

SCIENCE FICTION FANTASY HORROR

50KR.

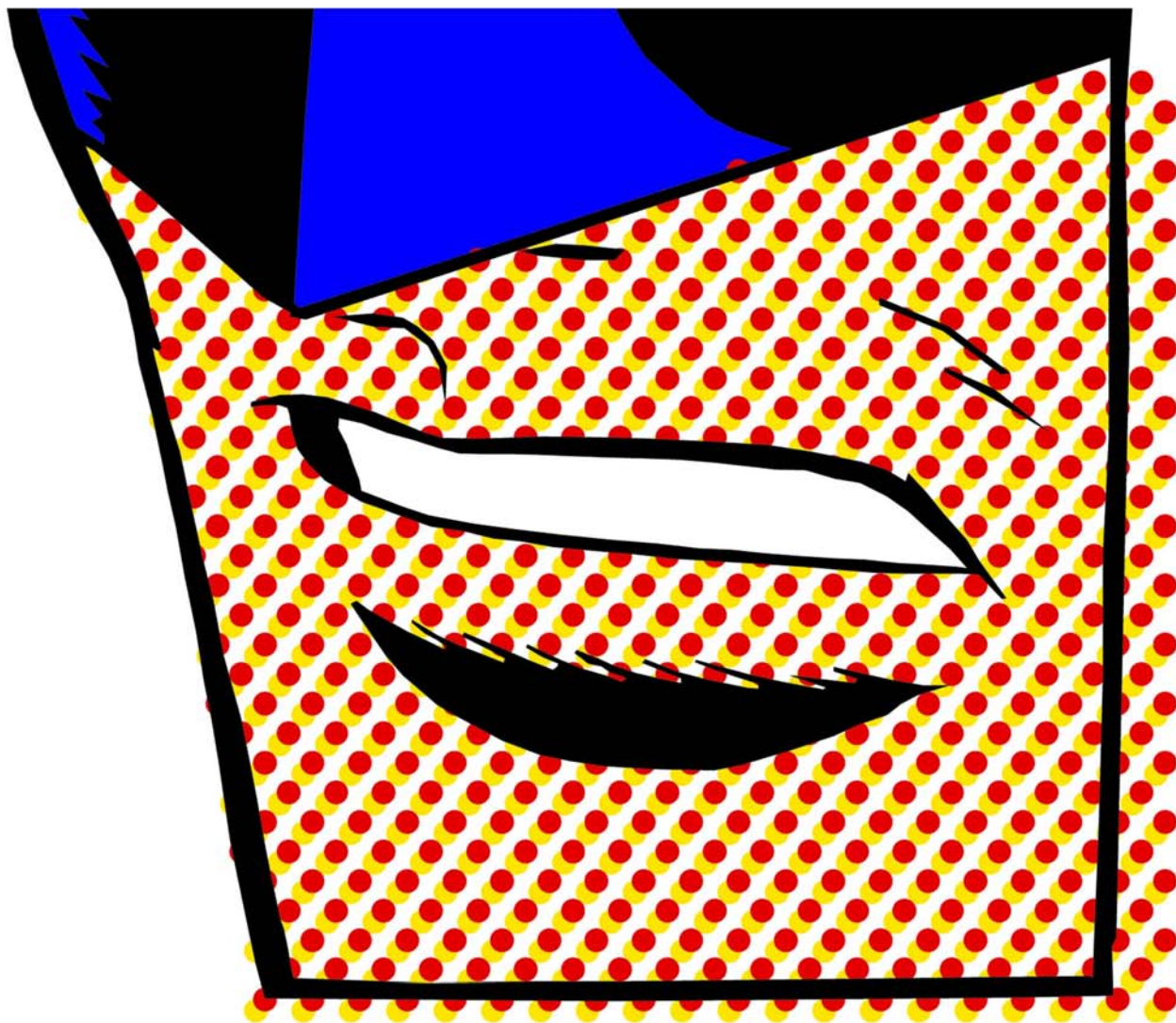
26

EFTERÅR
2010

HIMMELSKIBET

A woman with dark hair and heavy eye makeup is shown from the waist up. She has a cybernetic right arm with a circular sensor on the shoulder and a prosthetic leg. Multiple black tentacles are attached to her back and arm. She is wearing a black and red striped corset. The background features a large circular metallic plate and a wall of dark, textured panels. A large gear is visible at the bottom.

MAGASINET FOR FANTASTIK

FOUR COLOR COMICS
(Four Color) : A printing process in which all primary colors plus black are used. Also refers to the Four Color series published by Dell.

COMICS
SCIENCE FICTION MANGA
GAMES FANTASY
SURF THE SHOP

FANTASK SKT. PEDERSSTRÆDE 18 & 35 1453 KØBENHAVN K
GAMES: 33 93 85 38 COMICS/POSTORDRE: 33 11 85 38 FAX: 33 13 85 01
E-MAIL: FANTASK@FANTASK.DK WWW.FANTASK.DK

HIMMELSKIBET

MAGASINET FOR FANTASTIK

Nummer 26, Efterår 2010

HIMMELSKIBET udgives af foreningen Fantastik. Læs om Fantastik på www.fantastik.dk.

HIMMELSKIBET beskæftiger sig med de fantastiske genrer. Bladet bringer artikler, noveller, kunst, anmeldelser, nyheder m.v., der på den ene eller anden måde har med fantastik at gøre.

HIMMELSKIBET er et non-profit forehavende, der udelukkende bliver produceret af ulønnet arbejdskraft. Alle indlæg er © indlæggerens ophavsmænd.

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Æ. Mogensen
Tlf. 32 55 04 60
himmelskibet@fantastik.dk

Dette nummers redaktør:

Thomas Winther

HIMMELSKIBET udkommer ca. fire gange om året. Medlemmer af foreningen Fantastik modtager bladet gratis. Institutionsabonnement koster 200 kr. for fire numre. Medlemskab eller abonnement kan opnås ved at indbetale 200 kr. til konto i Amagerbanken 5230 0001514301. Husk at angive navn og adresse. Girokort til indbetaling kan rekvireres ved at sende en e-mail til forening@fantastik.dk.

Løssalgsspris: 50 kr./stk.

Layout & montage:

Thomas Winther

Tryk: Frederiksberg Bogtrykkeri
ISSN-NR: 1603-5836

Deadline for #27: 01/01 2011

Annoncepriser:

Omslag, bagside: 400 kr.
Omslag, inderside: 200 kr.
Helside inde i bladet: 150 kr.
Halvside inde i bladet: 100 kr.

Forside:

Bodypaint & CG: Patrick Leis
Model Jessica Kræmer
Org foto: Claus Roland Jensen
Stylist: Larisa Obel
Forside grafik: Michael Bernth
Korrektur: Laila Vaabengaard,
Klaus Æ. Mogensen og Lykke Has-høj.

INDHOLD

Redaktionelt	3
Fantasticon 2010 - en conrep Af Tue Sørensen	4
Tempus Scient Novelle af Sergei Rodenoff	6
Oslo Science Fiction Festival 2008 En foto-conrep af Rasmus Wichmann	10
En lille fjer Novelle af Nicole Boyle Rødtne	11
Lidt Tolkienjov på Google Earth Af Kim H. Pierri	13
Anmeldelser	15
Patrick Leis vinder Af World Art Conects 2010	25
Rudolf Novelle af Lars Ahn Pedersen	26
Fremmedgjort Novelle af Majbrit Høyrup	31
Dagens auktion Tegneserie stribe af Preben Pedersen og Thomas Winther	36
Den fantastiske virkelighed Af Flemming R.P. Rasch	37
Nyt om Fantastik Ved Klaus Æ. Mogensen	39
Nyt fantastik på dansk af Janus Andersen	40
Kalender	41
Musik fra en fjern galakse - Ea Philippa Interview/artikel af Klaus Æ. Mogensen	43
Index til Himmelskibet 1-25	Midtersiderne

Redaktionelt

Dette nummer er meget præget af den netop overståede Fantasticon. Der er conrep, artikler, noveller og anmeldelser der alle er relateret til Fantasticon. Vindernovellerne fra årets novellekonkurrence er også tryk i dette nummer, dog med undtagelse af vinderen af ungdomskonkurrencen, men den kommer sikkert med i næste nummer.

På generalforsamlingen i foråret blev der talt om at undlade at bruge plads i bladet på at nævne hvem der sidder i foreningens bestyrelse, så det er udeladt denne gang. Kalenderen er stadig med, men denne gang lidt længere inde i bladet.

Fantasticon 2010

- en conrep

Af Tue Sørensen

Fotos af Palle Rasch (billede af Tue taget af Bente Fredslund Christensen)

Årets æresgæst: Catherine Asaro

Fantasticon 2010 var den hidtil bedst forberedte Fantasticon. Arrangørgruppen startede med arbejdet allerede lige efter Fantasticon 2009, og det er nok en god idé at vænne sig til at der ganske enkelt altid bør være arrangeringsarbejde i gang hvis man skal gøre sig håb om en god con næste gang. Udover en forbedret PR-indsats med pressemeddelelser udsendt til alle betydelige medier (de fleste af hvilke så valgte ikke at bringe den, men det er jo ikke vores skyld) og postkort, flyers og plakater sat op masser af steder i Københavnsområdet, så havde vi i år også en logo-konkurrence, hvor vi udnævnte et vinderlogo der skal være Fantasticons permanente varemærke i årene fremover.

Vinderlogoet, af Karsten Sand

Dette års Fantasticon løb af stablen uden de store problemer. Samarbejdet var godt, vagtplanen fungerede, programpunkterne var lidt færre end de plejer, hvilket passede bedre til con'ens størrelse og - stadig ret ydmyge - deltagertal. De enkelte programpunkter var således mere velbesøgte (alle de punkter, jeg deltog i, kunne samle mellem 17 og 32 tilhørere, omend jeg ved at der var andre punkter hvor der var en del færre tilhørere). Publikum består for måske 75%'s vedkommende af gamle kendinge, som er begyndt at komme igen hvert år, hvilket jo skaber en god, venskabelig stemning og styrker de sociale netværk indenfor dansk fandom. Flere nye ansigter ville dog også være en god ting at tiltrække.

De forskellige og meget varierede typer programpunkter - interviews, science fiction, fantasy, zombier, superhelte, naturvidenskab, film, auktion, quizzet, koncerter - var virkelig godt opdelt; der var hele tiden noget som næsten enhver kunne være interesseret i, uden at tingene overlappede kritisk. Udvalget og spændvidden af programpunkter var i år særdeles imponerede, og gjorde et beundringsværdigt afbalanceret indtryk. Et ideal at stræbe efter på fremtidige Fantasticons!

Æresgæsten var den amerikanske science fiction, fantasy og romance-forfatter Catherine Asaro, som udover at være SF-forfatter også er både fysiker, matematiker og musiker. Hun var spændende og erfaren at høre på. Jeg fik ikke selv snakket med hende, men jeg var moderator på panelet "Researching the fantastic genres", hvor hun deltog sammen med Niels Dalgaard, Rikke Schubart og CarrieLynn D. Reinhard. Jeg havde kun tre spørgsmål til denne akademiske perlerække, og det var heldigvis nok til at de til sammen kunne snakke i over 50 meget interessante minutter! Dette panel havde et tilhørertal på mere end tredive mennesker. Asaro deltog også i panelet *The future of space exploration*, som også var meget spændende, og tiltrak 20 tilhørere. Da det sluttede fik jeg også lige tiltusket mig en autograf i min Asarobog, *Sunrise Alley*, som er et velskrevet action/sci-fi eventyr.

Denne conrep er skrevet af Tue søndag aften efter Fantasticons afslutning og Dead dog partyet.

Filmsporet bestod af zombiefilm, og vi havde jo håbet at det-

te moderigtige tema ville tiltrække nogle flere publikummer, men der var for det meste ikke ret mange tilskuere til filmene - nu og da slet ingen. Jeg mener det har været lidt det samme de andre år hvor der har været filmspor, og spørgsmålet er om det egentlig er besværet værd at have et filmspor på så lille en con. Eller om man måske i stedet skulle satse på nogle mere sjældne film, eller f.eks. nogle specielt interessante kortfilm. Den nye danske zombie-kortfilm Opstandelsen, som vi viste om søndagen, tiltrak faktisk 13 mennesker, hvoraf de fleste også blev til en kort snak med instruktøren (Casper Haugegaard), produceren og en af skuespillerne bagefter.

Vi afholdt ikke mindre end tre quizzer på dette års Fantasticon (måske en rekord?), og de var populære. Udover min filmquiz (som blev vundet af Ruben Greis), var der også en tv-serie-quiz (som blev vundet af Morten Søndergård) og en umulig quiz, masterminded af Rasmus Wichmann, hvor spørgsmålene blev mimet af Batman & Robin under The Riddler's hypnotiske indflydelse! Det var skøn som superhelte-underholdning som ingen kunne undgå at grine af. Spritt Schapiro vandt quizen for næsten at have svaret rigtigt på ét af spørgsmålene. Well, Wichmann & co., vi forventer at I overgår jer selv med nye kostume-løjer næste år!

Fantasticon 2010 var en afslappet og ustresset con som gav indtryk af erfarne arrangører. Også selvom en del af det forberedende praktiske arbejde som sædvanlig var blevet skubbet til de sidste to-tre dage inden con'en. Når man sidder og ordner de sidste ting i dagene op til, og det hele pludselig begynder at gå stærkt, så spørger man jo sig selv hvorfor man ikke lavede disse små-opgaver for to-tre uger siden. Masser af småting kan jo faktisk laves i næsten vilkårlig god tid, og det bør man nok i fremtidig Fantasticon-organisering overveje at få gjort i større stil.

Travlhed omkring Fantastik standen

Den umulige quiz med The Riddler, Batman og Robin

Igen i år var der rig mulighed for at få en stak bøger med hjem

Tempus Scient

Novelle af Sergei Rodenoff

Oversat af
Bjarke Schjødt Larsen

Illustreret af Søren Klok
www.sorenklok.dk

Sergei Rodenoff var surprise gæst på dette års Fantasticon

VirtuaTech præsenterer det nyeste indenfor *live action television*. Med *VT Commander* har du mulighed for at blive en del af udsendelsen! Du er gæsten hos *Oprah!* Du er hovedpersonen i *Die Hard!* *VT Commander* introducerer det nyeste indenfor Virtual Reality. Med *VT Commander* kan du endda lave dine egne film ud fra digitale billedreferencer! *VT Commander...*

Klik

Kirken var fyldt op til bristepunktet. På prædikestolen stod han. Det grå hår, et blik så blåt som is, og lige så nådesløst:

"De ønsker at vi skal købe det, at vi skal blive afhængige af det!" Hans næve løftet højt i vejret, "religion er opium for folket? Det er usandt! Religion er den eneste frelse imod VT! VT – en teknologi med det eneste ønske at hjernevaske os!" En kunstpause, "Hjernevaske, spørger I," et demonstrativt blik, spyt kunne ses fra de helt rigtige vinkler, "Ja. Den teknologi VirtuaTech sælger som legetøj er et middel til hjernevaskelse! Det har før været brugt af regeringen til kontrol af pædofile og voldtægtsmænd. Et program, der opfylder deres hedeste ønsker, giver dem alle slags afskyeligheder for at holde deres egne abstinenser nede! Hvad man gav dem digitalt kunne de ikke tage fra uskyldige. *Nobelt?* Måske, men jeg spørger jer ..." stemningen i salen fulgte den volumen præstens stemme nu var begyndt at tage, "hvad sker der når en almindelig mand får muligheden for at få opfyldt alle de tanker satan gav ham ved syndefaldet?"

Han rakte hånden ud, som for at hjælpe en usynlig mand med at komme op at stå:

"Jeg er Jakob Weimann, lad mig vise jer den rette vej til jeres sjæls frelse!"

Jeg rejste mig stille og begyndte at gå ned af den smalle gang imellem de tilhørende. Ha! Tv-evangelister.

Klik

Billedet af kirken og menneskerne forsvandt omkring mig.

Smeltede hurtigt væk til fordel for min egen lejlighed. Sparsomt indrettet, en sofa, et bord, og en bogreol der aldrig var blevet brugt.

Jeg lagde *VT Commander* og tog i stedet kameraet fra bordet, det var på tide at komme på arbejde. Nu havde jeg også leget nok med den nye dims.

Research påkrævede desværre at jeg undersøgte den for at kunne skrive ordentligt om den. Ligesom at det påkrævede at jeg gjorde mig klar til at interviewe Jakob Weimann, tv-evangelist og forekæmper for en bandlysning af VT. Hvorfor fik jeg altid æren af at interviewe tosserne?

"Fordi du ellers altid giver os problemer, Adrian." Julie Nielsen så på mig over hendes briller. Hendes blonde lokker afslørede lige netop det dømmende blik.

"For helvede, Julie, det var den ene gang."

"Hvilket resulterede i at Statsministerinterviewet gik til en anden avis. Og så var der den gang, hvor du fik avisen en terrørsag på nakken – Jeg vil mene det er forståeligt hvorfor du ikke får de store jobs længere."

Jeg trak nonchalant på skuldrene, og satte mig i stolen foran hendes skrivebord. Alt for stort til den lille pige foran mig. Min redaktør. Hun havde lige taget en eller anden smart eksamen, og var nu, af sin far, der ejede en af de større aviser i landet, blevet udnævnt til redaktør for et nylanceret magasin. Tempus Scient. Tidens Videnskaber. Mere i retning af Tidens Diller, da det meste vi tog op på redaktionen var nye gadgets og dets lige. Et mandemagasin uden letpåkledte, promiskuøse piger. Tidsspilde, men det betalte huslejen.

"Lad os sige at jeg nu interviewer ham, Weimann, og der ikke sker nogen regelbrud..."

Hun lyttede:

"Du mener hvis du opfører dig som et normalt menneske?"

"Skal vi så aftale at jeg får noget større?"

Stilhed. Hun overvejede det rent faktisk. Det ville jeg i hvert fald have bildt mig ind. Sådan som hun så på mig, igen over brillerne. De lipgloss-skinne læber, parate til at åbne sig med det magiske ord:

"Lav interviewet, så ser vi på det."

Jeg rejste mig hurtigt, kameraet i den ene hånd. Ihærdig:

"Er det så en aftale?"

"Vi ser på det."

"Det er en aftale, journalisten er allerede i gang," jeg knipsede med kameraet, "busy, busy, busy."

Hun rullede med øjnene og lod så sit fokus falde på en bunke papirer på hendes bord. Jeg begyndte at gå imod døren.

"Jeg hører at du har investeret i sådan et apparat. VT Commander," Hun så ikke engang op, men sad der med kuglepenen i munden. Koncentreret, "Hvad interesse kan du have i sådan en?"

Jeg så på mit digital-kameras display. Billedet af Julie siddende ved skrivebordet var skarpt og perfekt:

"Ikke noget særligt. Personlig interesse."

Efter at have uploadet kameraets indhold til VT, satte jeg den til at afspille programmet. Jeg havde designet en lille... seance ud fra, som reklamen nævnte, egne digitale billed-referencer. I min tomme lejlighed dannedes hurtigt et trådnet af firkanter over alt: gulvet, væggene, loftet.

Klik

Det blinkede lidt og næsten hurtigere end øjet dannede hver firkant et billede oven på lejligheden. Dannede nye møbler. Til sidst stod jeg atter på Julies kontor.

Julie selv lå henslængt over skrivebordet, iført en sort natkjole. En kopi af Julie – en vigtig detalje. Vi fik øjenkontakt. Hendes mund og tunge legede med en kuglepen, på en måde kun Julie plejede at gøre. Egentlig ikke så vigtig en detalje.

"Kan jeg hjælpe dig med

noget, Adrian?" Hun vendte sig om på maven, benene løftet i vejret, så deres form blev tydelig.

"Nej øh, skulle bare lige..."

"Ja, Adrian, du skulle bare lige?" Øjnene slugte mig. Intenst. Hun kom gående imod mig. Kom helt tæt på. Kunne mærke hendes ånde. Maskinen var avanceret, det måtte man give den.

"Jeg skulle..."

"Tag mig, Adrian," hun førte som en professionel min hånd op til hendes bryst. Det bløde satin kunne ikke skjule den varme krop under det, det tydelige hjerteslag bag brystet,

"vis mig hvilken mand du er."

Jeg slugte hende med øjnene. Hun opslugte mig med sin krop:

"Tag mig, Adrian, vis mig hvilken mand du er."

Jeg viste hende det, resten af natten.

Jeg vidste jeg var for sent på den. Mit hoved føltes som havde en sadistisk lille trold brugt indersiden som gongong. Interessant nok lignede den lille trold min chef, men kunne ikke tage mig af det tilfælde nu.

Studiet var klargjort, og Weimann sad allerede inde i sofaen foran kameraerne der snart ville blive tændt. Han elskede det.

"Du er 30 minutter fra, at det bare ville have været taktløst." Julie så på mig, igen over brillerne.

Jeg tilbageholdte et smørret smil:

"Undskyld. Er klar nu." At kæmpe imod fniset var en prøvelse for min ellers svage moralske styrke. Hvor meget havde jeg drukket i går? VT og vodka – Den bog burde man skrive.

Jeg satte mig ind i stolen overfor Weimann:

"Hej du, uskyld forsinkelsen. Har lige været på et hotelophold med en pige, roomservicen var lidt langsom," Han så på mig, forvirret, "Jeg havde bestilt en gang brunch til mig selv og et kålhoved og to gulerødder til hende, du ved."

"Det er jeg bange for at jeg ikke gør, nej?" Hans blå øjne var mere menneskelige hernede fra prædikestolen. Blandt os andre dødelige.

"Det kunne jo være hun også spiste som en kanin." Kun lige højt nok til at han hørte den. Kunne lige så godt hyle ham ud af den med det samme.

"Og vi kører!" En gut ved kameraerne satte en klar stopper for Weimanns eventuelle comeback: Showet var i gang.

Jeg vendte mig imod kameraet, og fandt mine cue-cards frem:

"Velkommen til Tempus Scient Interviews, vores hjemmesides nye feature, jeg er jeres vært Adrian Pedersen."

Jeg vendte mig igen, denne gang imod Weimann, man kunne jo blive helt afhængig af disse drejestole:

"Vi er her i dag for at snakke om VT og dens indflydelse på det moderne menneske," jeg smilte til Weimann, der kun lige havde fået samlet sig, "derfor vil vi gerne byde velkommen til Jakob Weimann, kendt fra tv og sit hverv som leder af sammen slutningen af præster imod VT."

Jeg lod ham hilse på det usynlige publikum bag kameraerne. Gjorde klar til at slagte ham. Hvorfor, var et spørgsmål, der havde naget mig lidt. Det var bare et job. Og dog, det var også min karriere. At en tossegod præst fra tv kunne kontrollere det så let. Sådan kunne det ikke være. Sådan skulle det ikke være.

"Jakob Weimann," overfladisk smil, "Hvordan har du det med at snart en fjerdedel af Danmark har en VT Commander?"

"Det er forfærdeligt," han lagde hårdt ud, interessant, "VT Commander har en skræmmende historie bag sig, en maskine originalt designet til at dulme pædofile og voldtægtsmænd ved at give dem hvad de gerne ville have? Selve tanken er afskyelig."

Selvfølgelig. Han kørte svadaen fra sin tv-gudstjeneste, ikke at det var så forunderligt, med de spørgsmål, der var lavet til ham:

"Hvilken påvirkning tror du det har på vores unge?" Jeg havde selv lavet de spørgsmål. Jeg følte mig sendt tilbage til første årgang på Journalisthøjskolen. Alt for at beholde mit job.

"En sådan maskine? Det troede jeg var klart," armbevægelserne blev voldsommere. Den mand og så kameraer, nogle kunne vel ikke styre det, "Man har før snakket om hvilken effekt actionfilm og computerspil havde på unge. At det var farligt, og gav børnene en forkvaklet opfattelse af virkeligheden. Forskellen er, at den gang var der en skærm. Der var vores egne fysiske begrænsninger. Imellem skærmen og ens hoved var der en tydelig grænse imellem virkelighed og fantasi," den populære kunstpause, en voldsom indånding, "hvis den grænse ophører, og du endda selv kan indstille denne maskine til at gøre hvad du vil have ... Hvilke uhyrligheder kunne man så ikke forestille sig?"

Og der løb bægeret over. Hvis han kunne bruge sit gamle manuskript, kunne jeg også.

Jeg lagde fredeligt kortene fra mig, og tog en tår af kaffen

der var stillet frem til os. Mest for syns skyld egentlig, da den slags sjældent var gratis i medieverdenen:

"Hvilke uhyrligheder, som du kalder dem, kan du så forestille dig VT vil blive brugt til?"

"Det ..." han havde tydeligvis kun klargjort sig til det manuskript der var blevet sendt ham. Interessant. Jeg tog endnu en tår, det sjove var når folk ikke kendte til medieverdenen.

Weimann fortsatte:

"Det mest oplagte når man kender VT Commanders historie er jo som sagt pædofili og voldtægter." endnu en pause, denne gang virkede det dog til, at den var nødvendig, "Og med den mængde virkelighed VT Commander kan give en ... Så vil jeg mene det var et overgreb når en pervers og forstyrret familiefar indkoder sin datters billede i maskinen. Jeg var imod det da det blev brugt imod kriminelle. At lade enhver bruge det ..." Han tog sig til næseryggen, og vendte sig imod kameraet, "Så alle kunne udleve alle de perversiteter de ikke turde før, da det var forkert? Alle kunne have potentiale til at få vækket

en lille gnist af noget, der kunne forvride deres sjæl til noget grufuldt," han kendte alligevel mere til den end først antaget, "forestil dig en digital verden hvor alt var tilladt ... Hvor går grænsen så imellem den og virkeligheden?"

"Tjah," jeg tog en sidste tår, stillede koppen fra mig, og så henkastet op i loftet, "jeg bruger det til at kneppe min chef."

Nu var hele studiet hylet ud af den.

Kirkegulvet lød hult under mig. Vejen til helvede var brolagt med gode undskyldninger? Efter postyret i formiddags havde jeg ikke kunnet dy mig. Foran mig stod hun klædt i sort. Hvad en katolsk nonne lavede i en protestantisk kirke var der ingen forklaring på. Så kritisk var min fantasi ikke. Måske inspireret af alt for mange dårlige tv-serier?

Hun vendte sig. En lille lok lyst hår var sluppet forbi nonnekraven og hang nu ned foran ansigtet. Læbernes røde farve fremhævet af dragtens sorte stof:

"Velkommen i Guds hus, kan jeg hjælpe dig?"

Smilet var svært at holde tilbage, som hun kom helt tæt på mig:

"Ja, det tror jeg faktisk du kan."

Øjnene slugte mig. Intenst. Hun kom gående imod mig. Kom helt tæt på. Kunne mærke hendes ånde. Vores læber mødtes. Groft. Lidenskabeligt. Jeg kunne næsten høre hendes hjerte under nonnekåben:

"Tag mig, Adrian," Hun førte som en professionel min hånd op til hendes bankende bryst. Den anden førte jeg bagtil. Hun trak sig tilbage, vendte sig imod alteret, "Tag mig, Adrian, vis mig hvilken mand du er."

Vi morede os derefter med ugudelige gerninger og altervin.

Vi havde sex mange gange i de følgende par dage. Nogen gange var hun tyk, andre gange tynd. Hun kunne være blond, hun kunne være rødhåret. Jeg bestemte om hun skulle være skolepige eller hundjævel. Hun

kunne være alt fra smuk sylfide til kentaur med hestens smukke krop. Dværg. Kæmpe. Min fantasi kendte ingen begrænsninger i denne nye verden: Jeg var Gud og Adam og hun var min Eva. Hun var min.

Lys kom ind fra vinduet. Mine øjne sved som havde de været vandt til mørke i alt for lang tid.

Jeg sad i min lejlighed, med VT tilkoblet – uden at befinde mig i dens verden. Lyset virkede heller ikke. Strømmen måtte være gået. Jeg måtte finde noget nyt tøj, mit nuværende var forsvedt og klæbrigt. Stænk af ubestemmeligheder på bukser og skjorte.

Mine skuffer var næsten tomme, men det lykkedes mig at finde noget så jeg i det mindste kunne se lidt præsentabel ud. Jeg måtte på arbejde, havde noget ballade at stå til regnskab for. Et lille Golgata af breve lå for min dør. De kendetegnende ruder gjorde det klart: Værdiløse. Med foden blev de skubbet til side så jeg kunne mase mig ud i den gamle verden.

"Du er fyret!" Ordene var tydelige nok, alligevel gik der et par sekunder før vigtigheden trængte sig på. Julie sad bag det alt for store bord. Jeg kunne mærke mine arme i modvilje krydse sig, som et demonstrativt skjold:

"Du kan ikke fyre mig."

Hun trykkede på en knap til sit samtaleanlæg: "Jo, Adrian, det kan jeg godt. Jeg kan fyre alle der ødelægger interviews som det du ødelagde, og så bare forsvinder i flere dage, som ..."

"Forsvandt i flere...?"

"Dage, ja," hun sukkede, "Adrian, jeg har prøvet at være venlig, givet dig et utal af chancer, men det her var bare dråben. Weimann er en god ven af min familie, det du gjorde var..."

"Flere dage?"

"Jeg har ringet efter vagten," hendes øjne så kort over på samtaleanlægget, "Han kommer og hjælper dig med dine ting og sådan. Din sidste lønseddel er

blevet sendt til dig."

I en blanding af chok og afsky ryddede jeg mit skrivebord, og lod vagten bære papkassen ned for mig. Jeg måtte hjem. Hjem til VT, hjem til Paradis. Hjem til hvor hun i det mindste ville have mig, hjem til hvor hun fortjente mig.

Parkeringskælderen var mørk og kold. Det var efterhånden blevet aften, da hun steg ud af elevatoren. Hun var pakket ind i en større frakke, der kun lod ansigtet og de nylonklædte ben synlig. Den kendetegnende lyd fra en bil der bliver låst op på afstand var mit cue.

"Julie," jeg begyndte at gå hen imod hende.

Hun så forvirret på mig:

"Adrian?"

Jeg greb om hende og sammen faldt vi ned på den kolde asfalt. Hendes jakke var let at åbne, og det var som om hun næsten selv hjalp det på vej.

Tag mig, Adrian.

Og det ville jeg. Tage hende, nyde hende, vise hende alt det hun troede hun var for god til. Tårer gled ned af hendes kinder, imens hendes mund sagde ord, jeg ikke kunne tyde ordentligt. Tag mig, Adrian, vis mig hvilken mand du er.

Vi lå der sammen. Hendes åndedræt så stille, at mit eget overdøvede det. Det havde været fantastisk. Vores liv sammen herinde i VT. En verden uden de problemer, der havde omringet os før. Her i Paradis var der kun Guden Adam og hans Eva. Intet kunne bryde denne idyl, ingen slange kunne trænge herind, medmindre den beherskede klikket som kun jeg beherskede. Klikket som gjorde mig til Gud i denne verden af muligheder. Klikket som havde indledt alle mine seancer undtagen denne. Med et blev mine tanker revet ud af idyllen: Havde klikket ikke været der?

Måske huskede jeg det bare ikke, ja, det var sikkert det. Umuligt at Julie ved siden af mig kunne være levende, så perfekt kunne intet levende væsen være. VT kunne gengive det mindste

hjerteslag, men hos Julie var der nu intet.

"I dag tog VT sine første ofre," Jakob Weimann så udover kirken, der var fyldt til bristepunktet over de seneste par dages hændelser, "som mange sikkert ved deltog jeg i et interview omkring denne djævelske maskine for blot en uge siden, og allerede der kunne jeg mærke min interviewers ubalance," Han tog sig til næseryggen, og masserede den, imens man lige kunne antyde det angrende ansigt under, "Vidste jeg blot at dette var resultatet havde jeg prøvet at hjælpe ham, men den slags står uden for min magt."

"At se to af Guds egne blive så korrumperede at de, ja, nærmest bliver som dyr er forfærdeligt. Endnu værre er det at vide at vi alle kan blive udsat for det. Hvor mange af vores venner og ja, børn, ejer ikke en VT Commander?"

Han lagde hænderne på pulten foran sig, den højre demonstrerende på biblen:

"Det værste vi kunne tænke os for dem er vel at se dem hjernevasket til rene lyst-dyr, der ikke kan styre sine egne drifter? Som stjæler og voldtager hvad de kan komme til?"

Han rakte hånden ud, som for at hjælpe en usynlig mand med at komme op at stå:

"Jeg er Jakob Weimann, lad mig vise jer den rette vej til jeres sjæls frelse!"

Klik

VirtuaTech præsenterer det nyeste indenfor *live action television*. Med VT Commander har du mulighed for at blive en del af udsendelsen! Du er gæsten hos Oprah! Du er hovedpersonen i *Die Hard*! VT Commander introducerer det nyeste indenfor Virtual Reality. Med VT Commander kan du endda lave dine egne film ud fra digitale billedreferencer! VT Commander: Danmark kan ikke sige nej, kan du?

Oslo Science Fiction Festival 2008

Mest forsinkede con-rep, evah

En foto-conrep af Rasmus Wichmann

"Denne con er nu en fjende af republikken!"

Ville i have et billede af nogen som helst af æresgæsterne der ikke var overblændede? Ha! Kig efter dem i vejviseren!

Iain Banks er kendt nok i sig selv, men vidste I at vores "egen" Karina Bjerregaard har lavet nogle i sandhed unikke forsider til de danske oversættelser fra Klim, med brug af forskellige virkemidler såsom rustfarvet skrift og 3-dimensionelle støt-tepiller, designet til at blive farvet af alt læseren selv har haft i hænderne.

Det er desværre ikke muligt at lave et mini-galleri, men bøgerne inkluderer "Læjesoldaten", "Medskyld", "Spilleren", "Broen" og "Hvæpsefabrikken". De er i dag nogle fascinerende sjældenheder.

NISS, Nordisk Institutt for Scene og Studio (niss.no) poserer. Det er en decideret uddannelse, som danske film-magere også bør være interesserede i. Af særligt bemærkelsesværdige bedrifter kan nævnes den norske gyser *Rovdyr* (som vil blive anmeldt i et senere nummer af HS!), og en Lordi-musik-video.

Holdet bag "trekkers.no" med deres tribbles (han der fandt flest af hidsige små pelsdyr, vandt en præmie...). Det er desværre lidt sent at møde dem på Desucon 2010, men med hele 6 lokal-grupper, kan du være sikker på at uanset hvor langt ude i ødemarken du befinder dig, kan du altid komme til at se *Star Trek*!

Rolf Andersen, Nordisk Fan Fond, ligesom mig, og Jeppe Larsen, nu formand for SFC! Vi talte dengang om en fælles-nordisk side med anmeldelser, sammen med den finske NOFF Marianna Leikomaa. Denne drøm er ikke blevet til virkelighed endnu, men vi har ikke givet op!

Aniara (aniara.fandom.no), den gamle norske pendant til SFC, og tilknyttet uni! Udgav engang bladet "Algernon" (som Algernon Blackwood, ikke novellen...), har stadig et udmærket udvalg af arrangementer, og er kendte for at sky al kontakt med omverdenen...

Anne-Berit Aspås (t.v.) og Iselin B. Alvestad (t.h.), med henholdsvis *Baragains Hemmelighet* nr. 1 (Gyldendal) og et bind fra *Alanya*-serien (Aschehoug) i hænderne.

Fordansket mini-interview:

Rasmus: Hvad skriver I om?

Aspås: Hvem jeg skal skrive om, ikke hvad jeg skal skrive om.

Isajunels tapte stamme [2008], handler om at lede efter en bror der er forsvundet, ikke samfunds-problemer.

Alvestad: Noget som jeg synes er vældig vigtigt at sætte fokus på. Brydningen fra barn til voksen. Manglende fader-skikkelse, voksen-svigt.

Michelle af norske *Rovdyr*, finske *Dark Floors* og norske *Mørke sjæler* fame, med en ny kreation! På tide at holde godt øje med udbuddet af genre-film fra høje nord!

En lille fjer

Novelle af Nicole Boyle
Rødtnes

Nicole er medstifter af HUF (Håbefulde Unge Forfattere) og var gæst på årets Fantasicon hvor hun fortalte om sin bog *Dødsbørn – Skeletter i skabet 1*.
Læs mere på hendes hjemmeside:
www.nicoleboyleroedtnes.dk

Det startede med en fjer. En lille, dunet fjer på det ene skulderblad. Det var Christian, der opdagede den i skolen, og så skulle alle drengene hen og glo. Michael havde altid vidst, han var anderledes, men det var først den dag, han forstod, præcis hvor anderledes.

"Du er en gave fra Gud til mig," sagde bedstemor altid, når han spurgte til sine rigtige forældre. De havde efterladt ham foran bedstemor hjem for tolv år siden. Som Moses sagde hun, og han følte sig sær og fjern.

"Jeg vil være ligesom de andre børn. Jeg vil ha' en far og mor," havde han sagt, og uanset hvad bedstemor sagde, kunne det ikke fjerne den stikkende fornemmelse af at være forkert og ikke høre til.

Det hele blev kun værre den dag i skolen, hvor han blev forvandlet til udstillingsdyr, da alle skulle hen og røre ved fjer. Han flygtede ud på toiletet, og mens de hamrede på døren, så han fjer i spejlet. Den var hvid og blød som et svanedun, men den sad dybt begravet i huden. Det var først, da han rev til, at den røg af og efterlod et lille, blødende sår. Han smed den i hovedet på de andre drenge, der hurtigt tabte interessen for den, nu hvor den bare lå på jorden, som så mange andre fjer.

Dagen efter tjekkede han spejlet, da han stod op. Fjer var der igen, og denne gang var der en på hvert skulderblad. Han rev dem ud med to hårde ryk, og stoppede blodet med plastre. Hele dagen kløede og kriblede det under plasteret, og om aftenen var små hvide fjer trængt igennem plasteret.

Han rev og rev og rev, så hænderne blev dækket af blod. Da bedstemor opdagede pletterne på lagenet om aftenen, var han nødt til at vise hende det.

Hun hentede vand og sæbe og vaskede forsigtigt skulderbladene.

"Du må ikke gøre skade på dig selv," hviskede hun.

Og han adlød, selvom de

andre drenge pegede, nu hvor fjerene stak ud gennem trøjen. Der var mange fjer nu. De blev længere og mørkere. Havde et gråligt skær som grus.

Nogle uger efter var der ikke kun fjer, der voksede på ryggen. Skulderbladene var blevet længere. Der var kommet nogle tilvækster af hårdt brusk, og hvis han spændte i skuldrene, kunne han vrikke med dem.

Den weekend bestemte bedstemor, at de skulle tage i kirke, og mens de sang indgangssalmen, opdagede han mosaikken. Den forestillede Maria, der fik besøg af ærkeenglen. Manden havde store, gråhvide vinger på ryggen, og lettelsen omfavnede Michael.

"Er jeg en engel?" Spurgte han bedstemor, da de forlod kirken.

"Ja, du er byens engel. Du vil bringe os meget held."

Michaels venner ville ikke lege med ham mere, og selvom det var hårdt at spille fodbold alene, tænke Michael, at det måske alligevel var fint at være anderledes, når nu han bragte byen held.

Bedstemor tog det op på næste bymøde for at stoppe snakken. Hun hev Michael op til talerstolen og bad ham fjerne blusen. Med rystende hænder trak han den forsigtigt af, og viste dem alle sin ryg. Bruskklumperne var vokset lange og stærke. De kunne bøjes og foldes ud, og selvom der stadig mest var dun på dem, var der ikke længere nogen tvivl. Det var vinger. Hans helt egne vinger.

Efter bymøddet holdt de andre drenge op med at drille. De gamle samledes om ham og ville have ham til at røre deres hænder. De bad om råd og syndsforladelse, og gemte de fjer, han fældede.

"Men hvad skal jeg sige til dem?" Spurgte han bedstemor "Lyt til dit hjerte, der er svarene."

Men uanset hvor længe Michael lyttede, så kom der ingen svar. Han svarede, hvad der faldt ham ind, hvad han

troede, at de ville høre. Hvad han forventede, at bedstemor ville svare, og de lyttede. Tog hvert ord til sig.

For hver dag der gik, blev rastløsheden værre. Der var ingen at tale med. Ingen der forstod. Kun i kirken kunne han finde ro. Mens koret sang, begravede han blikket i mosaikken, og nød at se sin ligemand. Drømte om en verden med andre som ham.

Det var da de omringede ham efter en gudstjeneste, at det blev for meget. Han løb op ad trappen til kirketårnet. Ville bare væk. Ikke have flere til at røre ham. Ikke finde på flere trøstende løgne på deres spørgsmål. De fulgte efter ham op i tårnet. Selv præsten, der ville have råd om sin prædiken. Han så ud af vinduet og besluttede, at det var nu, han skulle prøve sine vinger, så han sprang.

Vinden kildede i fjerene, og lykken sang i ham, mens han følte, at det var her, i luften, han hørte til. Men han var ikke vant til at styre fjerene, så han faldt. Han slog med vingerne, men de var ikke stærke nok. De sænkede farten på faldet, men kunne ikke stoppe det helt. Han ramte jorden med et tungt suk.

Han vågnede tre dage efter på hospitalet. Hans arme og ben var følelsesløse og indbundne i gips. Smerten løb stafet i hans krop fra lilletå til tommeltot. Kun vingerne var uskadte, og det summede i dem efter igen at mærke luften mellem fjerene.

"Min lille skat." Bedstemor sad ved hans side og strøg ham over håret som i gamle dage.

"Jeg har bedt de andre om at holde afstand, give dig lidt ro."

Han ville takke, men hans stemme ville ikke reagere. Der kom kun en svag pibende lyd. Ingen ord.

"Hvil dig, min skat, du har det bedre om et par dage," lovede hun.

To uger senere var smerten forsvundet. De tog gipsen af hans arme og ben, knoglerne var helet på rekordtid, men han

kunne ikke bevæge dem. Bedstemor skubbede ham rundt i en rullestol. Folkene de mødte, bukkede for ham, men de talte ikke til ham. Kun bedstemor talte. Hendes tørre, rolige stemme fortalte historier, som hun altid havde gjort.

Vingerne var det eneste, han kunne bevæge nu, og han trænede dem hver dag. Han slog og baskede med dem flere timer om dagen. Snart... kunne han mærke. Snart, ville de være stærke nok. Armene og benene hang slapt ned og var mere til besvær end gavn, så da han en morgen vågnede, og de var faldet af, var han næsten lettet. Hvor benene før havde siddet, var nu nogle forkrøblede hudlemmer, som han kunne bøje som fingre.

Fjerdragten var tyk og stærk nu og strakte sig fra brystet til navlen hele vejen rundt.

"Du bliver smukkere og smukkere," sagde Bedstemor, mens hun børstede hans fjerdragt. Uden benene var han lav nu. Gik hende kun til knæene, men det gjorde ingenting, for han vidste, han snart ville kunne flyve, og så betød højde intet.

Tre dage senere fløj han sin første tur. Han fløj omkring kirketårnet og landede i byens højeste birketræ. Han så ned på folkene i byen. Hans gamle venner, kvinderne der havde bedt om hjælp. De ænsede ham næsten ikke mere. Hilste høfligt, hvis de bemærkede ham. Han svarede aldrig igen, vidste ikke, hvad han skulle sige. Og da han sad der i træet og så på flokkene af personer, følte han sig med et ensom. Mere ensom end han nogensinde havde været før, og han vidste, at han måtte rejse. Måtte søge efter en, der lignede ham selv.

Han fløj gennem luften mod bedstemors hus. Samvittigheden bed i ham så en arrig hund. Han var byens engel. Dens lykkebringer og beskytter. Hvad ville der ske, hvis han rejste? Han var ligeglad med de fleste. Kun bedstemor betød noget nu, og

tanken om at skuffe hende brændte i hjertet. Hun var ikke hjemme, da han kom, så han besluttede at skrive et brev. Med besvær fik han vingerne til at lystre, og klodset førte de blyanten på papiret. Brevet var kort.

Kære bedstemor. Jeg hører ikke til her. Jeg er rejst af sted for at finde andre som mig. Jeg elsker dig og vil vende tilbage en dag. Kærlig hilsen Michael.

Brevet hjalp på samvittigheden. Han kom jo tilbage en dag, så gjorde et vel ikke noget, at han rejste i dag. Måske ville han endda tage endnu en engel med tilbage.

Han så rundt i huset en sidste gang. Så på det eneste hjem, han havde kendt. En pludselig smerte skar i ansigtet, så han faldt sammen på gulvet. Med besvær fik han baksædet sig op og stå igen. Han gik hen til spejlet, og refleksionen fik ham til at skrig. Der var ingen hud tilbage. Kun store, grå fjer. Øjnene der før var brune, var nu kulsorte og runde. Og munden... Han havde ikke længere nogen mund, et gulligt næb stak frem. Han ville råbe på hjælp, men der kom kun en skræppen ud.

Da bedstemor kom hjem, kunne hun ikke genkende ham. Hun fandt brevet og så på fuglen.

"Min engel har forladt mig," hviskede hun. Hun strøg ham over fjerene: "Har han sendt dig til at passe på mig?"

Hans forklaring blev kun pip og skrap. Hun aede ham forsigtigt over fjerene og fik ham til at falde til ro. Mens han trykkede sig mod hendes bryst, fandt hun et stort bur frem. Hun låste ham inde.

Og sådan sad han i buret i mange år. Bedstemor passede på ham. Kom med mad og vand og lod ham flyve rundt i stuen en gang om ugen. Og når det var aften, og hun fortalte historier, var det næsten som i gamle dage. Hendes yndlingshistorie var den om hendes barn, der var blevet til en engel, og som hun håbede snart kom hjem.

Lidt Tolkiensjov på Google Earth

Af Kim H. Pierri

Google Earth er en interaktiv globus man kan installere på sin computer. Hvis du ikke har installeret den, så kan du downloade den gratis fra:
<http://earth.google.com/>.

Google Earth er lavet så man kan tilføje sit eget kort-materiale og markeringer. Det er de såkaldte hacks. Dem kan man finde på www.gearthhacks.com. Når man downloader sådan en hack, så kommer den frem under "Steder" på den venstre menu, så kan man klikke den fra og til som man vil.

Man kan finde hacks med mange formål. Da jeg ved mest om Tolkien, så har jeg undersøgt mulighederne for at lære mere om hans verden gennem Google Earth. Man kan sikkert også finde interessante ting om andre forfattere og deres verdener.

Den første jeg vil nævne er en hack, hvor man har lagt et kort over Midgård ind over vores Globus som man kan se herunder.

Det er da meget sjovt at kigge på et øjeblik, men der er en meget lille detaljerigdom, så man får

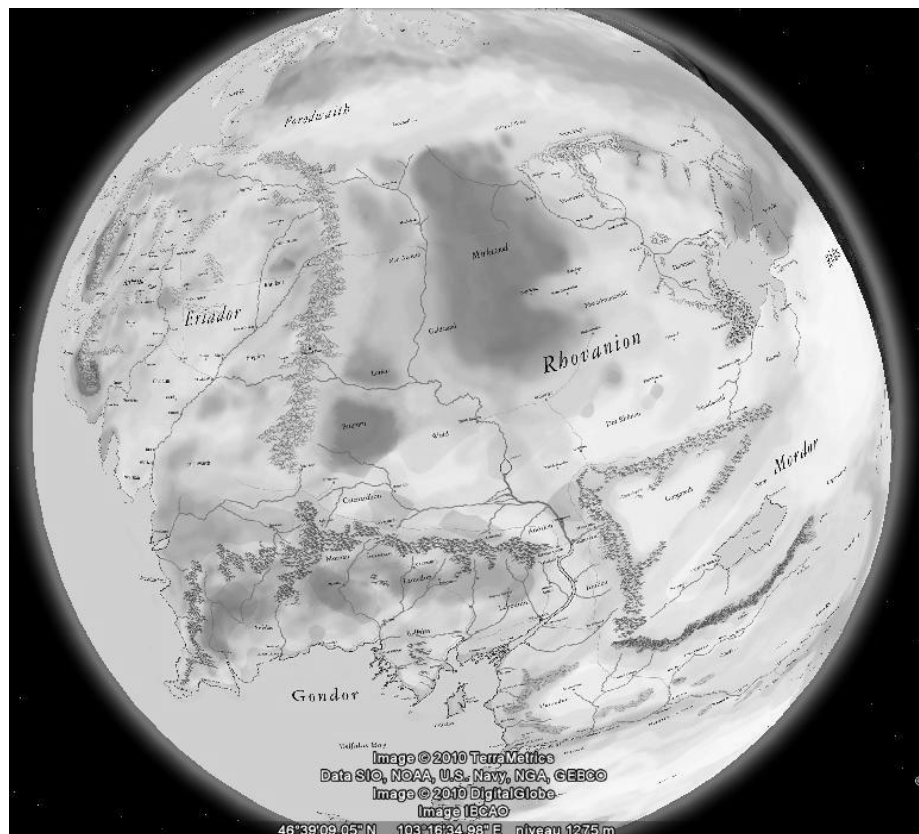
ikke særligt meget ud af at gå tættere på. Der er heller ikke tænkt i størrelsesforhold. De har bare pladret den vestlige del af Midgård og ladet den fylde en fjerdedel af verden. Mordor ligger over Indonesien, Dunkelskov over Kina, Kløvedal i Pakistan, og Tehran ligger i Herredet. Hvis man lægger en lineal ind og måler afstanden fra Herredet til Dommedagsbjerget i fugleflugtslinje, får man en afstand på 6300 km. I bogen gik Frodo en del omveje og endte med at gå 2237 km. De har heller ikke tænkt sig om da de konverterede 2d kortet til en 3d globus, hvilket gør at kortet bliver noget langtrukket ved polerne, men da de regioner ikke rigtigt har været med i bøgerne, så gør det egentligt ikke så meget.

Det er da meget sjovt, men ikke noget der kan underholde mig mere en 2 minutter. Når det er så simpelt, så er det altså bedre at sidde med et rigtigt kort i hånden. Husk at vælge laget "grænser og etiketter" fra, for ellers overskygger by- og lande-navne fra vores verden Midgårdskortet.

Du kan finde den omtalte hack her:
www.gearthhacks.com/dlfile16755/Middle-Earth.htm

For den filminteresserede kan man finde de steder hvor scenerne i Ringenes Herre filmen er optaget. Det giver mere mening i Google Earth. Her er lagt markeringer ind på de forskellige locations. Det er meget forskelligt hvordan detaljerigdommen er på de forskellige dele af New Zealand, men hvis man f.eks. kigger på det sted hvor Isengard ligger, så er bjergene i 3d når man kommer tæt på. Jeg er dog ikke sikker på at det er de rigtige bjerge der er med i filmen, jeg syntes ikke rigtigt umiddelbart at kunne identificere dem, men jeg har heller ikke rigtigt brugt så lang tid på det.

Jeg er ganske sikker på at det er et rigtigt godt værktøj hvis man skal på ferie på New Zealand, men det er ikke rigtigt

noget jeg vil bruge lang tid på. Det kunne for øvrigt være sjovt hvis der var links til filmklip fra de enkelte lokationer, men det ville nok bryde nogle ophavsrettigheder.

Der er to hacks med filmlokationer. Jeg syntes ikke der er den store forskel. Den ene kan hentes fra:

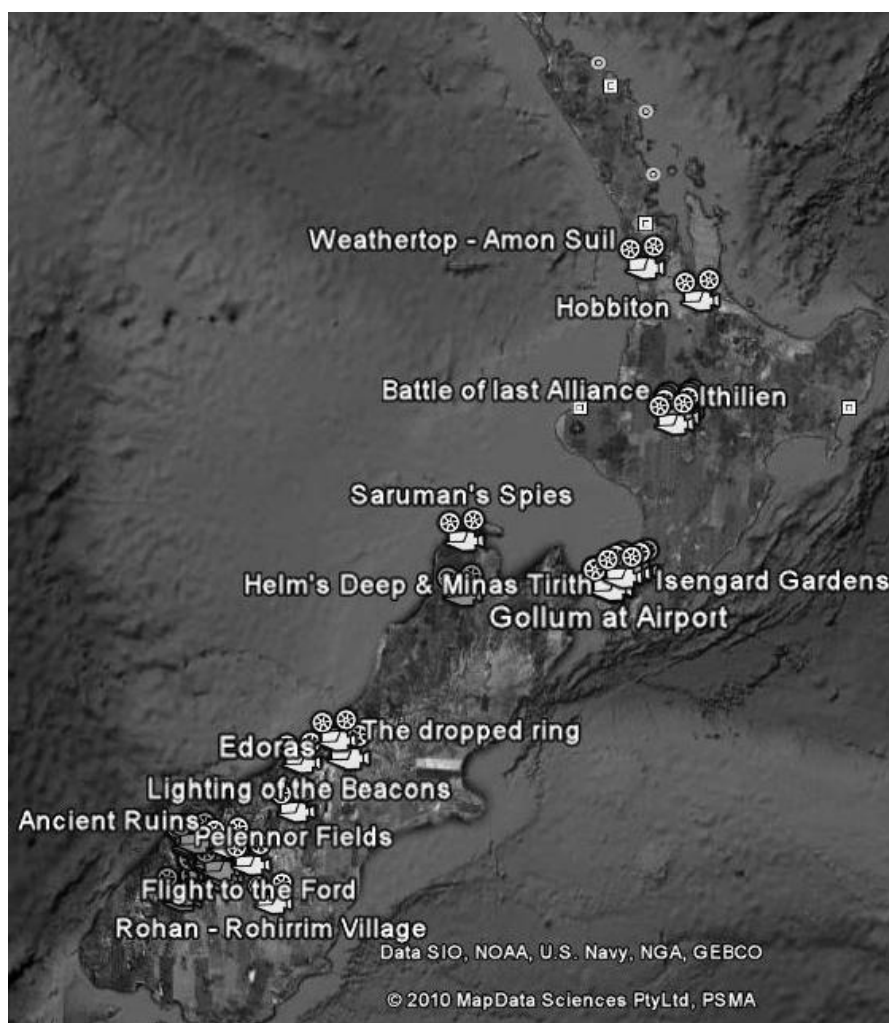
www.gearthhacks.com/dlfile21772/LOTR-%28new%29.htm

Der findes også flere mindre hacks, f.eks. der viser at Peter Jackson er ved at bygge hobbit-huller i baghaven på sit hjem på New Zealand. Det skulle efter sigende være nogle af de originale props fra filmatiseringen.

Man har fundet et luftfoto af huset og markeret de vigtige bygninger på kortet. Hvis man fjerner hacken igen, så kan man faktisk godt skimte hobbit-hulerne på selve Google Earth. www.gearthhacks.com/dlfile21851/PETER-JACKSON-HOME.htm

Den sidste jeg vil nævne er en hack der hedder Hobbiton. Der er lagt et kort hen over stedet hvor man indspillede scenerne fra Herredet. Kvaliteten af billedet er noget dårligere end det originale Google Earth kort, så man får mere ud af at klikke det af når man har set hvor de forskellige scener er optaget. www.gearthhacks.com/dlfile16715/HOBBITON.htm

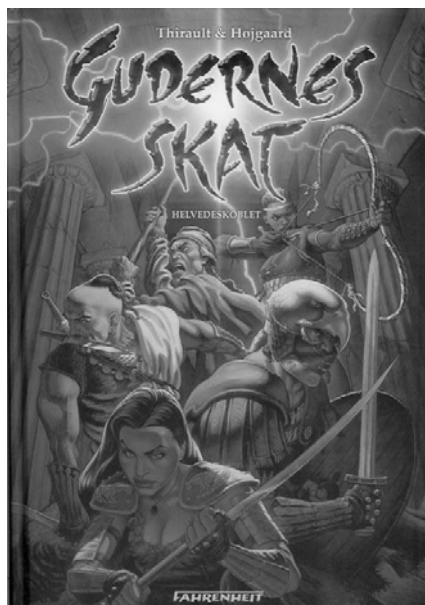
Jeg ved ikke hvor meget man får ud af disse hacks, men det er da meget underholdende.

ANMELDELSER

Anmeldt i dette nummer:

- *Gudernes skat*
- *The Best Horror of the Year Vol. 2*
- *Fantasy & Science Fiction*
- "Sig farvel til dig selv" af Christian Haun
- *Science Fiction*
- *Castle Freak*
- "Bid" af Rikke Schubart
- "Mount København" af Kaspar Colling Nielsen
- *Samurai Princess*
- "Livets Barske Lektie II" af Helene Th. Svolgart
- "Milkyway Meat – Sanddæmonen" af LG Jensen
- "Lejlighed 42" af Nikolaj Højberg

Gudernes skat

Tegnet af Christian Højgaard,
skrevet af Philippe Thirault

bd.1: Helvedeskoblet

Fahrenheit 2005

bd.2: Karthagos spøgelse

Fahrenheit 2009

Gudernes skat er en tegneserie om en gruppe gamle helte, der samles for at gennemføre en sidste opgave. Historien er klassisk grænsende til det stereotype. Imidlertid er der særligt en ting, hvor serien bryder med sine mange kloner: Historien udspiller sig i 500-tallets Europa og Nordafrika. En periode, der i dansk historieskrivning klassificeres som oldtiden eller germansk jernalder, mens syd for grænsen var det romerske styre i Vesteuropa blevet erstattet af små kongeriger, og i øst videreførte det byzantinske rige det romerske kejserrige. Styrken ved netop denne tilgang er, at historien både kan udspille sig i en kendt verden - Europa og Nordafrika - og samtidig i en fremmed verden befolket med byzantinere, gotere og thrakere. Den historiske ramme er en anden end de sædvanlige middelalder-fantasy-tegneserier, men troldkarlene, rænkespillet og gengangerne er de samme.

Gudernes skat handler om, hvorledes kejserinde Theodora i hemmelighed stadig ærer de

gamle guder fra før Kristendommens indførelse, og hun samler derfor et gammelt hold eventyrere, Helvedeskoblet, til under falsk påskud at drage ud og finde Gudernes skat, som skulle rumme umådelige rigdomme, der i sin tid blev skænket til de gamle guder. I bind et møder vi Helvedeskoblet, som ælde har været hård ved. Eventyrerne drager først til Libyen og siden til Karthago i deres søgen efter Gudernes skat, og undervejs præsenteres vi for deres forhistorier.

Ser man bort fra miljøet, som historien udspiller sig i, er det en relativt traditionel fantasy-historie om en flok forskelligartede eventyrere, der drager ud efter en magisk skat, men den person, som har sendt dem af sted, har ikke rent mel i posen. Historien er ujævnt fortalt, da der bruges meget tid på sidehistorier, om hvem heltene er, og hvordan de samles. Den bærende historie er ikke videre genial, men mange kan hygge sig en kort stund med serien og fascineres af det meget anderledes Europa.

Der er udgivet to album i serien på dansk. Der er et tredje bind i serien, Sibyllens hemmelighed, fra 2006 tegnet af Drazen Kovacevic, som endnu ikke er udgivet på dansk. Dette bind synes at afslutte serien.

Morten Greis

The Best Horror of the Year Vol. 2

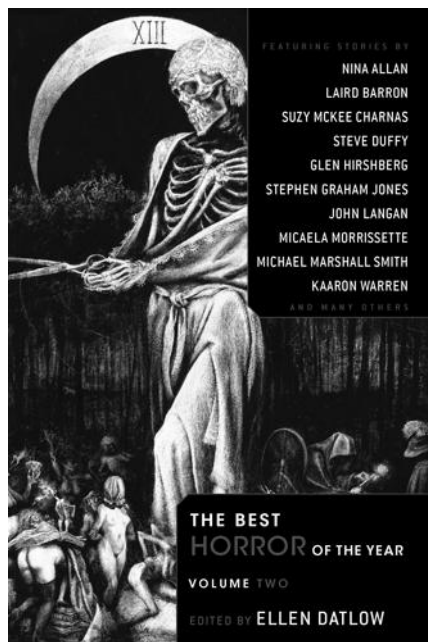
Antologi redigeret af Ellen Datlow

Night Shade Books 2010, 308 s.

Fans af litterære gys fik sidste år lidt af et chok, da serien *The Year's Best Fantasy and Horror* stoppede efter 21 udgaver. De fik dog ikke grund til at sørge længe, for redaktøren af horror-delen, Ellen Datlow, var hurtigt på banen med en ny serie, *The Best Horror of the Year* (anmeldt i Himmelskibet nr. 23), som kom lovende fra start, selv om 2008 måske ikke var noget super-år for genren i novelleform.

Læs anmeldelser fra tidligere numre af *Himmelskibet* på:

www.fantastik.dk/anmeldelser

Den glædelige nyhed er, at nummer to nu er udkommet, og at niveauet har fået et pænt nøk opad. Ellen Datlow har udvalgt 17 noveller (mod sidste års 19 noveller og to digte), og der er faktisk ikke én eneste af dem, hvor man tager sig i at tænke, hvorfor den mon kom med. Det er sjældent, jeg oplever det med antologier, selv når der er tale om en redaktørs bud på årets bedste historier.

En forklaring på det højere niveau kan være, at 2009 bød på flere gode originalantologier, hvoraf Ellen Datlow selv stod for et par af dem. Ud af de 17 noveller stammer fire fra hendes antologier *Poe* og *Lovecraft Unbound*, hvilket ikke er så mærkeligt, eftersom de samtidig var blandt de mest omtalte og anmelderroste.

De tre noveller fra *Poe*, som i sommer vandt The Shirley Jackson Award for bedste antologi og er nomineret til en World Fantasy Award, hører da også til blandt højdepunkterne.

Pudsigt nok er alle tre inspireret af den samme historie, "The Masque of the Red Death," selv om det ikke er så åbenlyst i Laird Barrons "Strappado" - en fortælling om rige turister på afveje i Indien.

Suzy McKee Charnas' "Lowland Sea" er mere tydelig med sine Hollywood-typer, der flygter fra en dødbringende

epidemi og forskanser sig i en luksurvilla ved Middelhavet, mens John Langan's "Technicolor" tager skridtet fuldt ud og simpelthen er udformet som en analyse og forelæsning om Poes novelle. Trods det tørre udgangspunkt er det min favorit blandt de mange fremragende historier, fordi den på intelligent vis både leger med formen og med genren, men også giver sin helt egen fortolkning af Poes forfatterskab.

Værd at nævne er også ægteparret Gemma Files og Stephen J. Barringers rygradsrislende "Each thing I show you is a piece of my death" om en død mand fra en mystisk snuff-film, der begynder at dukke op i andre folks værker, og Michael Marshall Smith får med "What Happens When You Wake Up in the Night" effektivt genskabt det gamle barndomstraume om at vågne op i et bælgmørkt værelse uden at kunne finde lyskontakten.

Endelig er Michaela Morrisettes "Wendigo" om en kvinde, der føler sig draget af en gruppe moderne kannibaler, nok den novelle i antologien, som er tættest på at fejle, fordi den konstant balancerer på grænsen til det prætentiose med sin stil. Men samtidig fascinerer den og er med til at tegne et interessant billede af den litterære gyserscene lige nu. Sammenholdt med det tårnhøje niveau gør det *The Best Horror of the Year Vol. 2* til et must for yndere af genren.

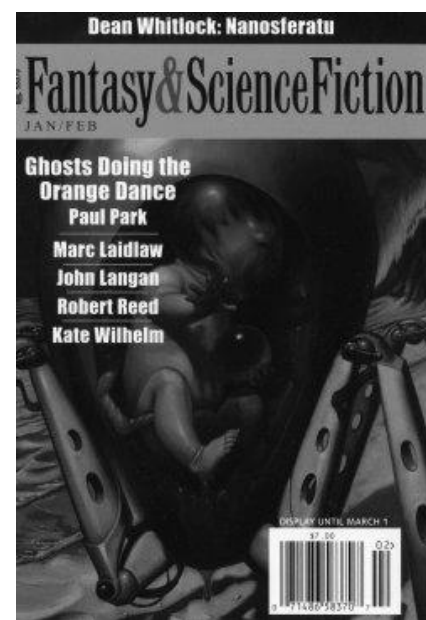
Lars Ahn Pedersen

Fantasy & Science Fiction

January/February, March/April, May/June 2010

Første halvår af magasinet *Fantasy & Science Fiction* har været meget præget af fantasy - i mange forskellige afskygninger. Det humoristiske, det uhyggelige, ren horror, eventyragtige og selvfølgelig en masse særheder uden for kategori. Det lader til der har været en mindre trend i

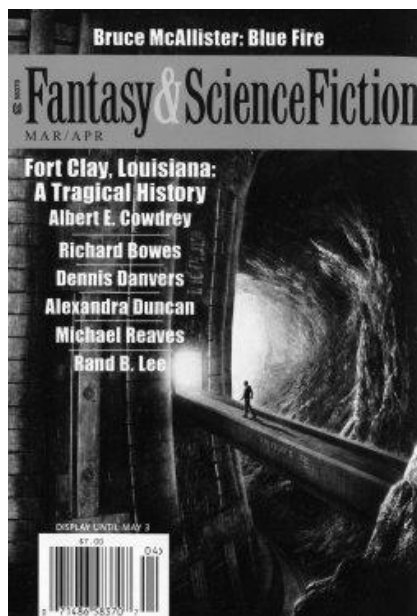
at genoplive gamle folkeeventyr. Jeg kan konstatere i hvert fald en historie i hvert nummer, der enten tager udgangspunkt i et klassisk eventyr eller genfortæller det på en helt ny måde. Det drejer sig fx om "The Secret Lives of Fairy Tales" af Steven Popkes, hvis historie er et forsøg på at kombinere dele af en række kendte eventyr som *Snehvide* og *Askepot* i en sammenhængende nyfortælling. Et interessant eksperiment om ikke andet. Et andet eksempel er Benjamin Rosenbaums "The Frog Comrade", der ikke er en genfortælling af et specifikt eventyr, men derimod et twist af klichéen om prinsessen der skal kysse frøen.

Vampyrer og zombier er bestemt heller ikke gået af mode. En af de bedre er "The Crocodiles" af Steven Popkes, der foregår under anden verdenskrig og beskriver hvordan tyskerne eksperimenterer med hvad de kalder *tote Männer*, men som i beskrivelsen passer godt på zombier. Hvis bare de kunne kontrolleres, ville de kunne blive et perfekt våben som kanonføde på slagmarken. Et mindst ligeså bizart eksempel, der sjovt nok også er alternate history, er "Blue Fire" af Bruce McAllister, hvor Vatikanet bliver invaderet af vampyrer i det sekstende århundrede.

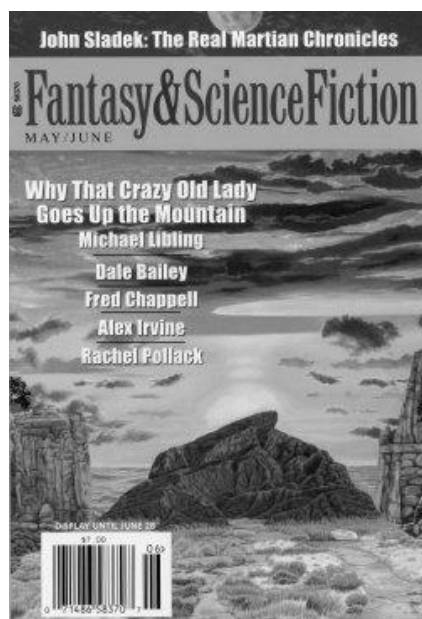
Mere traditionel fantasy bliver der også budt på. En af de

bedre synes jeg var Robert Reeds "The Long Retreat", der handler om en løjtnant i hæren for et gigantisk imperium. Han synes dog ikke helt krigen går så godt, men kejseren og hans nærmeste rådgivere lader til at være overbeviste om at deres land praktisk talt er uendeligt stort, og derfor kan det ikke indtages. Men det kan jo ikke helt passe, eftersom de er i krig, så der må være fremmede kræfter. En anden god historie er "Dr. Death Vs. The Vampire" af Aaron Schutz. Vi følger Dr. Death der besidder empatiske evner udover det sædvanlige. Han kan mærke folks fysiske velbefindenhed og fornemme om de har livstruende sygdomme. Det bruger han til at slå dødssyge folk ihjel, for at de skal slippe for lidelse. På hans vej støder han på en vampyr der gør nogenlunde det samme, bare af mere egoistiske grunde. Eller det er så det novellen handler om: Om det egentlig ikke er det samme at slå syge folk ihjel, uanset om ens tørst er efter blod eller efter ens egen fornemmelse af at man gør noget godt.

Jeg er selv mest til science fiction, så dette halve år har desværre ikke været voldsomt interessant hvad dette magasin angår. Enkelte er dog værd at nævne. Det gælder blandt andet "The Fairy Princess" af Dennis Danvers der ikke som titlen

antyder er fantasy, men en relativ simpel og egentlig også ret uoriginal - men klart læseværdig - historie om et parti sexrobotter (Screwbots som de bliver kaldt), der juleaften får lyst til at få sig eget liv. Ikke de store overraskelser, men velfortalt. John Sladeks "The Real Martian Chronicles" er også værd at fremhæve, ikke mindst fordi Sladek døde i 2000 og denne lille novelle åbenbart er dukket op. Man kunne næsten kalde den for *mundane sf* på trods af at begrebet først blev defineret 2 år senere, da det er dagbogsudrag fra en familie på Mars. De klager over irriterende naboer og andre banale hverdagsting, eller så banalt som det nu kan blive på Mars. En lidt mere humoristisk historie finder man med "Nanosferatu" af Dean Whitlock. Historien går på at et medicinalfirma har fundet frem til et produkt baseret på nanoteknologi der i praksis kan give evigt liv. Eneste bivirkning er at man bliver mere liderlig. Det kører selvfølgelig helt af sporet, da direktøren ikke vil acceptere at indsprøjtningen kun skal gives en gang. Det er der jo ingen penge i, så produktet skal laves om så jævnlige behandlinger er krævet. En vanvittig "over-the-top" novelle.

Der var ikke voldsomt mange noveller der faldt i min smag i disse tre numre, men *Fantasy & Science Fiction* bringer så vidt forskellige typer af historier, at

det må være sådan at det går lidt op og ned. Men kvaliteten er i top, og der er sikkert en kommende Hugo-nomineret novelle eller to i blandt.

Jeppe Larsen

Sig farvel til dig selv

Novellesamling af Christian Haun
Gyldendal, 2009

Haun er kendt for at skrive meget usædvanlige romaner. Her kan man opleve ham i tre sammenhængende noveller, der starter ganske uskyldigt som en typisk dansk novelle, men ender et helt andet sted. Novellerne hænger sammen på flere måder. Som titlen på samlingen antyder, har det noget at gøre med at opløse hovedpersonens identitet og jeg. Strukturen i hver novelle er også omtrent den samme: Vi starter hvor det velkendte og normale hersker over fortælling og person, og det mærkelige, det ubevidste, det fantastiske er til stede, men kun som antydninger og tanker hos personerne. Efterhånden vendes forholdet, det ubevidste bryder frem, som salig Sigmund Freud ville have sagt, og til slut aner hverken læser eller hovedperson om det handler om en gal person i en

normal verden eller en normal person i en gal verden. Novellerne handler også om mennesker der er kørt fast i deres liv, og ikke kan se nogen udvej. Eller forfatteren kan ikke se hvordan han kan digte dem ud af det. Det kunne ende ulykkeligt, men hos Christian Haun ender det mærkeligt. Alt flettes sammen og bliver umuligt at skille ad igen.

I den første novelle møder vi en pige der bor sammen med sin fraskilte mor og sin lillebror. Ukendt for alle er hun i virkeligheden en superhelt, der med sine overmenneskelige kræfter bekæmper ondskab i almindelighed, og en bestemt superskurk i særdeleshed. Men superskurken hun bekæmper, har også hemmeligheder. Hvad med moderens nye kæreste? Er der ikke noget mystisk ved ham?

Den anden historie er om en mand hvis liv aldrig blev til det han drømte om. Der skete noget, da han som ung studerende tilbragte en sommer i et fjernt land med nogle andre unge og en underlig gammel russisk spion, eller hvad han nu var. Russeren var kommet på spor af en meget stor hemmelighed, som kunne vende op og ned på alting. Men hvad var det nu den gik ud på? Hvorfor kan han ikke huske hvad det var de fandt nede i russerens kældere?

Sidste historie er en variant over alle forfatteres yndlings-emne, forfatteren. Den unge forfatter får besøg af sin far, der netop er gået på pension og er ved at finde frem til sin indre, ja sin indre et eller andet, som er meget forskellig fra hvad han var før. Han lokker sønnen til at blive hypnotiseret, så de sammen kan tage på en ånderejse til Mexico, hvor faderen lige har været. Det har han ikke held med. Eller har han?

Jeg bliver så glad, når nogen har evner og lyst til at bruge de fantastiske genrer til andet end at hente skabelonen frem og stoppe lidt forskellige plot-elementer, væsener og apparater ned i den, fra den samme liste som alle andre bruger. Haun er

en af dem der både har en rigtig god forståelse af genrerne og er en rigtig god forfatter i enhver henseende. Bogen kan absolut anbefales til både dem der gerne vil læse anderledes fantastik og dem der normalt holder sig fra fantastik, men er blevet træt af at noveller altid skal handle om en fra middelklassen med ganske normale problemer.

Flemming R.P. Rasch

Science Fiction

nr. 13, 14, 16 og 17

Fanzine af Knud Larn, 2010

www.sciencefiction.webbyen.dk

Jeg har gennemlæst fire hæfter med korte historier. Tre af dem er fra skrivekonkurrencer holdt i DK og det sidste er med amerikanske og tyske forfattere.

Historierne er nogle gange gode men de er lidt for korte efter min smag. Der måtte godt have været meget mere, men sådan er betingelserne for konkurrencerne. Andre er dårligt skrevet og nogen synes jeg ikke rigtigt hænger sammen.

En forfatter som Rasmus Wichmann har enormt mange store idéer f.eks. et attentat på den danske republik på månen ved hjælp af simulakra, men historien måtte godt have været meget længere. Jeg ved at han kunne skrive en hel roman.

Der er også en historie som bliver lidt fræk. Den handler om at nogen forskere har fundet liv ude i rummet men skjuler det for at det ikke skal blive ødelagt. Den slags historier gør sig ret godt og det er noget af det bedste af det.

Der er dog lidt for mange historier om idéer og for lidt om karakterene. Det ville have været godt at høre mere om karakterene som indgår i historierne.

Hæfterne har hver især deres eget tema. Et af dem hedder *Danskerne og månen* (nr. 14). Det handler om danskernes fremtidige forhold til månen. Den første historie, skrevet af Bjarke Kock Larsen, handler om

at alle taler mandarin og en agent som kører i rumelevator og arbejder for diktaturet.

Så er der en historie om en virus "Virus..." af Marianne Hansen, om at folk er blevet testet på Rådhuspladsen og sendt til månen, hvis de har den. Der er de rene og de urene. Virusen sætter først ind, når folk bliver ældre. Hvad skal der ske med Sillem som er en af de urene? Politiet kommer for at hente hende. Skal hun destrueres? Nej, hun skal blive gammel.

Den næste handler om danskeren i månen ("Gravitation" af Flemming R.P. Rasch), som bliver syg og dør. Han er langt fra det som gør ham til den han er, og det gør at han forsvinder.

Den næste historie hedder "Danskernes march" af Helene Svolgart og det er en god fortsættelse til den foregående for det er også noget med forholdet til at være væk hjemmefra. Den handler om at længes væk til Danernes Mark i forbindelse med at være i rummet. Der kan godt være noget med titlerne "Mark" = "March"?

Den næste "Manden i månen" af Jesper Rugård Jensen er en vandring gennem rummet som egentligt ikke rigtigt fortæller hvor den ender. Det er lidt en åben slutning. Man kan se det på mange måder.

"Det Perfekte Menneske" af

Marie W. Oscilowski handler om hvordan mennesket kan blive det perfekte menneske i forhold til ikke-menneskerne som det følger sit had til. Det bliver en ensom udødelig vandrer evig i sin søgen. Jeg har læst meget Nietzsche og han var jo på samme måde med sit overmenneske og levede sit liv som en ensom vandrer altid søgende.

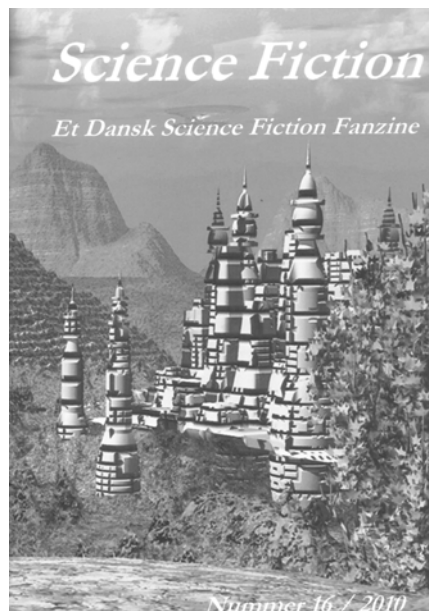
Rasmus Wichmann har skrevet: "D.T.D.M.S.F.S.M". Den handler om et attentat mod den danske republik på månen og om at bruge en ny teknologi "simulakra" som våben. Det er en ret original historie.

Den næste hedder "Gravøl på månen" af Safia Aoude. Den handler om en Carlsberg-fabrik med kirkegård og kirke på månen som der kommer noget *Call of Cthulhu* i og der sker nogen grimme ting med folk. Det kan jeg egentlig ikke lide, at CoC blandes sammen med noget fremtidigt SF. Det passer ikke rigtigt sammen. Det er hvert sit univers.

"Månebyen" af Sofie Boysen handler om en måneby som er blevet inficeret af sygdom. Der er en dame som har overlevet men det har hun ikke alligevel, da hun havde taget sin luftrenser af et øjeblik. Hun drømmer om at dø på Sjælland, men kan det ikke da sygdommen derfor vil sprede sig til Jorden. Der er et rumskib som hedder "SAS Galactic" som jeg godt kan lide.

Så er der et andet hæfte som hedder *Danskerne og First Contact* (nr. 16). De er fra Novellekonkurrencen 2007, hvor de ovenstående var fra samme konkurrence 2006.

Den første "Bag Himlem" af Richard Ipsen handler om at der er skabt kontakt med aliens ude ved Sirius som kommunikerer ved hjælp af gamma-stråler. Det er to forskere som har gjort opdagelsen, men de skjuler den for at de aliens ikke skal blive destrueret ligesom så mange dyr på Jorden. De går så videre til andre opgaver uden at menneskeheden aner noget og har givet de aliens en smule mere tid.

Den næste "Efter Anna" af Camilla Wandahl handler om disse væsener Slimerne som har bygget en Slimmur rundt om Dannebo. Vi er egentlig dømt til udslettelse men nogen rejser til slimmuren for at møde disse aliens, men så slutter historien? Der kunne godt lige have været en side mere om hvad der sker.

"Nedslag" af Martin Hjortlund Nohns handler om et Danmark som har overlevet ved ikke at ødelægge ozonlaget, mens USA og Kina har ødelagt det og dermed tørret ud. Folk bor rundt i storbyerne pga. det. Hovedpersonen Philip tager ind til Strøget og en alien kommunikerer med ham og han tager sig til modværge. Invasionen af Jorden kan dermed begynde. De aliens destruerer alle organismer, når de indtager en planet.

"EKKO" af Thor Julius Larsen er en historie om en mand som får kontakt med aliens gennem sine drømme i skikkelse af en kvinde. Der står en hel del om karakteren, om hvordan han er og sådan. Det er en af de bedre historier.

"Sidste Stop" af Flemming R.P. Rasch handler om en mand som halvsover og uden at vide det kommer til at redde Danmark ved at gå ind i nogle aliens skib og aktivere den sekundære motor sådan at skibet ikke brænder Danmark væk. Han finder først ud af det, når han vågner og er nået til sidste stop i

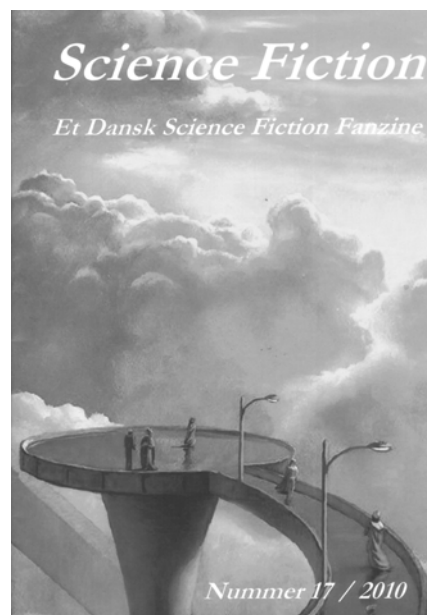
det tog han sidder i.

"De døde majorer, rumvæsener og jeg" af Melanie de Voss Nielsen handler om et rumskib som går til jorden, en robot som tager mod billet og de aliens og tre levende døde majorer som er ombord på det.

"Vejrmaskine" af Jonas Jesus Christiansen handler om en fremtidig krig i København mod Østfolk som bl.a. er Kina. Vejret er ødelagt og verden er post-apokalytisk. Et lille hold kæmper sig igennem hovedstaden og finder denne vejrmaskine som kan skabe illusionen om den blå himmel. Det er lidt af et fund. Der er lidt Fallout 2 over med G.E.C.K., Garden of Eden Construction Kit, hvor man kan lave verden frugtbar igen. Det er en meget fed historie.

"Simons Jul" af Jesper Rugård Jensen handler om en dreng som er autist med en frusteret mor overfor en far som ikke fungerer. Drengen kommer i kontakt med aliens og det ender med at han giver faren væk til dem. Det er en ret barsk historie, syntes jeg.

"Hades Nerthus" af Rasmus Wichmann er en historie om mødet med nogle aliens i forhold af græske guder og det er en hyldest til det fynske dansk.

Det der mangler lidt, er at man også kan læse lidt mere om hvem forfatteren er, sådan at

man kan sætte sig lidt mere ind i det. Mange historier handler jo i bund og grund om hvem forfatteren er. Man kan finde ud af en masse om *Ringenes Herre* ved at studere hvem Tolkien var.

Den næste handler om "Danskerne og Tidsmaskinen" og er fra konkurrencen 2008.

"Ulvetid" af Malan Jacobsen: Om en tidsmaskine som er blevet opfundet og som hovedpersonen har brugt til at ubevidst at hjælpe "partiet" til magten. Den skal destrueres nu og han kan ikke komme hjem. Den handler også om denne grumme fremtid som Fyn kommer ud for med ulve.

"Så længe det varer" af Gudrun Østergaard handler om en spolbar tid hos familien, hvor tiden kan spoles frem og tilbage.

"Kongens nytårstale" af Lars Ahn Petersen er en fremtidig nytårstale af en fremtidig dansk konge. Det er en vision om et fremtidigt dysfunktionelt Danmark, hvor der er gadekampe på Nørrebro og storm på Sandholmlejen.

"Vi der skummer fløden" af A. Silvestri er en historie om hvad et fremtidigt Arla Foods kan gøre for at profitmaksimere.

"Jeg tramper rundt i det" af Lise Andersen handler om byen Korsbæk fra Matador. En dame tager tidsmaskinen tilbage til byen for at gøre den til et forbillede for et fremtidigt Danmark.

"Nøjsomhed" af Manfred Christensen handler om en rejse gennem en parallel virkelighed og om at skabe et nyt midterparti mod ekstremistpartiet, så det ikke vinder valget. Jeg kan se at den, "Ulvetid" og "Nedslag" og "Kongens Nytårstale" handler om forskellige københavnere forhold til Dansk Folkeparti. I "Nedslag" er der også noget om "Ozonlaget" og det ville en Nordsjællænder ikke tænke så meget over. Det ville være anderledes, hvis jeg skulle skrive en historie om den slags.

Bind Nr. 13 er ikke af danske forfattere og ikke en del af konkurrencen. Det er amerikanske og tyske forfattere som er blevet

oversat.

"Høj af ingefær" af Bruce Holland Rogers handler om fantasier hos hippier som lever i nutiden og af muskatnødder.

"Ordproblem" af Bruce Holland Rogers handler om et gådeværk om hvad i virkeligheden bør være mest urolig for? Han er urolig for to ting, men er der i virkeligheden en anden ting som han bør være mere urolig for?

"Den forbedrede universal-fjernbetjening" af Bernhard Brunner: Om en fjernbetjening som er alt for avanceret og ender med at tage magten fra mennesket.

"01" af Chris Roberson handler om en mand fra vesten som vil sælge den kinesiske kejser en binær regnemaskine og hvad det får af konsekvenser. Han ender med at blive dræbt, fordi mange mennesker dermed vil miste deres arbejde.

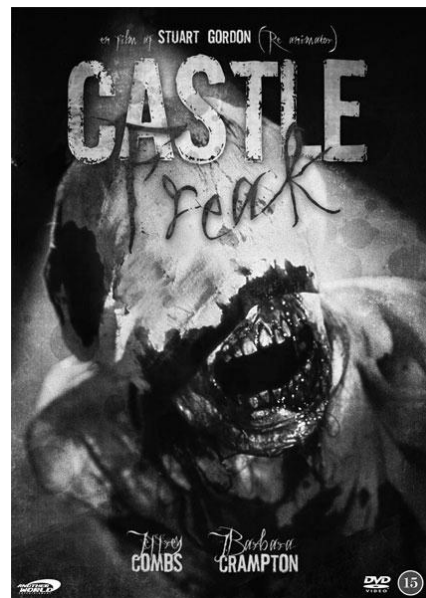
"Titan Surveyors skæbne" af Martin Schemm: Om en ekspedition til Titan som går grueligt galt pga. mødet med en fremmed livsform. Der er et gammelt PC-spil fra 1996 som minder om dette. Det hed "Huygen's disclosure" og det minder meget om denne historie. En ting der kan tænkes om Titan, er at menneskeheden ikke har set hvad der er under skyerne. Måske er der det bibelske paradys og det er alt hvad vi drømmer om.

"Da Jorden Smeltede...." af A.

Wilkinson : Om en opfinder med en en helvedesmaskine som han går helt galt med.

Alt i alt synes jeg at nogle af historierne godt måtte have været meget længere; kunne betingelserne for konkurrencen ændres? Der er en del udmærkede historier, men også en del mindre gode.

Andreas J. Søre

Castle Freak

Film, 1995

Instruktør: Stuart Gordon

Medvirkende: Jeffrey Combs, Barbara Crampton mfl.

DVD fra Another World Entertainment

Stuart Gordon har efterhånden en del H.P. Lovecraft filmatiseringer bag sig (bl.a. *Re-Animator*, *From Beyond*). Fælles for dem alle er, at de har en god mængde splat, og selvom der er en del referencer til novellerne, så er der mere Gordon over filmene end der er Lovecraft. Der er dog heller ikke særlig mange af Lovecrafts historier, der direkte vil gøre sig godt på film, så det vil altid være nødvendigt at tilpasse historien til filmmediet. Noget andet, der også oftest gør sig gældende, er at novellerne ofte er så korte, at der ikke vil være stof til en hel film i dem. Dette gør sig også gældende for novellen "The Outsider", som er den *Castle Freak* bygger på. I

novellen møder vi en person, der sniger sig rundt i et gammelt slot, og ikke er i kontakt med andre, for så til slut at finde ud af at han bestemt heller ikke er som andre.

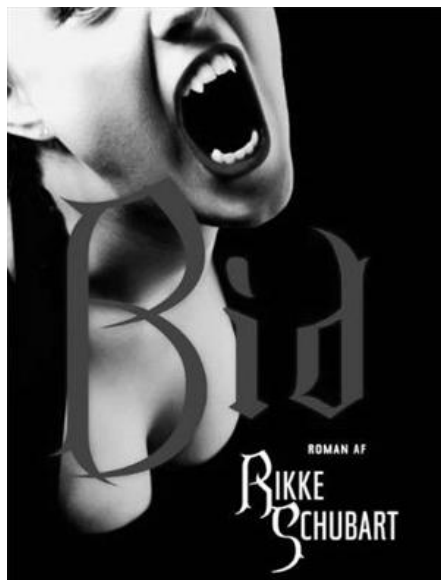
I filmen møder vi to kendinge fra Gordons film nemlig Jeffrey Combs og Barbara Crampton (der også begge var med i *Re-Animator* og *From Beyond*). I *Castle Freak* spiller de et ægtepar i et knirkende ægteskab. Han har arvet et gammelt slot fra noget fjern familie, og har nu taget sin kone og blinde datter med til slottet. Grunden til det knirkede ægteskab er en trafikulykke, der skyldes Reillys (Jeffrey Combs) spritkørsel, noget hverken konen eller han selv kan tilgive, da parrets søn omkom herunder. De er taget til slottet som en ferie, men også for at få det solgt, da de ikke lige står for, at flytte ind på et middelalder-slot i Italien.

Gamle slotte har dog altid hemmeligheder, og således også dette. I katakomberne derunder holdes et misfoster af en skabning indesluttet og gemt væk. Han har været underkuet i mange år, men nu da den tidligere ejer er død, er det lykkedes for skabningen at undslippe sit fængsel. Han bevæger sig nu rundt i slottet om natten, og kommer bl.a. i kontakt med den blinde datter. Det at hun er blind og ikke (i starten) reagerer negativt mod skabningen redder hendes liv, mens andre der krydser dets vej ikke er så heldige. En af de uheldige er landsbyens prostituerede, hvilket giver Reilly et gevaldig problem da han havde bragt hende til slottet, og havde været sammen med hende inden mordet. Han ender nu ikke kun med at måtte forsøge at beskytte sin familie, han bliver også anklaget for mordet.

Filmen har ikke meget med novellen at gøre, så man skal mere være til Gordon og Combs end til Lovecraft for at være målgruppen. Er man til film af/med de to herrer så er den derimod bestemt værd at se. Det kan godt være at Combs ikke kan spille mange forskellige roller, men

den han kan gør han godt, om det så er som Re-animatoren Herberth West, som H.P. Lovecraft (i *Necronomicon*) eller som Edgar Allan Poe (*The Black Cat*), eller her som John Reilly så gør han det godt og altid værd at se.

Thomas Winther

Bid

**Roman af Rikke Schubart
Politikens Forlag 2008**

Forfatteren Rikke Schubart er godt kendt i sin horror-litteratur, og har bl.a. skrevet bogen *I lyst og død*, som er en af de bedst kendte danske bøger om horror-genren. *Bid* her er hendes første skønlitterære bog, og bud på hvordan man skriver i genren.

Søstre Natacha og Helene har altid været forskellige på det punkt at Helene altid har gjort meget for at hun havde de "rigtige" venner og er kommet med til de rigtige fester. Natascha har derimod været ligeglad, men hendes skønhed og mystik gjorde hende eftertragtet. Nu hvor de er i midten af tredive er deres liv også meget forskellige. Helene har en familie, det gode job og en facade at vedligeholde. Natacha derimod rejser meget og er for tiden freelance journalist i Italien.

Da Natacha melder at hun vil komme til København og bo hos søsteren bliver Helene ikke glad.

Familiens 12-årige datter, Rosa, er derimod henrykt, da der altid har været et specielt bånd imellem hende og mosteren, et bånd som Natacha dog har tænkt sig at udnytte. Hun er for få år siden blevet gjort til vampyr, og nyder nu denne nye tilværelse, og vil gerne have sin niece med ind i dette nye liv.

Nataschas besøg går ikke stille af. Helenes mand bliver tryllebundet og begynder at opføre sig meget underligt, hvilket ikke gør Helene mere tryk ved søsterens nærvær, mens Rosa hurtigt fornemmer der er noget galt. Sammen med en veninde forsøger Rosa at finde ud af hvad det er der gør at mosteren opføre sig så specielt, og hun når hurtigt frem til vampyrisme, som hun sætter sig for at undersøge nærmere.

De er ikke de eneste der undersøger sagen, da det italienske politi finder ud af at der i København sker mord, der minder om en stribe mord der er begået i Italien, og sender de to betjente til at assistere, det danske politi. Der er dog punkter hvorpå mordene ikke helt ligner hinanden; nogle af de danske virker mere brutale end det der er sket i Italien. Endelig er der også vampyrsamfundet der ikke bryder sig om alt den opmærksomhed Natacha tiltrækker sig.

Bogen gør meget ud af hvordan Helene har det med søsteren, men gør også rede for hvordan hun forsøger at få familien til at hænge sammen, mens den er under Nataschas indflydelse. Selvom bogen har mange vampyrklicheer, så indeholder den mere end blot fortællingen om vampyrer, ofre og vampyrjægere. Det er et godt bud på en vampyrroman, og det er helt befriende med en vampyrbog hvor teenagere ikke er evigt betagede af vampyren.

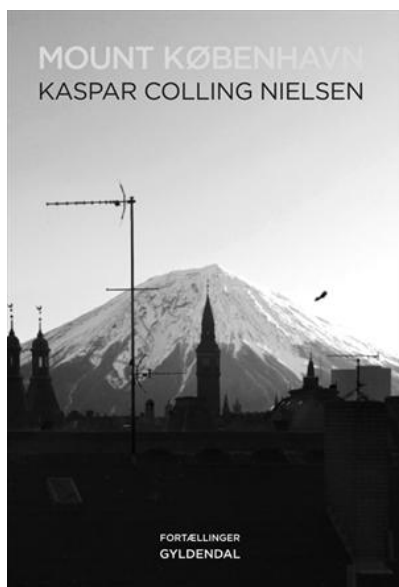
Bogen har en del løse ender der kan lede til en efterfølger, som jeg dog ikke ved om er planlagt. Jeg håber der kommer en opfølger, for jeg vil gerne læse mere fra Schubarts hånd.

Thomas Winther

Mount København

Fortællinger af Kaspar Colling Nielsen
Gyldendal 2010

Denne bog består af 17 fortællinger, der alle finder sted omkring bjerget Mount København. Bjerget er et kunstigt bjerg bygget over en 200 årig periode, og som nu er scene for et helt nyt dyreliv, en turistattraktion, samt hjemsted for en masse mennesker. Bjerget er 3500 meter højt og opført på Avedøre Holme, og har en omkreds på 55km. Bjerget er således kun en del af rammen for fortællingerne, men ved at der imellem hver fortælling er et tekst-mellemstykke bliver bogen også til bjergets historie.

Fortællingerne er alt fra små pudsigheder om at spise et æble, til science fiction historier om hvordan det er at have to sultne, og kræsne, rumvæsner boende i sit hjem. Der er også skildringer af kærlighed og forhold, men også her er der en anderledes vinkel end normalt. I fortællingen "Vampyren" påtager en mand sig ikke blot sin kones problemer, men også de kilo som hun skiller sig af med.

Den første fortælling er "Pelikanen", hvilket er beretningen om en mand der har så brændende et ønske om at leve som en fugl, at han via kirugi får påsat vinger. Ved også at få fjernet sine ben lykkedes det

ham at blive i stand til at flyve. Han går igen i andre af fortællingerne, og det bliver berettet hvordan han skaber en industri hvor mennesker bliver omdannet til fuglemennesker.

"Magneto" starter med sætningen: "På grund af en kontinuerlig række af større og mindre ydmygelser gennem et langt liv, var Flemming Aksel Møller blevet magnetisk". Han bliver med tiden mere og mere magnetisk, så hvor han først har kapsler o.l. klæbende på sig når han kommer hjem, udvikler det sig til at metalgenstande kommer flyvende til hans hus om natten.

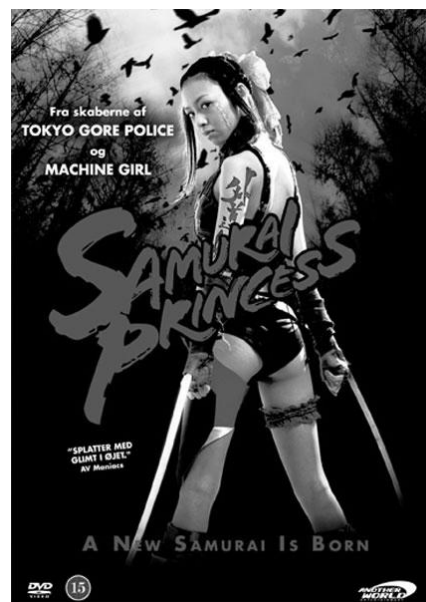
I "Tennismesteren" formår Kaspar Colling Nielsen at gøre beskrivelsen af en tenniskamp spændende, hvilket ikke kun er spændingen om kampens udfald, men i lige så høj grad om de personlige konsekvenser, det får for den spiller der har strammet sin ketcher med tarmene fra en dansk bjergkat.

Bjerget er primært beboet af de rige, da det er meget dyrt at flytte ind i husene. I "Grønlænderproblematikken" hører vi dog om en flok grønlændere der er flytte ulovligt ind på bjerget. Det er lykkedes dem at holde sig skjult for politiet ved at have bygget nogle hytter der er næsten perfekt camoufleret. Da konsortiet der driver bjerget erkender at de ikke kan slippe af med de ulovlige beboere, har de et meget alternativt forslag til at løse problemet.

Fortællingerne er en blanding af person og hændelsesskildringer. Der er således en stor variation i fortællingerne, men de har alle en fantasifuld stemning over sig, og det at de alle foregår rundt om bjerget gør at de kommer til at hænge sammen, og ikke blot fremstår som en novellesamling.

Bogen er blevet rigtigt godt modtaget og har fået rigtigt gode anmeldelser. Jeg kan kun melde mig i flokken af anmeldere der vil anbefale denne bog. Den er fantasifuld, spændende og weird på den helt rigtige måde.

Thomas Winther

Samurai Princess

Film, Japan 2009
DVD; Another World Entertainment 2010

Another World Entertainment har godt gang i at udgive japan-ske film hvor cyborgs splatter og bliver splattet af deres fjender. Fælles er groteskheder i cyborgs og genmanipulerede væsner, samt masser af afhuggede lemmer og eksploderende hoveder. Alt dette er gerne tilsat en god gang humor. Filmen *Samurai Princess* er endnu en af disse.

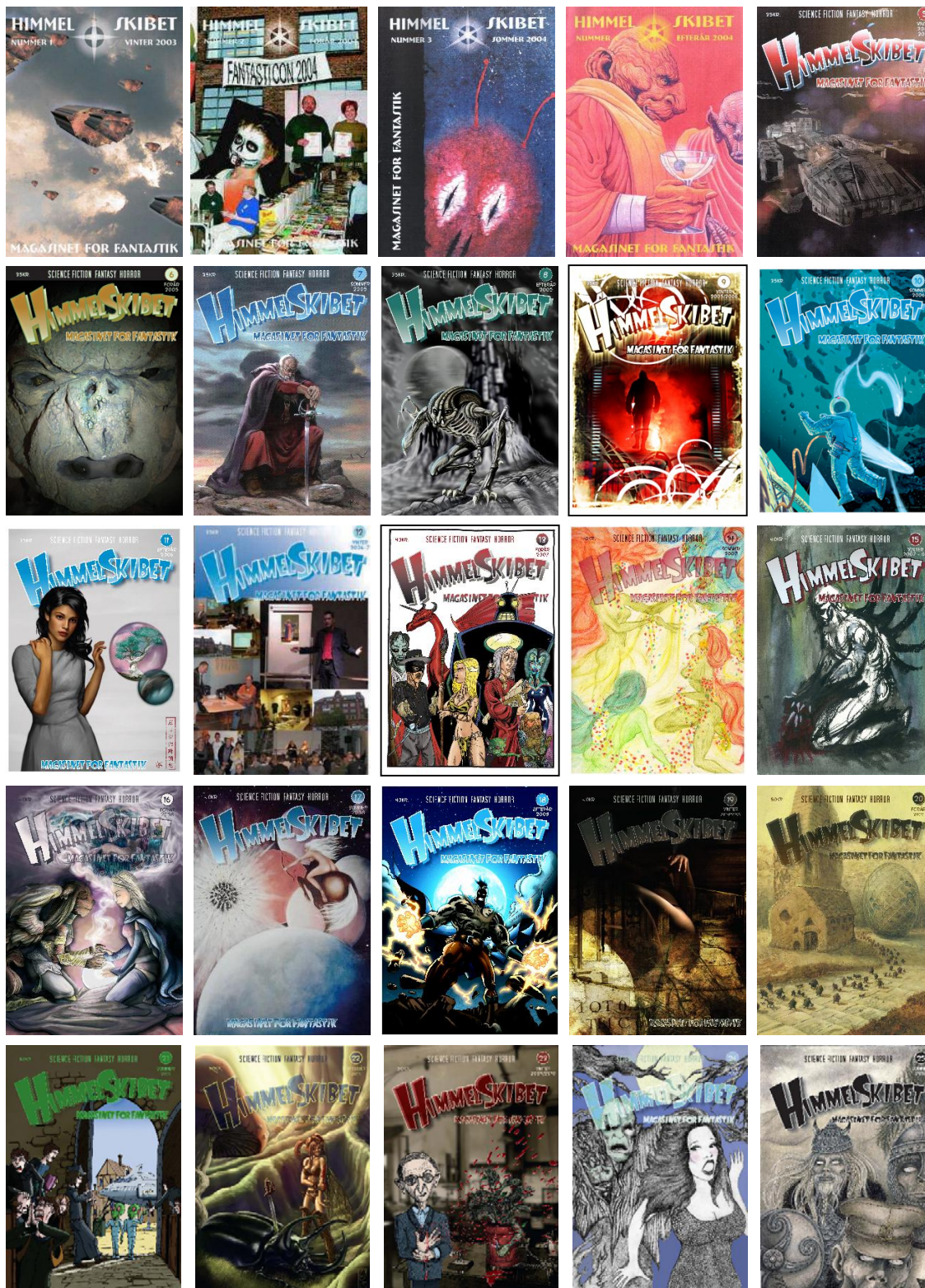
Samurai prinsessen var eneste overlevende efter hendes 10 veninder blev voldtaget og dræbt. Hun blev dog reddet af en "arkitekt" og en troldkvinde der gjorde hende til en cyborg, ved at give hende nye færdigheder, samt ved at samle de døde veninders sjæle i hende, og dermed gøre hende til et hævn-togt. Filmen starter med at hun finder gerningsmændene og slagter dem, og så efterfølgende sætter hun ud efter deres herrer, en morderisk cyborg der skaber nye væsner af sine ofre. Jagten går nu igennem forskellige groteskheder og masser af blod.

Denne film skulle være af skaberne af *Tokyo Gore Police* og *Machine Girl*, begge film som bestemt faldt i min smag. Desværre er det hverken instruktør eller manuskript-forfatter der går igen her. Genremæssigt ligger filmene op af

Index til Himmelskibet 1-25

+

The Sky Ship 1

Noveller

Barrett, C. Keven
"No Lights Dance in this Northern Sky" (H15, s.21)

Berg, Helga
"Pretty Woman" (H18, s.36)

Birkebæk, Tim
"Hæløj på Kraniegården" (H19, s.15)

Bjerregaard, Karina
"Guldbæltet" (H9, s.9)
"En vandrehistorie" (H6, s.9)
"Et tegn fra en fremmed guddom" (H4, s.5)

Broby, Maria
"Den onde maler" (H12, s.11)
"Depotet" (H14 s.12)

Brogaard, Karoline
"Ånden i krukken" (H22, s.20)

Carlsen, Morten
"Stationen" (H24, s.30)

Christiansen, Manfred
"En uventet forfriskning" (H16, s.12)
"Nuttet" (H17, s.41)

Fürst, Sarah
"Stenen i den gamle frugtplantage"(H3, s.8)

Gjerløff, Niels
"Opdatering" (H10, s.14)

Hechmann, Laura
"Sov, mit barn" (H12, s.16)

Hindberg, Helene
"Kælderverden" (H8, s.16)

Højberg, Nikolaj
"Sov, lille ven" (H20, s.38)
"Drømme er døråbninger" (H23, s.32)

Ipsen, Richard
"Kåtekirken i Sarek" (H3, s.5)
"Jadehavets guder" (H1, s.5)
"Jagthunden" (H10, s.9)
"Skovtur" (H9, s.5)
"Nedsat hastighed" (H18, s.52)
"Gods of the Jade Sea" (S1, s.8)

Jacobsen, Nadia B.
"Vanæret" (H12, s.22)

Klæsøe, Andreas Rugård
"Faerie Fire" (S1, s.32)

Kristiansen, Ulrik
"Until Eternity" (S1, s.11)

Larsen, Henrik
"Vi kan sende et menneske til Mars" (H17, s.7)

Kastensmidt, Christopher
"Selv drager danser" (H17, s.5)

Marinova, Sabina
"Elskeren" (H18, s.38)

Mead, Melissa
"Big Game" (H15, s.24)

Mogensen, Klaus Æ.
"Adelstans stjerne (H9, s.7)
"Pigen med de mosgrønne øjne" (H11, s.23)
"Spøgelset fra Lady Stardust" (H,2 s.5)
"Tyven og tårnet" (H4, s.7)
"Ulvesko" (H6, s.11)
"Abedronningens tjenerinde" (H14, s.15)
"Kærlighedens lotteri" (H24, s.27)
"The Ghost of Lady Stardust" (S1, s.36)

Oscilowski, Marie W.
"Valg" (H7, s.7)

Petersen, Erik
"Min sidste time" (H9, s.11)

Pedersen, Lars Ahn
"Fru Jensen og den nydelige mand" (H14 s.7)
"Vejmand" (H15, s.17)
"Har du hørt havfruerne synge?" (H18, s.30)
"Torne" (H20, s.12)
"Havfruens Himmelfærd" (H21, s.11)

Rasch, Flemming R.P.
"De sorte sko" (H6, s.5)
"En Fantastik historie" (H5, s.6)
"Perfekt" (H8, s.34)
"Flasken" (H14, s.5)

"Jean" (H25, s.41)

Rasmussen, Lærke
"Sitessa" (H18, s.44)

Silvestri, A.
"Atjuh!" (H22, s.7)

Slott, Stine
"Når englene synder" (H13, s.33)

Strømsholt, Thomas
"Den sidste turing-test" (H8, s.5)
"Enden på et mareridt" (H10, s.6)
"Herr Liebeswerks rædselsbibliotek" (H11, s.13)
"Dragens ånde" (H13, s.29)
"Dr. Seidelins metode" (H14, s.4)
"Bibliotheca Phantasiae" (H16, s.4)
"Vanviddets rand" (H23, s.48)
"The Furnished Room" (S1, s.25)

Svane, Jakob
"Viljen i hjertet" (H22, s.51)

Vork, Teddy
"Frederik og Snemanden" (H12, s.7)
"En helt forkert kiste" (H16, s.8)

Wandahl, Camilla
"Sjælespiser – eller legenden om den røde" (H7, s.5)
"Den sidste vinter-brud" (H13, s.7)
"Elverpigen og trolden" (14, s.20)
"Kan bamser holde op med at smile?" (H18, s.50)

Wichmann, Rasmus
"Hades Nertus" (H24, s.34)
"First Strike!" (H25, s.11)

Zerbe, Bradley
"Fishing with the Devil" (H15, s.23)

Artikler

Andersen, Janus
"Kærlighed og undergang – om Grete Roulund" (H8, s.8)

Andersen, Michael T.
"I rummet kan ingen høre dig tegne - om Walt Simonson" (H25, s.37)

Andreasen, Henrik
"Comics, Movies and Madness! " (S1, s.34)

Christiansen, Olav M.J.
"Introduktion til Yoko Tsuno" (H21, s.24)

Clasen, Mathias F.
"Darwin and Dracula - On Biopoetics" (S1, s.20)

Gjerløff , Niels
"SETI og Fantastik" (H14, s.11)
"Snowcrash og hvad der fulgte" (H14, s.32)
"Adam Warlock" (H21, s.22)

Knutsen, Peter
"Et eksempel på en selvkørende rollespilsverden: Ärth" (H9, s.16)

Larn, Knud
"Science fiction, der refererer til science fiction" (H11, s.9)
"En klassiker: Ralph 124C 41+" (H14, s.25)
"T. H. White og the Once and Future King – En klassiker" (H17, s.36)
"Superman(d) - supermennesker i litteraturen" (H18, s.11)
"Buffy slays academe!" (H18, s.14)
"En Klassiker: David Lindsay: A Voyage To Arcturus" (H19, s.5)
"En overset Klassiker - Bob Shaw: Orbitville (1975)" (H20, s.7)
"Planet Comics" (H21, s.16)
"Vathek (1786) En klassiker af William T. Beckford" (H23, s.3)
"Danish Science Fiction and Danish Science Fiction Fandom - A Brief History" (S1, s.4)

Larsen, Maria Kohinoor
"Et univers af farver og striber" (H17, s.35)
"Eventyr på afveje" (H19, s.18)

Löyche, H.H.
"Kunsten at skrive science fiction" (H12, s.23)

Mogensen, Klaus Æ.
"Tegneserier på nettet" (H11, s.27)
"Skal rumvæsener have insektøjne?" (H16, s.19)
"Rumdragter" (H17, s.10)
"Kirby var kongen" (H18, s.8)
"Manga-Fremtider" (H21, s.20)
"Dan Dare: Fremtiden set fra 1950" (H21, s.30)

"Historien om det magiske (del 1)" (H22, s.27)
 "Historien om det magiske (del 2)" (H23, s.35)
 Perrier, Helle
 "Sex, mord og Sci-fi - velkommen til Torchwood" (H22, s.11)
 Petersen, Morten Greis
 "Denne verden og den anden" (H10, s.15)
 "Fra det fantastiske overdrev: Tryllebøger" (H11, s.6)
 "Star Wars – seks film, en lang historie" (H8, s.32)
 "To troldmænd – en kommentar" (H9, s.21)
 Pierri, Kim H.
 "Gæt og Raistlin – to troldmænd" (H7, s.11)
 "Moria og dødsstjernen – samme sted?" (H1, s.16)
 "Moria og mithril Hall" (H2, s.10)
 Rasch, Flemming R.P.
 "En guide til Matrix-universet" (H1, s.9)
 "Himmelskibet" (H5, s.14)
 "Hvad der gik galt med de nye Star Wars film" (H12, s.37)
 "Josefine Ottesen på Fantasticon 2006" (H13, s.9)
 "Problemet med dansk science fiction" (H14, s.28)
 "Rollespilstyper" (H16, s.13)
 "Superhelte - en genre" (H18, s.5)
 "Fra Tordenagenterne til Kaptajn Amerika" (H21, s.32)
 "Om fantasy-genren" - af Georges MacDonad (H22, s.5)
 "Fantasy i Danmark" (H22, s.14)
 "Interstellar Trade" (S1, s.28)
 Sørensen, Tue
 "På falderebet" (H21, s.35)
 Thume, Lea S.
 "Anne McCaffrey kommer til Danmark!" (H13, s.5)
 Wichmann, Rasmus
 "Hulk mod hulk" (H18, s.18)
 Winther Thomas & Michael Bernth
 "Horror Quiz" (H8, s.22, 38)
 Winther, Thomas
 "Omkring Ambrose Bierce" (H6, s.16)
 "Bogens forskellige roller" (H11, s.4)
 "Exorcisten" (H10, s.19)
 "Otto Frello -en nonsens maler" (H20, s.4)
 "Fantastisk filateli" (H22, s.16)

Reportager

Eastercon 2010 (H24, s.4, v. Flemming R.P. Rasch)
 Eurocon 2007 (H15, s.5, v. Tue Sørensen)
 Eurocon 2007 Story, The (H15,s.28, v. Flemming R.P. Rasch)
 Fantasticon 2004 (H2, s.23, v. Tommy Silverros)
 Fantasticon 2005 (H8, s.12, v. Flemming R.P. Rasch)
 Fantasticon 2006 (H12, s.5, v. Flemming R.P. Rasch)
 Fantasticon 2008 (H17, s.29, v. Jesper Rugård)
 Finncon 2007 -Fantastiske Finland (H14, s.29, v. Tue Sørensen)
 Imagicon / Swecon 2006 (H12, s.40, v. Olav M.J. Christiansen)
 Imagicon 2 (H23, s.39, v. Lise A)
 IMATS: Monstre og rumvæsner i London (H12, s.39, v. Janus Vinther)
 J-Popcon 2007 (H15, s.10, v. Henrik Conradsen)
 Komiks.dk 2006 (H10, s.25, v. Sørensen, Rasch & Winther)
 Komiks.dk 2010 (H25, s.7, v. Tue Sørensen)
 Komiks.sk 2008 TegneserieBRAG!! (H17, s.31, v. Tue Sørensen)
 Propworld 2010 - Billedreportage fra Malmø-messen (H25, s.5, v. Rasmus Wichmann og Susanne Hodges)
 Robotbiler til køreprøve (H9, s.13, v. Ebbe Rasch)
 Spiel '09 & Comic Action 2009 (H23, s.52, v. Thomas Winther)
 Star Wars Dag II (H22, s.25, v. Rasmus Wichmann)
 Udgivelsesfest hos Another World Entertainment (H25, s.19, v. Rasmus Wichmann)
 Utopiales 2004 (H5, s.8, v. H.H. Løyché)
 Viking-Con 26 (H15, s.7, v. Rasmus Wichmann)
 Viking-Con 28 (H22, s.47, v. Rasmus Wichmann)

Interviews

Anders E. Eriksen (Samtaler på Fantasticon 2006) (H14, s.22, v. Flemming R.P. Rasch)
 Christopher Priest (H7, s.10, v. Flemming R.P. Rasch)
 Dennis Gade Kofod (H12, s.31, v. Flemming R.P. Rasch)
 Lene Kaaberbøl (H12, s.27, v. Flemming R.P. Rasch)
 Lise Bidstrup (Samtaler på Fantasticon 2006) (H14, s.22, v. Flemming R.P. Rasch)
 Michael Kamp (H16, s.17, v. Mathias Clasen)

Naomi Novik (H19, s.11, v. Knud Larn)
 Peter Straub - Rædselens budbringer (H15, s. 13 v. Mathias Clasen)
 Teddy Vork - Skyggens mand (H18, s.28, v. Mathias Clasen)

Den Fantastiske virkelighed

- af Flemming R. P. Rasch

500.000.000.000.000 mennesker (H5, s.11, v. Klaus Æ. Mogensen)
 Apollo vender tilbage (H8, s.7)
 Computere: Nu også med kvanter! (H16, s.21)
 Den flittige kloge-Åge (H13, s.12)
 Den følsomme pandelap (H13, s.11)
 Den stakkels lille Pluto (H11, s.19)
 Er det en partikel? Er det en bølge? Nej, det er en superstreng! (H15, s.29)
 Et forsvar for nørder (H16, s.23)
 Et middel mod Gud (H15, s.29)
 Fakturaer og forudsigelighed (H7, s.15)
 Fup eller fakta (H6, s.14)
 Fusionsenergi (H25, s.15)
 Galaksens store sorte hul (H1, s.17)
 Holger og LHC'en (H24, s.7)
 Hvor var det nu jeg lagde det mørke stof (H11, s.20)
 Intelligente teorier? (H15, s.29)
 Invasion fra rummet (H4, s.9)
 Kina i rummet (H1, s.17)
 Klonerne kommer (H3, s.10)
 LHC (H16, s.22)
 LHC (H18, s.27)
 Livets og Kontinenternes Oprindelse (H23, s.9, v. Tue Sørensen)
 Mars-missioner (H2, s.12)
 Masser af dværgplaneter (H21, s.14, v. Tue Sørensen)
 Mission til Pluto (H21, s.14, v. Tue Sørensen)
 Mutanterne kommer! (H10, s.23)
 Overvægt (H18, s.27)
 Rum missioner (H24, s.7)
 Stort udbrud fra solen (H1, s.17)
 Teorier om gys (H13, s.13)
 Vand og is (H21, s.14, v. Tue Sørensen)

Nekrologer

Arthur C. Clarke 1917-2008 (H16, s.36, v. Klaus Æ. Mogensen)
 David Eddings (H22, s.49, v. Kim Pierri)
 David Lance Arneson 1947-2009 (H20 s.6, v. Flemming Rasch)
 Ernest Gary Gyga 1938-2008 (H16, s.37, v. Flemming Rasch)
 Fred Saberhagen 1930-2007 (H14, s.45, v. Klaus Æ. Mogensen)
 George Sayer 1914 – 2005 (H9, s.44, v. Knud Larn)
 J.G. Ballard 1930-2009 (H21, s.6, v. H.H. Løyché)
 Johan Springborg (H3, s.21, v. Hans-Henrik Løyché)
 Julius Schwartz. (H2, s.20, v. Tue Sørensen)
 Michael Crichton 1942-2008 (H18, s.74, v. Flemming Rasch)
 Octavia E. Butler 1947 – 2006 (H9, s.47, v. Klaus Æ. Mogensen)
 Philip José Farmer 1918-2009 (H20,s.11,v.Klaus Æ. Mogensen)
 Richad Fleischer 1916 – 2006 (H10, s.8, v. Knud Larn)
 Robert Sheckley 1929 – 2005 (H9, s.44, v. Klaus Æ. Mogensen)
 Stanislaw Lem 1921 – 2006 (H10, s.46, v. Flemming Rasch)
 Torkel Franzén 1950 – 2006 (H10, s.48, v. Knud Larn)
 Will Eisner – Den grafiske roman har mistet sin mentor (H5, s.25, v. Peter Hartung)

Tegneserier

De Stumme - af Eric Knipper (H17, s.12)
 Fanboy Blues – af Lars Kramhøft (H5, s.15)
 Fanboy Blues – af Lars Kramhøft (H6, s.12)
 Fanboy Blues – af Lars Kramhøft (H7, s.9)
 Flesh Gordon – af Bo Larsen (H9, s.23)
 Im Beruf - af Peter Pedersen (H23, s.31)
 Nedtur Comix – af H.H. Løyché (H6, s.30)
 Rum elevator - Idé: Tue Sørensen. Tegning: Henrik Pasgaard (H23 s.12)

Illustrationer

(Her er medtaget illustrationer lavet direkte til artikler, noveller o.l. i Himmelskibet)

Andersen, Laura - "Silver Series - part I" (H10, s.22)

Andersen, Laura (H11, s.25, til novellen "Pigen med de mosgrønne øjne")

Anonym - "A Paladin's Prayer" (H22 s.4)

Bernth, Michael (H8, s.19, til novellen "Kælderverden")

Bjerregaard, Karina (H14, s.17, til novellen "Abedronningens tjenerinde")

Christensen, Julie (H10, s.48)

Christiansen, Manfred (H17, s.42, til novellen "Nuttet")

Dam-Larsen, Mads - Skovsyn (H11, s.23, til novellen "Pigen med de mosgrønne øjne")

Dam-Larsen, Mads (H5, s.7)

Dam-Larsen, Mads (H9, s.6, 8)

Dass, Alex - "Mecha Ganesh" (H25 s. 11)

Henrik Pasgaard - "Factory Floor" (H21 s.4)

Italo, Paulo "Arrhenius" (H17, s.6, til novellen "Selv drager danser")

Kristiansen, Ulrik (H8, s.6, til novellen "Den sidste turing-test")

Leis, Patrick - Galleri (H8, s.20)

Mogensen, Klaus Æ. - "Møllen i skoven" (H25 s.41)

Mogensen, Klaus Æ. - "Sort kugle" (H25 s. 14)

Mogensen, Klaus Æ. (H10, s.10+12, til novellen "Jagthunden")

Mogensen, Klaus Æ. (H14, s. 28, til artiklen "Problemet med dansk science fiction")

Mogensen, Klaus Æ. (H22 s.22 og s.24 til novellen "Ånden i krukken")

Thompson, Keith - Brass Lion (H25, s.43)

Trotta, Katrina - OC OTP WUT (H25 s.12)

Foreningsindlæg

Et par ord fra den nye høvding – TS (H10, s.5)

Fantasticon 2005 - og 2006 - og 2007? - Kommentar af Olav M.J. Christiansen (H6, s.13)

Fantasticon 2006 - FR (H11, s.22)

Fantastik uden internet – Spørgeskema ved Olav M.J. Christiansen (H7, s.13)

Fantastiks generalforsamling 2004 (H3, s.24)

Fantastiks Generalforsamling 2005 - Referat af Tue Sørensen (H6, s.31)

Fantastisk novellekonkurrence - FR (H9, s.12)

Film på Fantasticon (H11, s.21)

Internetgruppen unplugged – v. Jesper Andersen (H1, s.32)

Snorfcon 2004 (oplæg til) - OC (H3, s.13)

Spørgeskemaundersøgelsen 2004 - af Thomas Winther (H5, s.4)

Stiftende generalforsamling - Referat af Maj-Britt Christensen (H1, s.29)

Vedtægter for Fantastik (H1, s.30)

Generalforsamlingen 2007 og urafstemning (H13, s.4)

Eurocon 2007 – æresgæster mm.(H13, s.38)

Patrick Leis vinder VM (H14, s.27)

Formanden siger (H21, s.5) Af Jesper Rugård Jensen

Tillæg

Index årgang 1-3 (Tilæg til H12)

Obskuriøst nr. 11 (H20, Midt i bladet)

Leder - v. Henrik Larsen (O11, s.2)

Jagten på den falske Rasmus Klump - Artikel af Joachim Larsen (O11, s.3)

Reviewed by Philip Høgh (O11, s.8)

Een gang strømer aka Once a Cop (DK, 1987)

Bring Me the Head of Alfredo Garcia (USA, 1974)

Skræk-Krimi - Artikel af Thomas Winther(O11, s.10)

På sporet af den tabte tid - Artikel af Lars Madsen (O11, s.11)

Mondo Frankos hjørne - Filmanmeldelser af Frank Brahe(O11, s.13)

At the Earth's Core (1976)

The Virgin of Nuremberg (1963)

Castle Freak (1995)

The Blood Spattered Bride (1972)

Lady Frankenstein (1971)

Faste rubrikker og oversigter

Redaktionelt - ved redaktøren (s.4 i alle numre)

(H1 s.4 / H2 s.4 / H3 s.4 / H4 s.4 / H5 s.4 / H6 s.4 / H7 s.4 / H8 s.4 / H9 s.4 / H10 s.4 / H11 s.4 / H12 s.4 / H13 s.4 / H15 s.4 / H17 s.4 / H18 s.4 / H19 s.4 / H20 s.3 / H21 s.4 / H22 s.4 / H25 s.4 / S1 s.3)

Korte nyheder - Ved Maria Kohinoor Larsen

(H16 s.34 / H17 s.43)

Nyt om fantastik. - Ved Klaus Æ. Mogensen

(H1 s.24 / H2 s.18 / H3 s.19 / H4 s.19 / H5 s.22 / H6 s.24 /

H7 s.22 / H8 s.35 / H9 s.39 / H10 s.43 / H11 s.43 / H13 s.31 /

H14 s.46 / H16 s.35 / H17 s.45 / H18, s.73 / H19 s.18 / H20 s.37

/ H21 s.49 / H22 s.46 / H23 s.43 / H24, s.39 / H25 s.45)

Nyt fantastik på dansk. - Ved Janus Andersen

(H1 s.27 / H2 s.21 / H3 s.22 / H4 s.23 / H5 s.27 / H6 s.28 /

H7 s.24 / H8 s.36 / H9 s.41 / H10 s.44 / H11 s.44 / H12 s.47 /

H13 s.39 / H14 s.47 / H15 s.42 / H17 s.46 / H18 s.75 / H19 s.50

/ H20 s.40 / H21 s.50 / H23 s.44 / H24, s.40 / H25 s.47)

Filmpremierer i Danmark - Ved Flemming Espersson

(H6 s.27 / H8 s.11 / H10 s.49 / H11 s.42 / H13 s.36)

Tegneserie-film - Ved Tue Sørensen

(H7 s.21 / H8 s.30 / H9 s.37 / H10 s.41 / H11 s.30 / H12 s.46 / H13 s.27 / H14 s.44 / H15, s.31)

Nye TV-serier - Ved Tue Sørensen (H8 s.31)

Foreningen Fantastik (Bestyrelse og kalender)

(H1 s.33 / H2 s.25 / H3 s.26 / H4 s.25 / H5 s.30 / H6 s.33 /

H7 s.26 / H8 s.39 / H9 s.45 / H10 s.50 H11 s.46 / H12 s.50 /

H13 s.42 / H14 s.50 / H15 s.46 / H16 s.38 / H17 s.50 / H18 s.78 /

H19 s.54 / H20 s.43 / H21 s.54 / H22 s.54 / H23 s.54 / H24 s.42 /

H25 s.50)

Anmeldelser Bøger

Faglitteratur

Clasen, Mathias F.

Homo Timidus (H4, s.15, TW)

Dalgaard, Niels

Mareridtsmanden - Stephen King og Science Fiction (H23, s.30, NG)

Ganeri, Anita og West, David

Illustreret håndbog i Mytiske væsner (H23, s.27, TW)

Hammond, Wayne G. & Scull, Christina

The Lord of the Rings: A reader's companion (H9 s.35, KL)

Joshi, S. T.and Dziemianowicz, Stefan

Supernatural Literature of the World: An Encyclopedia (H14, s.33, KL)

Larsen, Rune E.

Matrix og ulydighedens evangelium (H4, s.16, FR)

Moore, Alan

Om magi: Moores lille sorte (H25, s.34, FR)

Scalzi, John

The Rough Guide To Sci-Fi Movies (H22, s.39, TS)

Vandermeer, Ann & Jeff (red.)

The New Weird (H18, s.69, KL)

Vinter, Janus

Blodige special effekter For begyndere (H19, s.41, TW)

Weber, Belinda

Fantastiske og Frygtelige Fabeldyr (H23, s.27, TW)

Wolk, Douglas

Reading Comics And What They Mean - How Graphic Novels Work (21, s.39, NG)

Winther, Thomas

Index til gyserantologier - en horrorbibliografi (H15, s.32, MC)

Skønlitteratur

Antologi

- 6 gode grunde til ikke at sove i mørke* (H24, s.13, TW)
The Best Horror of the Year Vol. 1 – red. Ellen Datlow (H23, s.19, LP)
Cirkler - red. Flemming R.P. Rasch (H14, s.38, KM)
Creatures of Glass and Light (H15, s.25, v.Richard Ipsen)
Den hemmelige dal - under overfladen 3 - red. Carl-Eddy Skovgaard (H23, s.18, HP)
Det Spøger - femten nordiske gys (H12, s.43, TW)
Dystre Danmark - red. Henrik Sandbeck Harksen (H22, s.36, TW)
Eclipse Three – red. Jonathan Strahan (H24, s.20, LP)
Eldritch Horrors : Dark Tales - red. Henrik Sandbeck Harksen (H19, s.34, TW)
Fra Skyggerne - og andre Cthulhu Mythos noveller - red. Henrik Sandbeck Harksen (H16, s.28, TW)
Horror.dk - 12 danske noveller – red. Mathias Clasen (H18, s.71, TW)
I overfladen - Lige under overfladen 2 - red. Carl-Eddy Skovgaard (H19, s.39, KM)
Lyden af vanvid - Nye Cthulhu Mythos noveller - red. Henrik Sandbeck Harksen (H24, s.26, TW)
The Mammoth Book of best new horror vol.20 - red. Stephen Jones (H23, s.19, LP)
Poe - 4 Makabre hyldeste –red. Steen Langstrup (H20, s.36, TW)
Refleksioner - Red. Flemming R. P. Rasch (H24, s.10, RW)
Skygger - red. Steen Langstrup (H24, s.18, TW)
- Adolphsen, Peter
Machine (H14, s.35, FR)
Brummstein (S1, s.41, FR)
- Amory, Jay
Azrael – den vingeløse (H25, s.31, BS)
- Ariosto, Ludovico
Den Rasende Rolands, 1. Sang (H9 s.31, KM)
- Asaro, Catherine
Primary Inversion (H23, s.29, FR)
Sunrise Alley (H25, s.32, FR)
- Banks, Iain M.
Matter (H19 s.28, LP)
- Baxter, Stephen
Transcendent (H13 s.25, UK)
Det Himmelske Tyranni (H15, s.32, TS)
- Becker, Tom
Darkside (H23, s.25, TW)
- Bidstrup, Lise
Den grønne krystal (H11 s.35, FR)
Spiralportens Vogter (H11 s.35, FR)
Duergene i Terra 1-4 (H14, s.33, FR)
Regnbuefolket 1-4 (H19, s.24, FR)
Shinobi 1-6 (H22, s.38, FR)
- Brackett, Leigh
Sea Kings of Mars (H15, s.39, KM)
- Bringsværd, Tor Åge
Pinocchio-papirerne (H10, s.39, KM)
Ker Shus (H10, s.39, KM)
- Britain, Kristen
First Rider's call (H5, s.19, KM)
The High King's Tomb (H22 s.44, KM)
- Butcher, Jim
Stormfront (H25, s.30, FR)
- Carter, Dean Vincent
Djævelens Hånd (H17, s.18, TW)
- Cast, P.C. & Cast, Kristin
Vampyrens Mærke (H16, s.32, RW)
- Chabon, Michael
The Yiddish Policemen's Union (H17, s.16, KM)
- Chiang, Ted
Stories of Your Life (H9 s.34, FR)
- Clarke, Susanna
Jonathan Strange & Mr. Norrel (H8, s.27, KM)
- Clod, Bente
Body Effex (H13 s.16, v. Patrick Leis)
- Conley, Ralan
Tales of Weupp: little People Must surrender (H16, s.31, FR)
- Damgaard, Sven
Vraggods - Abaddons Arv I (H24, s.15, TW)
- Davidson, Danny Billoft
Meta-Type: En ultimative kriger (H5, s.17, MG)
- Del Toro, Guillermo og Hogan, Chuck
Blod (H25, s.33, TW)
- Doctorow, Cory
Little Brother (H18, s.67, SJ)
- Engholm, Ahrvid
Mord på månen (H14, s.39, KM)
- Eddings, David & Leigh
The Elder gods(H2, s.15, KP)
- Eriksen, Anders V.E.
Lucifers fængsel (H15, s.41, FR)
- Eybye, Pernille
I Månens Skygge (H19, s.47, LT)
- Farr, James
Xombie: Dead on Arrival (H14, s.38, RW)
- Gaiman, Neil
Odd and the frost Giants (H16, s.30, TW)
The Graveyard Book (H20, s.25, TW)
- Gottlieb, Jesper
Veiled in a Sunlit Haze (H24, s.18, JJ)
- Granström, Erik
Svavelvinter (H19, s.38, KL)
- Harrison, Harry
Bill, the Galactic Hero (H25, s.29, TS)
Efter stormen (H25, s.30, TW)
- Haun, Christian
Jor (H6, s.19, MG)
- Heinlein, Robert A.
Farnham's Freehold (H7, s.19, TS)
- Hunt, Stephen
The Court of the Air (H19, s.36, KL)
The Kingdom Beyond the Waves (H19, s.37, KL)
- Højberg, Nikolaj
Vandringer i Mørke (H21, s.40, TW)
- Iversen, Anne
Blodbånd (H19, s.32, KM)
- Johansen, Asger
Anders (H8, s.26, JA)
- Jones, Gwyneth
Græsprinsessen & andre historier (H24, s.16, HP)
- Jürgensen, Dennis
Lifesupply (H9 s.33, TW)
Dæmonen i hælene (H18, s.72, TW)
Dødens Mange Facetter (H21, s.40, TW)
- Kofod, Dennis Gade
Brøndtjættten (H12, s.42, FR)
- Kaaberbøl, Lene
Skyggeporten (H12, s.43, FR)
- Kamp, Michael
Bobs saga - Tørre tæsk og springskaller (H14, s.40, TW)
Bobs saga II - Elvere og andre halv-trolde (H16, s.24, TW)
Bobs Saga III - I Mørket er alle helte grå (H22, s.45, TW)
Fordærv (H15, s.36, TW)
Hvor de gamle visner (H19, s.30, TW)
- Kelly, James Patrick
Tænk som en dinosaur (H17, s.28, MG)
- Langstrup, Steen
Plantagen 1 Den Hvilende ondskab (H24, s.17, TW)
- Leis, Patrick
Requiem (H6, s.21, TW)
Pax Immortalis (H12, s.44, TW)
Psykonauten < 2 (H13 s.22, KM)
Når Mørket Kommer (H15, s.37, TW)
Necropolis (H19 s.26, TW)
- Lenschow, Helle
Alt det du ønsker dig - og andre gysere (H23, s.22, TW)
- Lindqvist, John Ajvide
Lad den rette komme ind (H20, s.18, TW)
Håndteringen af udøde (H20, s.19, TW)
- Lindsay, Jeff
Dexter in the Dark (H21, s.41, JL)
- London, Jack
Skyggen og lynet (H8, s.28, FR)
- Lovecraft, H.P.
Farven fra rummet (H5, s.18, TW)
- Lynch, Scott
The Lies of Locke Lamora (H17, s.16, KM)
- Malzberg, Barry
Breakfast in the Ruins (H18, s.72, FR)

McIntosh, Fiona
Royal Exile (H19, s.37, KL)

Meany, John
Context (H2, s.15, KM)
Paradox (H2, s.15, KM)

Morgan, Richard
Altered Carbon (H10, s.29, KL)
Market Forces (H10, s.30, KL)
Woken Furies (H10, s.31, KL)
The Steel Remains (H20, s.25, LP)

Muchamore, Robert
Ilddab, Mission 01 (H19, s.29, LT)

Møller, Otto
Guld og Ære (H17, s.28, MG)

Nielsen, Kathrine Louise
Ild og vand (H10, s.40, FR)

Novik, Naomi
Temeraire (H19, s.21, KL)
Throne of Jade (H19, s.22, KL)
Black Powder War (H19, s.23, KL)
Empire of Ivory (H19, s.23, KL)
Victory of Eagles (H19, s.24, KL)

Olesen, Anne-Marie Vedsø
Djævelens Kvint (H23, s.26, TW)
Tredje Ikaros (H23, s.26, TW)
Gudernes Tusmørke (H23, s.26, TW)

Ottesen, Josefine
Dæmonernes hvirken (H13 s.22, FR)

Pedersen, Jakob Hedegaard
Høst (H8, s.26, JA)

Petersen, Einar
Walter Kraft and the Alien Menace (H6, s.19, MG)

Rasmussen, Nis
Mumien - og andre gysere (H23, s.22, TW)
Karavanen - og andre gysere (H23, s.22, TW)

Remar, Morten
Redningsaktion Europa (H9 s.32, KM)

Reslow, Christian
Miraklets fald (H24, s.14, BS)

Rødtnes, Nicole Boyle
Dødsbørn - Skeletter i skabet 1 (H24, s.24, TW)

Sawyer, Robert J.
Rollback (H20, s.33, FR)

Schroeder, Karl
Ventus (H1, s.20, KM)
Sun of Suns (H20, s.30, KM)
Queen of Candesce (H23, s.15, KM)

Schwerdfeger, Jan
Positron Generator - Storm over Ventura (H17, s.19, TW)
Positron Generator 2 - Angreb fra Ultra Z (H19, s.35, TW)
Positron Generator 3 Ixo Syndromet (H24, s.21, TW)

Sigler, Scott
Ancestor (H11, s.39, JL)
Earthcore (H11, s.39, JL)
Infection (H11, s.39, JL)

Spinrad, Norman
Vampire Junkies (H16, s.31, FR)

Stender, Lars A.R.
Øjne (H19, s.25, JL)

Stross, Charles
Singularity Sky (H19, s.30, TS)
Halting State (H20, s.20, JL)
The Family Trade (H22, s.35, TS)
Antistof (H24, s.25, NG)

Svolgart, Helene Th.
Livets barske lektie (H17, s.20, TW)

Taylor, C.P.
Malurt (H15, s.37, TW)
Tersias (H17, s.20, RW)

Thomas, Scarlett
Mr. Y's Forbandelse (H23, s.24, TW)

Uth, Alex
Marskens Hemmelighed (H17, s.27, FR)

Vadmand, Per
Mit liv som fugl (H23, s.28, FR)

Vibe, Palle
Oriuagors profeti (H15, s.38, TW)

Vinzent, Hanna
Sano - Bjergene mod nord (H10, s.32, MG)

Vork, Teddy
Hvor Skyggen falder (H19, s.33, RW & FR)

Wandahl, Camilla
Et blodigt spil (H23, s.23, TW)

Weinbaum, Stanley G.
Odyssé på Mars (H23, s.20, BS)

Williams, Walter Jon
The Praxis (H3, s.17, KM)
The Sundering (H3, s.17, KM)
Conventions of War (H11 s.36, KM)
Implied Spaces (H23, s.15, KM)

Wilmann, Jonas
The End (H22 s.43, RI)

Wright, John C.
The Golden Transcendence (H4, s.16, KM)
The Golden Age (H1, s.20, KM)
The Phoenix Exultant (H3, s.16, KM)

Živković, Zoran
Biblioteket (H13 s.15, JL)

Østergaard, H.O.
Det Magnetiske Guld (H23, s.24, TW)

Anmeldelser Film og TV-serier

A Scanner Darkly (H13 s.18, TS)
A sound of thunder (H10, s.37, TS)
Against The Dark (H20, s.28, TS)
Alien Adventure (H9 s.28, TS)
Alien vs Predator 2 (H17, s.27, FR)
Alien Adventure (H9 s.28)
Haunted House (H9 s.28)
All's Faire in Love (H25, s.23, TS)
Allegro (H12, s.41, FR)
Antichrist (H21 s.45, FR)
Arn - Tempelriddaren (H16, s.24, KP)
Asterix and the Vikings (H13 s.14, KP)
Asterix og de Olympiske Lege (H21 s.47, KP)
Astro Boy (H23, s.16, TS)
Avatar (H23, s.13, TS & FR)
B13: Ultimatum (H25, s.25, TS)
Babylon 5 - The Lost Tales: Voices In The Dark (H14, s.42, TS)
Battle for Terra (H22, s.31, TS)
Battlestar Galactica (H4, s.13, TS)
Blade Trinity (H7, s.20, TS)
BloodRayne (H11 s.38, TS)
Blueberry (H4, s.12, TS)
The Brother From Another Planet (H22 s.39, TS)
The Brothers Grimm (H8, s.29, TS)
The Call of Cthulhu (H9 s.27, TW)
Cargo (H25, s.20, RW & TS)
Catwoman (H4, s.13, TS)
Cheonnyeon Ho (The Legend of Evil Lake) (H7, s.20, KP)
Chihiro og heksene (H1, s.21, KM)
Chronicles of Namia, the Lion, the Witch and the Wardrobe (H9, s.26, TS)
Codename Yin/Yang (H12, s.36, TW)
CRASH (H18 s.64, TW)
Cruise of the Gods (S1, s.40, TS)
Dante 01 (H18 s.61, FR)
De fortabte sjæles ø (H13 s.21, FR)
Deja Vu (H13 s.17, TS)
Delgo (H22 s.32, TS)
Demons Underground (H25, s.21, RW)
Det gyldne kompas (H16, s.26, ML)
Diary of the dead (H18 s.62, RW)
District 9 (H22 s.33, TS)
Doctor Who (H7, s.19, TS)
Doctor Who: The Christmas Invasion (H9 s.26, TS)
Død snø (H22 s.42, RW)
Doomsday (H20, s.30, TS)
Drag Me To Hell (H22 s.37, TS)
Dragonlance: Dragons of Autumn Twilight (H16, s.25, KP)
Duevnoy Dozor (Day watch) (H18 s.63, RW)
Earthsea (H6, s.20, KP)
Ella Enchanted (H16, s.26, KP)
Evan Almighty (H14, s.43, TS)
Eventyrtilmen (H16, s.28, ML)
Fantastic Four 2: Rise of the Silver Surfer (H14, s.43, TS)

Fido (H15, s.33, TS)
Flash Gordon TV-Pilot (2007) (S1, s.40, TS)
Fortællingen om den uendelige historie del 1 og 2 (H5, s.20, KP)
G.I. Joe: The Rise of Cobra (H22 s.38, TS)
Ghost Rider (H13 s.17, TS)
Gwendoline (H25, s.27, TW)
Hancock (H18 s.26, TS)
The Happening (H17, s.22, FR)
Haunted House (H9 s.28, TS)
Hellboy II: The Golden Army (H18 s.25, TS)
Hollywoodland (H13 s.15, UK)
The Host (H14, s.41, TS)
Idiocracy (H13 s. 19, TS)
Imaginationland (H17, s.23, KL)
Immortel (Ad Vitam) (H10, s.32, KL)
Indiana Jones og krystalkraniets kongerige (H17, s.19, ML)
Iron Man (H18 s.25, TS)
Iron Man 2 (H25, s.26, TS)
It Came from the West (H15, s.40, RW)
The Invasion (S1, s.41, TS)
Jumper (H16, s.29, FR)
Justice League: The New Frontier (H18 s.24, TS)
Kampen om ilden (H24 s.24, JJ)
King Arthur (H4, s.12, KM)
King Kong (H9 s.26, TS)
Lady in the Water (H12, s.41, FR)
The Last Legion (H14, s.42, TS)
The Last Mimzy (H14, s.40, TS)
Lathe of Heaven (H6, s.21, TS)
Le Concile de Pierre (The Stone Council) (H16, s.25, RW)
The Librarian: Quest For The Spear (H15, s.36, TS)
The Librarian II: Return To King Solomon's Mines (H15, s.36, TS)
The Lost Room (H13 s.18, TS)
Lost sæson 1-3 (H18 s.64, FR)
Machine Girl (H25, s.24, TS)
The Magical Legend of the Leprechauns (H10, s.36, KP)
Merlin's Apprentice (H12, s.45, KP)
Metropolis (H14, s.37, RW)
Moonshot (H23, s.17, TS)
My Super Ex-Girlfriend (H13 s.20, TS)
Night Watch (H10, s.35, KL)
Nightmare City 2035 (H15, s.34, TS)
Outlander (H20, s.27, TS)
Pandorum (H25, s.20, RW)
Pans Labyrint (H13 s.20, FR)
Pathfinder (H14, s.42, TS)
Perfect creature (H18 s.60, RW)
Pirates of the Caribbean – Dead Man's Chest (H11 s.36, JH)
Predators (H25, s.23, TS)
Profondo Rosso – Mordets Melodi (H24 s.22, RW)
Rædslernes blodige by (H19, s.43, TW)
Rats - Notte di Terrore (H18 s.58, TS & RW)
[•REC] (H17, s.21, TW)
Rejsen til Saturn (H19, s.45, RW)
Riverworld (H3, s.16, TS)
The Road (H24 s.23, LP)
Robo-Geisha (H25, s.27, FR)
The Sarah Connor Chronicles, Pilot Episode (H15, s.35, TS)
Schwerter des Königs (H19, s.43, RW)
Screamers (H24 s.21, TS)
Screamers: The Hunting (H24 s.21, TS)
Serenity (H10, s.37, TS)
Shrek 2 (H4, s.15, TS)
Skeletons (H25, s.26, KM)
Sky High (H8, s.29, TS)
Sleeper (H22 s.40, TS)
Slither (H13 s.20, TS)
Sluga Gosudarev (H16, s.30, RW)
Solaris (H18 s.56, JR)
Solens prinsesse (H25, s.28, RW)
Solomon Kane (H25, s.22, KM & RW)
Special (H14, s.43, TS)
Spider-Man 2 (H4, s.14, KM)
The Spirit (H19, s.42, TS)
Stalker talker - Vandringsmanden (H18 s.55, TS)
Star Trek (H21 s.43, TS)
Stardust (H15, s.34, TS)
Stargate: Continuum (H18 s.64, TS)

Starship Troopers 3: Marauder (H20, s.26, TS)
Sunshine (H14, s.36, FR)
Superman Returns (H11 s.37, KM)
Supernova sæson 1 (H15, s.35, TS)
Survivors 2008 - Pilot (H19, s.44, TS)
Survivors Season 1 (H14, s.41, TS)
Sweeney Todd (H16, s.27, ML & KM)
Terminator 3 (H2, s.16, MD)
Terminator: Salvation (H21 s.47, TS)
Terry Pratchett's Hogfather (H14, s.41, TS)
Tokyo Gore Police (H23, s.27, TW)
Transformers (H14, s.41, TS)
Troja (H5, s.17, KP)
True Blood sæson 1 (H22 s.41, NG)
Turkey Shoot (Fangejagten) (H18 s.59, FR)
Twilight (H20, s.27, TS)
Ultraviolet (H15, s.35, TS)
Underworld (H3, s.14, TS)
Underworld: Rise of the Lycans (H20, s.29, TS)
UP (H22 s.43, KM)
V for Vendetta (H10, s.36, TS)
Vampire Ecstasy (H23, s.25, TW)
Van Helsing (H3, s.15, KM)
Vikaren (H17, s.23, FR)
Wanted (H25, s.25, TS)
Watchmen (H20, s.17, FR)
Wolfhound (H16, s.33, RW)
X-Files – I want to believe (H20, s.32, FR)
X-MEN 3 : The Last Stand (H10, s.37, TS & FR)
Zombie: Hell On Earth (H18 s.57, TS & RW)
Zoom (H15, s.36, TS)

Anmeldelser Tegneserier

1910 - af Alan Moore og Kevin O'Neill (H24 s.19, KM)
2001 Nights nr. 1-10 – af Yukinobu Hoshino (H21. s.36, RW)
Annihilation book 1-3 – af Keith Giffen (H18 s.22, KD)
Asterix and the Vikings the book of the film (H13 s.14, KP)
Asterix 33 – Da himlen faldt ned om øerne (H8, s.29, KP)
Basara 1-4 - Yumi Tamura (H13 s.23, KM)
Batman – tegnet af Neil Adams (H8, s.24, ES)
Batman Begins (H8, s.24, ES)
Batman: Helvedes yngel – af George Pratt (H8, s.24, ES)
Black Orchid – af Neil Gaiman og Dave McKean (H19, s.31, MG)
Blodets Konkubine - af Palles Schmidt (H18 s.66, TW)
Castle Waiting - af Linda Medley (H18 s.66, KM)
Crossing Midnight – af Mike Carey, Jim Fern m.fl. (H20, s.32, KM)
De Underjordiske – af Tomlinson, Abnett, White & Snebjerg (H5, s.18, TW)
Demon Diary 1-2 – af Kara/Chihyung Lee/Yun-Hee Lee (H13 s.24, JH)
Den der får aben - af Gitte Skov (H19, s.46, KD)
Elverfolket – Drømmenes Tid 2 (H1, s.22, TS)
Essential Captain Marvel #1 – af Stan Lee m.fl. (H18 s.23, KM)
Fables: 1001 Nights of Snowfall – af Bill Willingham (H19, s.29, TS)
Forderv – *Zombie fanzine* (H5, s.20, TW)
Girls – af Luna Brothers (H20, s.31, KM)
Hellsing 1-3 - Kouta Hirano (H13 s.23, KM)
HULK: Heart of the Atom – af Harlan Ellison mfl. (H19, s.40, TS)
Im Beruf - Tegneserie af Peter Pedersen (H23, s.31, TW)
Jack Kirbys Galactic Bounty Hunters (H18 s.21, KD)
Jørgen Leth - af T. Thorhauge (H19, s.46, KD)
Lawman – af Erwin Neutsky-Wulff og Jørgen Bitsch (H20, s.22, KD)
Light Brigade – af Tomasi og Snebjerg (H21 s. 42, KD)
Linda og Valentin 19 – På randen af Det Store Intet (H5, s.21, KM)
Little Miss Nobody - af Oskar K og Rasmus Bregnhøj (H17, s.17 ,KM)
Magiens Mestre - Jumbobog (H15, s.41, RW)
Manga Messias – af Kumai, Hidenori m.fl. (H20, s.23, RW)
Manga-biblen – af Siku/Akinsiku (H20, s.23, RW)
Marvel Zombies –af Kirkman, Phillips & Chung (H10, s.33, TW)
Megalex nr.1-3 – af Jodorowsky og Beltran (H21 s.38, RW)
The Moth – af Steve Rude & Gary Martin (H4, s.18, KM)
Reign of the Zodiac – af Keith Giffen & Colleen Doran (H1, s.22, TS)
Requiem Chevalier Vampire – af Mills og Ledroit (H20, s.35, RW)
Silver Surfer: In thy name – af Spurrier og Huat (H18 s.23, KD)
Skæbner en ædselæder - af Mogenssen & Bukhave (H19, s.46, KD)
Solas - af Anders Walter (H24 s.16, KM)
Sort hul - Graphic novel af Charles Burns (H25, s.33, KB)
Sorte - af Cav Bøgelund (H19, s.46, KD)

Storm nr. 1-3 – af Lawrence, Dunn, Lodewijk, Gosnell (H21 s.37, TS)
Thieves & Kings vol. 4 & 5 – af Mark Oakley (H6, s.22, KM)
Two-Step – af Ellis,Conner & Palmiotti (H2, s.18, KM)
Ultimate Fantastic four – Crossover – Miller, Land, Ryan (H10, s.33, TW)
Webslinger: Unauthorized Essays on Your Friendly Neighbourhood Spider-Man (S1, s.41, RW)
Weneetryhl år 25.060 - af Paul A. Kring (H17, s.17 ,KM)
Yoko Tsuno nr.24: Den syvende Kode –af Roger Leloup (H9 s.29, TS)

Anmeldelser Fanzines

Fantasy & Science Fiction April/May 2009 (H20, s.21, JL)
Fantasy & Science Fiction Aug/Sep 2009 (H22, s.34, JL)
Fantasy & Science Fiction Dec 2009 (H24, s.13, JL)
Fantasy & Science Fiction June/July 2009 (H22, s.34, JL)
Fantasy & Science Fiction Okt/nov 2009 (H24, s.13, JL)
Himmelskibet 2 årgang (H9 s.36, KL)
Kosmorama nr. 231 (H14,s.34 , KL)
Nyarlahotep #2 (H7, s.18, LK)
Obskuriøst X (H13 s.24, JA)

Proxima Nr. 88, 89, 90 & ekstranummer (H23, s.21, MG)
Science Fiction nr.2 (H4, s.17, OC)
Science Fiction nr.5-11 (H11, s.31, TS & FR)
Science Fiction nr.15 (H15, s.26, TS)

Anmeldelser Rollespil

Dungeons & Dragons 4th ed. edition (H17, s.24, FR)
Itras By (H19, s.27, BS)
Legend of the Five Rings, Third ed. (H9 s.29, KM)
Serenity Role Playing Game (H9 s.29, KM)
Dragon Age (H25, s.35, BS)
Ulvevinter (H25, s.36, KM)

Anmeldelser Musik

The Lord of the Rings – Complete songs and Poems (H11, s.41, TW)

Anmeldelser Teater

Slutstrand (H20, s.34, FR)

I oversigten over anmeldelser nævnes der ud over det nummer af Himmelskibet hvor den optræder og sidetal, også initialerne på anmelderen. Anmelder oversigten kan findes herunder

BS Bjarne Sinkjær	LT Lea Thume	NG Niels Gjerløff
ES Erling Søby	KB Karina Bjerregaard	OC Olav M.J. Christiansen
FR Flemming R.P. Rasch	KD Kent Damgaard	RI Richard Ipsen
HP Helle Perrier	KL Knud Lam	RW Rasmus Wichmann
JA Janus Andersen	KM Klaus Æ. Mogensen	SJ Stig W. Jørgensen
JH John Alex Hvidlykke	KP Kim H. Pierri	TW Thomas Winther
JJ Jesper Rugård Jensen	MC Mathias Clasen	TS Tue Sørensen
JL Jeppe Larsen	MG Morten Greis Petersen	UK Ulrik Kristiansen
LK Lars Kramhøft	ML Maria Kohinoor Larsen	
LP Lars Ahn Pedersen	MD Mads Dam-Larsen	

Oversigt over Himmelskibet:

Nr.	Udgivet	Sideantal	Redaktør	Forside ill.	Tema o.l.
1	Vinter 2003	36 sider	Klaus Æ. Mogensen	Mads Dam-Larsen	
2	Forår 2004	28 sider	Klaus Æ. Mogensen	Kollage fra Fantasticon 04	
3	Sommer 2004	28 sider	Klaus Æ. Mogensen	Karina Bjerregaard	
4	Efterår 2004	28 sider	Klaus Æ. Mogensen	Henrik Rehr	
5	Vinter 2004/05	32 sider	Klaus Æ. Mogensen	Michael Bernth	
6	Forår 2005	36 sider	Klaus Æ. Mogensen	Janus Vinter	
7	Sommer 2005	28 sider	Klaus Æ. Mogensen	Jesper Ejning	
8	Efterår 2005	40 sider	Thomas Winther	Patrick Leis	
9	Vinter 2005/06	48 sider	Flemming R.P. Rasch	Michael Bernth	Tema: Rollespil
10	Forår 2006	52 sider	Klaus Æ. Mogensen	Bjarne Hansen	
11	Efterår 2006	48 sider	Thomas Winther	Laura Andersen	Tema: Bøger i fantastikken
12	Vinter 2006/07	52 sider	Flemming R.P. Rasch	Kollage fra Fantasticon 06	
13	Forår 2007	44 sider	Thomas Winther	Lars Kramhøft	
14	Sommer 2007	52 sider	Klaus Æ. Mogensen	Sally Khallash Bengtsen	
15	Vinter 2007/8	48 sider	Flemming R.P. Rasch	Maria Broby	The Sky Ship #1.5 (Short Story Contest Winners)
16	Forår 2008	40 sider	Klaus Æ. Mogensen	Lene Fagerlund Larsen	
17	Sommer 2008	52 sider	Thomas Winther	Flemming Bjørn	
18	Efterår 2008	80 sider	Flemming R.P. Rasch	Jan Kjær	Tema: Superhelte
19	Vinter 2008/9	56 sider	Maria Kohinoor Larsen	Michael Bernth	
20	Forår 2009	44+16 sider	Thomas Winther	Otto Frello	Obskuriøst nr. 11 (trykt som midtersektion)
21	Sommer 2009	48 sider	Tue Sørensen	Lars Majgaard a.k.a. 'Stork'	Tema: Science fiction i tegneserier
22	Efterår 2009	56 sider	Klaus Æ. Mogensen	Christian Wichmann	Tema: Fantasy
23	Vinter 2009/10	56 sider	Thomas Winther	Manfred Christiansen	
24	Forår 2010	44 sider	Maria Kohinoor Larsen	Maria Zhia Bang Larsen	
25	Sommer 2010	52 sider	Klaus Æ. Mogensen	Caroline O'Neal	
S1	2007	44 sider	Tue Sørensen	Karina Bjerregaard	Engelsk specialnummer til Eurocon 2007

Div. fakta

- Fra nr. 5 og frem har layout og Grafik på forsiden været lavet af Michael Bernth
- I de første 25 numre af Himmelskibet havde Tue Sørensen 100 anmeldelser. Andenpladsen holdes af Thomas Winther med 68 stk.
- Feen på forside illustrationen til H22 var oprindeligt topløs, men kunstneren syntes selv det var mest passende at give hende BH på til bladet.

hinanden, med overdreven splat og flyvende afhuggede lemmer. Derefter slutter sammenligningen desværre, for *Samurai Princess* er lavet på et noget andet budget, og har hverken historie eller effekter der lever op til de andre film. Det meste af filmen finder sted i en skov, eller i gamle fabriksbygninger, hvilket jeg vil gætte mig til har været for at sparre på rekvisitbudgettet.

Hvis jeg skal anbefale noget, så vil det være at købe *Tokyo Gore Police* og *Machine Girl* i stedet.

Thomas Winther

Livets Barske Lektie II

**Roman af Helene Th. Svolgart
Forlaget Balatan 2010**

I bind 1 mødte vi lejesoldaten Mike, der endte på en fængselsplanet. Her bliver han taget under beskyttelse af den morddømte Keelan. Deres venskab ender dog med at begge tror at den anden har svigtet.

I bind II er det Keelans historie der fortælles. Den starter fra før han og Mike mødes, men går også videre end hvad der skete i bind 1. De to mødes således igen, og det lykkes på trods af at Keelan næsten dræber Mike, for de to at finde sammen igen. Keelan er en noget andet type end Mike. For

Keelan betyder det at tage et liv ingenting, og de gange han fortryder et mord, er det mere de konsekvenser det har fået, der gør at han fortryder. Det lykkes ham at stikke af fra fængslet ved at kapre en rumfærge, men må nu leve livet som fredløs, mens han forsøger at komme fra planet til planet. Da han ender på sin hjemplanet, ender han også i den slum han voksede op i. Dette bringer dog det gode med sig at han genforenes med sin ungdomskæreste. Det er en pige han stort set aldrig talte med, for man måtte ikke tale med nogen af det modsatte køn på det børnehjem hvor han voksede op. En dag lykkedes det dem dog at være sammen, noget som fik den konsekvens at han blev sendt væk da det blev opdaget. Det viser sig nu at hun var blevet gravid, men ikke fik lov at beholde barnet. Keelan og Mike sætter sig derfor for at finde barnet.

Historien kan lige som bind 1 virke som om der ikke har været en klar plan med hvor den skulle gå hen, men at den mere har fået lov til at udvikle sig mens den er blevet skrevet. Der sker derfor rigtigt meget der ikke rigtigt bliver vendt tilbage til, og som ikke rigtigt er væsentligt. Dette gør dog ikke bogen kedelig, og det er alt sammen med til at fortælle Keelans historie på en uforudsigelig måde.

Med bind to i denne serie introducerer Svolgart ikke kun en fortsættelse til bind 1, men også til evo-universet. Dette skal danne rammen om en række historier og *Livets barske lektie* serien er blot en lille del af dette. Dette er i hvert fald hvad bogens forord beretter, men hvor meget der så yderligere kommer er nok svært at sige. Det er nok også svært helt at se hvor meget "univers" der egentligt er, for godt nok rejser der imellem planeter, og man præsenteres for en række personer som vil kunne kaldes nøglepersoner. Det er dog stadig som ved bog nummer et, det virker mere til at historien er gået i den retning som den nu engang er, uden der

er gjort sig de store tanker om fortællingens univers.

Den baske lektie er endnu engang at man skal passe på med hvem man stoler på, men også at man er nødt til at stole på andre.

Thomas Winther

Milkyway Meat – Sanddæmonen

**Roman af LG Jensen
Gyldendal, 2010, 280 sider**

18-årige William er lidt af et problembarn. Han ryger ud i noget narkosnavs, og hans far kan godt se at der må tages drastiske midler i brug hvis knægten ikke skal gå til i kriminalitet og bistandshjælp. Heldigvis har faren en kontakt på Kredsløbsstation Valhal som skylder ham en tjeneste. William bliver slagterlærling hos Milkyway Meat - og det er faktisk det bedste der nogensinde er sket for ham.

Vi befinder os i en fremtid som på mange punkter ligner nutiden til forveksling, blot findes der et galaktisk samfund, styret af Organisationen, med masser af koloniserede planeter og masser af fremmede rumracer. Milkyway Meat er ingen helt almindelig slagterbutik, for de rejser selv ud til andre planeter

og henter det bedste kød - og det går ikke stille af sig! Bogens åbningsscene udgør en sådan mission, hvor slagterrumskibet T-Bone lægger sig foran en hjord bissende kvetina-kvæg, åbner lastrummet, og smider anti-tyngde-net ned over dem. Og nej, det er ikke så enkelt og ligetil som det lyder, men tværtimod særdeles livsfarligt!

Allerede fra åbningsscenen og hele vejen gennem romanen, aner man ret tydeligt at forbillede det for rumskibet T-Bone og dets besætning og store dele af historiens generelle univers er sci-fi/western tv-serien *Firefly*. Men skal man lade sig inspirere af noget, så kan man jo ligeså godt vælge det bedste! Og det lykkes mægtig godt at få bogen til at flyde ligesom en tv-serie.

Omkring en tredjedel inde i bogen går det egentlige plot i gang: vores lystige slagtersvende skal fange et pragteksemplar af en sanddæmon - et særdeles vildt og udrydningstruet katte-lignende rovdyr hvis eksklusive kød og pels kan indbringe et helt års omsætning på én gang. Et sandt rumwestern-eventyr går i gang, komplet med rednecks, sheriffer og salooner.

Milkyway Meat - Sanddæmonen er en fin ungdomsroman, skrevet i et mundret dansk der fungerer rigtig godt, selvom handlingen tydeligvis foregår i et internationalt / engelsksproget miljø. Historien udgør en hæsblæsende og farefuld drenge-røvsdrøm om en ung fyr der finder en spændende (lære)plads i livet. Der er rigtig meget fantasi-fuld og halsbrækkende action, og i skrivestilen lægger forfatteren dygtigt hovedvægt på beskrivelse frem for dialog, bortset selvfølgelig fra i visse nøglescener hvor dialogen er vigtig. En detalje, jeg f.eks. studiede over, var beskrivelsen af hvordan de afskærne kvæghoveder hang med tungen "kun knyttet til ganen i et par sener". Jeg tænkte at dét må forfatteren have set med egne øjne for at kunne vide - og hvis man slår op bagerst i bogen, hvor der er en kort beskrivelse af ham, så kan

man ganske rigtigt se at forfatteren blandt mange andre ting faktisk selv har været slagterdreng! Det giver et godt lille ekstra pift af autenticitet.

Romanens svaghed er at bogens fremtidssamfund - i det begrænsede omfang man får det beskrevet - ligner vores eget nutidige samfund lidt for meget; det har feks. samme slags problemer og samme slags sociale myndigheder, og person-typerne er også lidt for meget ligesom nogle man kender fra film og tv-serier. Lidt værre er det at en del af situationerne og lidt af dialogen til tider bliver lidt for klichéfyldt. Godt nok kan man f.eks. sige at udtrykket "Yee-haa!" næsten hører til i en western-historie, men det er efterhånden blevet brugt så mange gange i alle mulige slags film og tv-serier (ofte af tvivlsom kvalitet) at jeg i hvert fald personligt anser det for et af den slags udtryk, man som forfatter bør undgå, hvis man gerne vil være relativt original. På den anden side læser jeg måske bogen med en voksenalers øjne, og man kan helt givet indvende at, for det ungdoms-publikum som bogen er møntet på, udgør disse afsluttende kritikpunkter ingen alvorlig skavank.

Tue Sørensen

Lejlighed 42

– og andre mørke fortællinger
Novellesamling af Nikolaj Højberg
Kandor 2010, 228 sider

Nikolaj Højberg har haft noveller i Himmelskibet 2 gange, "Sov, lille ven" i nr. 20 og "Drømme er døråbninger" i nr. 23. Ud over dette har han haft bidrag med i bl.a. antologien *Dystre Danmark*, hvor han bidrog med novellen "Lejlighed 42", en novelle der også er med i denne nye samling, og tilmed er titelnovellen. Siden Højbergs første novellesamling *Vandringer i mørket* fra 2009, har han stiftet eget forlag (Kandor) og

det er derpå at han har udgivet *Lejlighed 42 – og andre mørke fortællinger*.

I novellen "Mona Blues" har kunstneren Tommy valgt at hellige sig kunsten frem for kærligheden, et valg som det viser sig ikke kan gøres om.

Der findes en række gyserhistorier med legetøj der bliver levende og overfalder de børn der skulle lege med det. I "Jeg har tænder og ved, hvordan man bruger dem" er der dog tale om en bamse der har sat sig for at beskytte den teenagepige som den tilhøre. Det den vil beskytte hende imod er fyre der ikke er mænd nok til hende. Bamsen giver derfor Alexander valget imellem at mande sig op over for sine forældre, eller at miste sin kæreste, og gør ham klart at et forkert valg vil blive fatalt.

I begge de to noveller handler det om at vælge og stå ved kærligheden. I "Revnen" er det også kærlighed der er i centrum, her er det dog når kærligheden er brast. I Mortens lejlighed opstår der er revne i væggen, en revne som han forsvinder ind i, i takt med at han raser over sin ekskæreste. Til sidst forsvinder han så meget ind i revnen/raseriet at han ender med at stå i valget imellem selv at have en smerte, eller gøre noget drastisk.

I "En drink med det hele" er

Frank ved at melde sig ud af dating-gamet, og leder nu mere efter en ven. Dette kan man også finde på nettet. Da han møder sin nye ven vælter begæret dog op i ham igen, da hun passer perfekt til ham. Det viser sig dog at der er noget helt galt, bl.a. minder det hun drikker meget om urin.

I "Vandet er stadig sort" bliver der rodet op i gamle glemte ugeringer. Der findes et gammelt lig i en mose, et lig som det er svært at indentificere, da det virker til at have 2 DNA-koder. Det visers sig at der måske ligger nogle gamle handlinger bag, handlinger der dengang virkede nødvendige, men som kan være svære at håndtere.

Titelnovellen "Lejlighed 42" anmeldte jeg til at være en af de bedste noveller i antologien *Dystre Danmark*. Da novellen er

"genbrug" så kan jeg også genbruge ordene jeg skrev om den dengang: "I "Lejlighed 42" følger vi en afdødes eksistens, der prøver at få svar på hvad det egentligt var der skete i forbindelse med hans død. Den limbo han er blevet fanget i, kan dog godt ske ikke kun at have noget med hans død at gøre, men kan have noget med hans færden i efterlivet at gøre. Svaret på hans univers, hans efterliv og alting er således at finde i "Lejlighed 42", men svaret er ikke entydigt og åbner nye spørgsmål."

I samlingens sidste novelle "Fætter 3F" er vi tilbage ved en kunstner. Han modtager meget ros for sine værker, og de sælger pænt. Der er dog en kritiker der aldrig er tilfreds. En utilfredshed der ender med ikke kun at handle om kunsten, men om hans liv generelt.

Som i *Vandringer i mørket* så er dette en samling af mørke og dystre fortællinger. Denne gang er der dog en stor del af novellerne, både de her nævnte og andre, der handler om problemer med kærligheden, og med at styre følelser. Dette gør at selvom novellerne handlingsmæssigt er meget forskellige, så læner de sig tematisk op ad hinanden. Kærlighed og problemer med samme er et emne der på forskellig vis kan behandles i alle genrer, og her er det altså inden for weird fiction.

Bogen gør sig helt sikkert godt ved siden af *Vandringer i mørket*, og er man til mørke fortællinger, uden at det skal handle om spøgelse, vampyrer og andre monstre, så er dette et godt sted at finde sådanne.

Thomas Winther

Patrick Leis vinder Af World Art Connects 2010

Forsiden er denne gang lavet af Patrick Leis, og er et eksempel på hans kunnen inden for såvel illustration som body paint. Han har tidligere vundet verdensmesterskabet i body paint, og vandt for nyligt konkurrencen *World Art Connects*. Dette er en konkurrence hvor deltagerne bliver inviteret til, og de samler hvert år de bedste bodypaintere. Arrangementet består af to tema konkurrencer, hvor de i år var: "Treasures of the World" og "Africa". Patrick vandt begge konkurrencer, og vi vil fra Himmelskibets redaktion ønske mange gange tillykke med sejren. Billedet her ved siden af er den ene af hans vinder body paints.

Rudolf

Novelle af Lars Ahn Pedersen

"Rudolf" er en af de to vinder-noveller fra Fantastik novelle-konkurrencen 2010.

Lars Ahn Pedersen har siden 2007 haft en række noveller med i forskellige antologier, deriblandt Science Fiction Cirk lens "Lige under overfladen"-serie, "Dystre Danmark" samt en kommende horrorantologi fra forlaget Tellerup. Han vandt Fantasticons novellekonkurrence i både 2008 og 2010 og har fået trykt flere historier i Himmelskibet. Yderligere oplysninger kan findes på hjemmesiden www.larsahn.dk, hvor flere af hans noveller også kan læses.

"Rudolf er væk."

Min chefs ord river mig ud af en drøm, jeg har glemt i samme sekund, jeg åbner øjnene.

"Hvad for noget?" siger jeg.

"Schmidt, dit rensdyr er AWOL," siger Meyer med vanlig sans for at minde folk om sin militære fortid.

Jeg bander indvendigt og kravler ud af sengen. Jeg gider ikke engang beklage mig over, at han er gået ind på mit værelse uden at banke på først.

"Hvornår er det sket?"

Meyer kigger på sit ur. "Det blev opdaget for præcis ni minutter og 37 sekunder siden."

"Ved vi, hvordan det er gået til?"

Meyer ser blot på mig. Jeg har næsten opgivet at få et svar, da han siger: "Nogen stjal ham. Mød mig ved anlægget om fem minutter."

Han drejer om på hælen og forlader mit værelse, og det er først dér, at det slår mig: Lige nu må jeg være Meyers bedste bud på en hovedmistænkt.

Decemberkulden rammer mig lige i ansigtet, da jeg træder udenfor. Stik mod sædvane er alle havens lamper tændt. Dyrene og væsenerne er lukket inde for natten, så de tomme anlæg får stedet til at ligne en spøgelsesudgave af en zoo, hvad vi i realiteten også er.

Vi er den zoologiske have, der ikke eksisterer - fyldt med skabninger, der officielt set heller ikke er til. På vej mod Rudolfs fold passerer jeg enhjørningerne, mammutterne, sabeltigreene, og længe-re henne aner jeg bygningen med vores havfruer og havmænd.

Meyer hæver øjenbrynene, da jeg ankommer til folden og ser, hvad jeg har på.

"Glædelig jul, Schmidt," siger han. "Jeg går ud fra, der er en forklaring."

Da jeg skulle klæde mig på, fulgte jeg en pludselig indskydelse, så i stedet for mit normale arbejdstøj er jeg lige nu iført en julemandsdragt.

"Det plejer at have en beroligende effekt på ham," forsøger jeg, men jeg er ikke engang selv sikker på, at det er den egentlige årsag.

Til min overraskelse er Natalie også til stede. Hun er leder af

vores marinbiologiske afdeling, så umiddelbart aner jeg ikke, hvad hun skal her, da hendes speciale er de førnævnte havfruer og havmænd.

"Schmidt," siger Meyer. "Jeg har anmodet Natalie om hendes assistance, da vi kan få brug for hendes viden vedrørende visse personkredse, som vi ikke er i kridthuset hos."

Jeg kigger spørgende på Natalie, som bestemt ikke ligner én, der er dukket op af egen fri vilje.

"Inden jeg kom hertil, var jeg medlem af en dyreværnsorganisation," forklarer hun, hvilket blot forvirrer mig endnu mere.

Meyer nyder tydeligvis situationen. "Og ikke en hvilken som helst organisation. En af de militante og fanatiske af slagsen, som satte ild til laboratorier og overfaldt forskere. Hun forsøgte at infiltrere os, men blev afsløret. Ledelsen overvejede, hvad de skulle gøre med hende og kom frem til, at hendes viden om marinbiologi var så værdifuld, at det var synd at lade den gå til spilde. Så de tilbød hende et job og opdagede, at hendes idealisme havde et prisskilt."

Natalie sender Meyer et blik, der kunne give vores Medusa kamp til stregen. Men jeg bemærker også, at hun ikke modsiger ham, så jeg må gå ud fra, at hans historie er sand. Jeg er så forbløffet over denne oplysning, at jeg er lige ved at glemme, hvorfor jeg er her.

Jeg ser mig omkring i folden. Det er ikke mere end fire timer siden, at jeg sagde godnat til Rudolf, og nu er han væk. Det er nærmest som om, han aldrig har været til.

"Hvordan skete det?" spørger jeg.

Meyer fnyser. "De er simpelt hen kørt ind gennem vareindgangen, har hentet ham og er kørt ud igen, uden at vores fantastiske vagtpersonale har opdaget noget. De har benyttet alle de rigtige koder, så alt tyder på, at de har haft insiderviden."

"Nogen mistænkte?" siger jeg og forsøger at lyde rolig.

"Bortset fra dig?" siger Meyer nonchalant.

Jeg synker. "Ja, bortset fra mig."

Meyer kigger over på Natalie.

"Kan nogen af dine gamle kumpagner være involveret?"

Hun ryster på hovedet. "Jeg tvivler på det. Bevægelsen er mere eller mindre gået i opløsning. Der er måske kommet nye, unge kræfter til, men de er hverken erfarne eller organiserede nok til at udføre en aktion som denne."

"Okay," siger Meyer. "Andre input?"

"Hvilke? Så som at tilkalde politiet?" siger hun uden at foretrække en mine.

Vi holder alle masken et øjeblik, før vi begynder at grine. At involvere politiet, når man er en illegal zoologisk have, er en ikke mulighed.

Meyer er selvfølgelig den første til at blive alvorlig igen. "Ifølge gps'en i Rudolfs halsbånd befinder han sig i en skov omkring 20 kilometer herfra. Det betyder enten, at de har sluppet ham fri, eller at han er stukket af fra dem. Ledelsen har bedt mig om at sammensætte en task force, der kan indfange Rudolf, før offentligheden får kendskab til hans eksistens. Vi tager af sted, lige så snart bilen er blevet gjort klar."

Det varer lidt, før jeg helt fatter indholdet af hans besked. "Vent lidt," siger jeg. "Er vi din task force?"

"Kan du se andre til stede?" siger han.

"Jamen, jeg troede, at jeg var en af de mistænkte," udbryder jeg.

"Schmidt," siger Meyer, "jeg fjernede dig fra listen i det sekund, jeg så dig sove sødt i din seng. Hvis du havde haft noget med dit rensdyrs forsvinden at gøre, burde du være over alle bjerge med ham nu."

"Jeg kunne være blevet tilbage for at få et alibi," hører jeg, utroligt nok, mig selv sige.

Meyer stirrer på mig og ligner for første gang en mand, der er blevet hevet ud af sin seng flere timer for tidligt.

"Så stor tiltro til din intelligens har jeg heller ikke, Schmidt," siger han blot og går sin vej.

Rudolf blev skabt på grund af et smuthul. Debatten om genmanipulation havde raset i årevis, men til sidst lykkedes det regeringen at samle et spinkelt flertal for et forbud. Loven blev hastet igennem, før nogen kunne nå at ændre

mening, så det var først bagefter, at det gik op for politikerne, at teksten kun nævnte mennesker, men ikke dyr.

Inden længe dukkede de første enhjørninger op på markedet. De var en populær konfirmationsgave det år. Snart havde vi også en levende udgave af Den lille Havfrue, og derefter gik der sport i at vække så mange sagn- og fortidsdyr som muligt til live.

Ikke alle var dog lige egnede - en erfaring som forskerteamet bag den første grif gjorde sig, da de blev flået fra hinanden af deres egen skabning. Griffen nåede at dræbe yderligere 11 personer, inden en af forsvarets kamphelikoptere skød den ned.

Så gik det anderledes fredeligt for sig i det butikscenter, hvor jeg var ansat som vagt. Her nøjedes vi med at anskaffe os Rudolf.

Jeg havde også tjansen som julemand, så centerledelsen fandt det naturligt, at jeg skulle tage mig af ham. Jeg blev ikke spurgt på forhånd, men jeg klagede ikke. Det betød trods alt, at jeg kunne skifte min lille lejlighed ud med en hytte i skoven.

Og så var der Rudolf. Han var kun en kalv, da han kom, men allerede dengang var der noget særligt ved ham - og ikke kun på grund af hans røde I-ved-nok, som selv i dagslys havde et pink skær ("Ellers ligner han bare ethvert andet rensdyr," lød forklaringen). Jeg skal ikke sige, om det var hans natur, eller noget hans skabere havde fremavlet, men Rudolf var utrolig nem at have med at gøre.

Han var rolig, kælen, glad for børn, og de var glade for ham. Han var et hit fra dag et, og højdepunktet var altid, når lyset blev dæmpet i julelandskabet, så kunderne kunne se, hvordan hans næse glødede i mørket, mens jeg foregav at være faret vild og kaldte på ham.

Resten af året hyggede vi os bare sammen ude i skoven. Det var det perfekte liv, selv om jeg indrømmer, at jeg gerne slipper for at høre den sang igen...

"Hvor langt er vi fra ham?" spørger jeg Natalie, som sidder oppe foran i bilen med gps'en.

Hvis jeg læner mig lidt frem, vil jeg selv kunne se displayet, men jeg har brug for noget, der kan

aflede mine tanker fra Meyers halsbrækkende kørsel ad de smalle skovveje.

"Under en halv kilo-," når hun at sige, før Meyer bremses hårdt op.

Jeg er tæt på at knalde hovedet ind i hans nakkestøtte og priser mig lykkelig for, at jeg spændte sikkerhedsselen.

"Hvordan fanden er det, du kører?" siger Natalie til Meyer, som blot kvitterer med at pege fremad. Foran os holder en bil med en hestetrailer, ikke ulig den vi selv har med. Natalie tjekker gps'en igen.

"Han er 376 meter fra os," siger hun.

"Okay, lad os finde udstyret frem," siger Meyer og åbner bildøren.

"Vent!" Natalie griber fat i hans arm. Meyer stirrer på hendes hånd, som om den er et insekt, der har formastet sig til at lande på ham. Selv har hun blikket rettet stift mod displayet på gps'en.

"Han kommer hen imod os," siger hun.

"Hvad?" Jeg løsner selen og kigger med. Ganske rigtigt. Ifølge gps'en bevæger Rudolf sig lige nu direkte hen imod os.

Vi stiger ud. Meyer går om bag bilen og finder noget frem fra bagagerummet. Det giver et gib i mig, da jeg ser, hvad det er.

"Er det virkelig nødvendigt?" siger jeg.

Meyer grynter. "Bare rolig. Det skyder kun med bedøvelsespile."

De næste par minutter siger ingen af os noget. Natalie har taget gps'en med ud og viser os med fingrene, hvor langt væk Rudolf er. Da der er under 100 meter, kan vi høre det rumstere i buskadset foran os. Meyer signalerer, at vi skal gå i skjul. Jeg stiller mig om bag et træ sammen med Natalie.

Lydene fra buskadset bliver tydeligere og tydeligere, men det står hurtigt klart for mig, at noget er galt. Det virker bestemt ikke som om, det er et stort rensdyr, der er på vej. Det lyder snarere som ... to personer.

I samme øjeblik de træder ud fra buskadset, tænder Meyer sin store lommelygte og blænder dem. Det er en mand og en kvinde, eller rettere en dreng og en pige. De er ikke andet end et par store børn,

som knapt nok har lagt teenage-årene bag sig. Det skarpe lys får dem til at stoppe op. Drengen gør mine til at vende om, men Meyer får ham på andre tanker.

"Hvor tror du, at du skal hen, knægt?" hvisler han i et tonefald, han sikkert anvendte, da han kommanderede rundt med folk i hæren. Som han står der i mørket med geværet i sin ene hånd og lommelygten i den anden, ser han temmelig skræmmende ud.

"Sk-skyd ikke," siger drengen.

Jeg beslutter mig for at gøre min entré og træder frem med Natalie lige i hælene.

"Hvor er han?" spørger jeg.

De to unge måber, og det er først dér, at jeg husker, hvad jeg har på. Det var næppe julemanden, de havde forventet at blive anholdt af.

Pigen er den første til at genvinde fatningen. "Hvem?" siger hun.

Natalie stirrer fascineret på hende, og jeg tager mig i at tænke, hvordan jeg ville have det med at møde en yngre udgave af mig selv.

"Rudolf med den røde tud," svarer Meyer, og jeg kan høre, hvor meget han har ønsket at sige det hele aftenen, fordi han ved, at jeg hader den sang.

Piger trækker på skulderen. "Jeg aner ikke, hvad I taler om."

"Den her fortæller os ellers, at I gør," siger Natalie og viser dem gps'en.

"Senderen sidder i det halsbånd, én af jer går rundt med," tilføjer Meyer.

Pigen sender drengen et blik, så man nærmest kan se knivene i det. "Jeg sagde jo, du skulle smide det væk," hvæser hun.

Drengen krymper sig, mens Natalie studerer de to unge med et udtryk, som jeg kun kender alt for godt: skuffelse.

"Det vælger jeg at tage som en tilståelse," siger Meyer med tilfreds mine. "Fortæl os så, hvad I har gjort ved vores ejendom."

Hvis han fiskede efter en reaktion med sit ordvalg, så får han den.

"Ejendom?" siger pigen. "I ejer ikke noget som helst. Det stakkels rensdyr tilhører ikke nogen. Kun sig selv."

"Så det var grunden til, at I stjal ham?" siger Meyer.

"Vi stjal ham ikke. Vi satte ham

fri."

Jeg rømmer mig. "I ved godt, at han ikke kan overleve på egen hånd? At han vil blive aflivet, hvis nogen opdager ham?"

Hun vender sig mod mig. "Ja, det er vi klar over. Men er det ikke at foretrække frem for et liv i fangenskab?" siger hun, men noget i hendes tonefald får mig til at studse. Hun lyder ikke helt så stolt, som jeg havde forventet.

"Der skete noget, da I satte ham fri, ikke?" siger jeg. "Noget I ikke havde forventet."

Jeg må have ramt plet. Begge ser ud som om, de er blevet taget med hånden nede i kirkebøssen julenat.

"Vi vidste ikke, de ville gøre det," mumler drengen.

"Undskyld?" siger jeg.

"Vi fik at vide, at der er en hjortebestand her i skoven," forklarer pigen. "De er vant til mennesker og er ikke særlig sky. Vi tænkte, at jeres rensdyr kunne finde et nyt hjem dér. Rensdyr og hjorte tilhører samme familie, så vi troede ..."

"Men?" siger jeg, selv om jeg allerede kender svaret.

"De jog ham væk," siger drengen, og hans stemme er tæt på at knække over. "De angreb ham simpelthen. Jeg forstår det ikke. De plejer at være så tamme."

Jeg sukker, selv om deres himmelråbende naivitet giver mig lyst til at skrigе ud i natten.

I stedet tager Natalie over. "Dyr er ikke bedre end mennesker på det punkt - tværtimod. I deres øjne er han anderledes. Han er en vanskabning. Han er gammel. Han kan ikke finde sin egen føde. Han er endnu en mund, der skal mættes i den strenge vinter. Han vil kun være til besvær. Så selvfølgelig reagerer de sådan. Det er naturens orden."

Hvad hun ikke fortæller, er de ting, vi har set gennem årene i haven: enhjørninger med frygtelige sår og blodglinsende horn, sabeltigre der uden tøven knækker halsen på deres unger, havfruer der flår struben over på hinanden ... Men det er heller ikke nødvendigt. Natalies besked er trængt ind hos de to unge, som om muligt ser endnu mere flove ud.

"Hvor var han, da I sidst så ham?" spørger jeg.

"Et eller andet sted i den

retning," siger drengen og peger ind mod skoven. "Vi prøvede at følge efter ham, men måtte give op. Det var derfor, vi gik tilbage hertil."

"Okay, det var vist alt," siger jeg og vender mig mod Meyer. "Er der nogen grund til at holde mere på dem?"

"Ja ..." dræver Meyer. "Der er lige den ubetydelige lille detalje med, hvem der hjalp dem ind hos os, og hvordan de fik fat på vores koder."

Det unge par stivner. "I har ikke lov til at tilbageholde os," siger pigen.

Meyer smiler på en ikke videre behagelig måde. "Ifølge hvem? Kan du få øje på nogle repræsentanter fra myndighederne lige nu?" Han har stillet geværet op ad bilen, men svinger i stedet med sin lommelygte, som var den en kølle.

"Meyer-" forsøger jeg.

"Schmidt," svarer han som for at signalere, at når jeg har afsløret hans navn over for de to unge, så kan han også give dem mit. "Har du ikke et rensdyr, du skal finde?"

"Jo, men hvad er det, du har gang i?"

"Jeg prøver blot at opklare dette lille mysterium. Smut bare, så tager jeg mig af resten," siger han, uden at mundvigene på noget tidspunkt vender nedad. Effekten er mildest talt ildevarslenende.

Jeg kigger over på Natalie.

"Gå," siger hun. "Jeg bliver her." Hun kaster Rudolfs halsbånd over til mig.

Jeg er splittet mellem min bekymring for de to unge og min ængstelse for Rudolf. I sidste ende vinder Rudolf, så jeg er ikke meget bedre end Natalie og de to dyreværnsfolk. Jeg sætter også dyr højere end mennesker.

Det tog dem ni år at få ændret loven, og denne gang sørgede de for at gøre arbejdet færdigt. Helt færdigt.

Postyret omkring den gamle lov gav de religiøse kræfter i samfundet så tilpas megen vind i sejlene, at de fik skaffet sig en god portion indflydelse i det politiske system, helt op på regeringsplan. Så den reviderede lov nøjedes ikke kun med at forbyde genmanipulation af alle levende væsener, men fastslog også, at loven gjaldt med tilbagevirkende kraft. Med

andre ord skulle samtlige kunstigt skabe dyr aflives.

Beslutningen udløste et ramskrig blandt ejerne, men Justitsministeriets folk havde udarbejdet et juridisk mesterværk uden svage punkter. Højesteret nåede frem til samme konklusion, og så begyndte slagterierne. Nyhedskanalerne viste hjerteskrærende klip af familier, der måtte tage afsked med deres elskede kæledyr, havene blev farvet røde af blodet fra døde havfruer og havmænd, og jeg kan stadig få mareridt over det prisbelønnede fotografi af en massegrav fyldt med enhjørninger.

For Meyer blev det enden på hans militære karriere. Han stod i spidsen for et kavalieri af kentaurer, som med stor succes deltog i en række fredsbevarende missioner i verdens brændpunkter. Jeg har aldrig selv set et levende eksemplar, men jeg kan sagtens forestille mig, at synet af en flok kentaurer, der kommer tordnende mod én, kan sætte en skræk i livet på selv den mest fanatiske kriger. Men end ikke det kunne redde dem, og Meyer havde, ifølge Natalie, selv stået for aflivningen, da han ikke ønskede, at hans soldater skulle lide unødigt. Bagefter tog han sin afsked fra hæren.

"Det er faktisk den eneste grund til, at jeg finder mig i hans macho-pis. For jeg ved, at intet af det, han udsætter os for, vil være lige så slemt som det, han selv har måttet gøre," sagde hun.

Den brutale fremfærd endte med at give bagslag for de religiøse kræfter, som mistede deres opbakning hos befolkningen, men da var det for sent for mange af de unikke væsener, og ingen orkede at ændre loven en gang til. Det var også tæt på at være for sent for Rudolf og jeg, men vores held var måske, at vi allerede for længst var blevet dømt ude.

I takt med at han blev ældre, dalede Rudolfs popularitet. Kunderne havde svært ved at se charmen i et 150 kilo tungt rensdyr, og der kom færre og færre tilskuere til vores juleshow. Centerledelsen begyndte at tale om at skifte Rudolf ud med en yngre udgave, selv om jeg påpegede, at sangen omtaler ham som "et gammelt rensdyr."

Men det var forgæves, og til sidst blev de også trætte af mig, så

jeg røg ud sammen med Rudolf. Jeg fik en pæn aftrædelsesordning, der blandt andet inkluderede hytten i skoven, så der sad vi, da lovændringen blev vedtaget, og Rudolf fik sin dødsdom. Jeg ventede hver dag på, at de skulle komme og hente ham, men vi må have stået langt nede på listen, for de kom aldrig. Og da der endelig kom nogen, var det ikke dem, jeg havde forventet.

De sagde, at de repræsenterede en gruppe borgere, som var modstandere af den nye lov og havde viljen og midlerne til at gøre noget ved det.

De sagde, at de var i færd med at bygge en zoologisk have på et hemmeligt sted - en zoologisk have for få udvalgte dyrearter, som kun et eksklusivt publikum ville få adgang til.

De sagde, de var interesseret i Rudolf.

De sagde, at det snart var jul igen ...

Efter at have gået rundt i, hvad der føles som en evighed, må jeg se sandheden i øjnene: jeg kan ikke finde vej.

Trods kulden sveder jeg og føler mig overophedet. Jeg begynder at fortryde, at jeg tog den julemandsdragt på. Det eneste positive er, at jeg lod skægget blive hjemme. Jeg ringer til Natalie.

"Hvor er jeg?" siger jeg og sender en taknemmelig tanke til gps-teknologien.

"Ikke så langt herfra. Bliv hvor du er. Vi kommer hen til dig," siger hun.

"Hvad blev der af vores to unge venner?"

"De spyttede ud til sidst. De fik koderne fra en af deres venners fætter, der blev ansat som vagt hos os for mindre end to måneder siden."

Jeg tager mig til hovedet. "Hvordan kan det lade sig gøre?"

"Det vil Meyer også meget gerne vide. Jeg går ud fra, at der bliver storvask, når vi kommer tilbage."

"Hvordan fik han dem til at tale?"

"Han pustede sig bare op i vanlig Meyer-stil. Det var forbløffende effektivt."

"Ikke andet?"

"Han truede også med at spid-

de en skovsnegl. Det gjorde udslaget."

"Virkelig?"

"Nej," siger hun og lægger på.

Jeg ved kun meget lidt om mine arbejdsgivere. Jeg ved, at de er i stand til at få det til at se ud som om, jeg er en velfungerende borger, som betaler min skat og bidrager til samfundet, selv om jeg ikke gør det.

Jeg ved, at de driver en zoologisk have, som officielt set ikke findes, og som ikke optræder på nogle kort. Og guderne må vide, hvordan de har formået at få det i stand, men stedet dukker ikke engang op på Google Earth.

Jeg ved, at vi kun har meget få gæster, højst et par stykker om måneden, og hovedparten kommer for at besøge deres egne dyr. Rygterne vil vide, at resten betaler et sekscifret beløb i entré.

Så et eller andet sted finder jeg det sært betryggende, at vi ikke er mere hemmelige end, at det alligevel kunne lade sig gøre for to amatører at trille ind og bortføre mit rensdyr.

"Lod I dem bare gå?"

Jeg er målløs. Efter at jeg er blevet lokaliseret af Meyer og Natalie, har hun sat mig ind i den seneste udvikling. Af alle mulige scenarier havde jeg mindst af alt forventet dette.

"Pigebarnet havde jo ret," siger hun. "Uanset hvad de har gjort, har vi ingen ret til at tilbageholde dem. Og vi kunne ikke så godt tilkalde politiet. Selv Meyer kunne se det. I hans øjne er den del af sagen overstået, så han slap dem fri."

"Jamen, hvad hvis de går til pressen og fortæller om os?" siger jeg.

Natalie smiler bittert. "I min tid i bevægelsen anså vi pressen for at være magthavernes håndlangere, og jeg tror ikke, at det har ændret sig. Så det bliver inden for deres egne rækker. Men med det kendskab, jeg har til vores arbejdsgiver, vil jeg tro, at vores to unge venner og deres medsammensvorne inden for de næste par timer vil blive præsenteret for oplysninger om dem selv, som de troede, ingen andre kendte til. Alle har hemmeligheder, og vi er ansat af folk, som er eksperter i at grave dem frem."

Du kan roligt regne med, at de holder deres mund."

Jeg har lyst til at få hende til at uddybe sin påstand, men noget i hendes ansigt får mig til at udskyde den samtale til en anden dag. I stedet ser jeg mig om efter Meyer, der er gået uden for syns- og hørevidde for at foretage et opkald. Sandsynligvis til ledelsen efter nye instrukser. Natten er ved at være overstået, og risikoen for, at Rudolf forvilder sig ud på en vej og bliver ramt af en bil, stiger for hvert minut.

Da Meyer vender tilbage, ser han bister ud. Også mere end normalt. Min mave trækker sig sammen.

"Okay," siger han. "Beskeden er stadig, at vi skal lokalisere Rudolf for enhver pris. Til det formål har vi fået et nyt redskab."

"Hvilket?" spørger jeg.

"Natalie har det allerede," siger han og peger på hendes rygsæk.

"Gps'en? Jamen, vi har jo halsbåndet ..."

Natalie fanger den, før jeg gør det.

"Af alle ..." spytter hun. "De forbandede svinehunde ... Hvorfor fanden har de ikke fortalt os det?"

"Hvad?" siger jeg. "Hvad har de ikke fortalt os?"

Natalie er så ophidset, at hun ikke kan stå stille, men begynder at gå rastløst frem og tilbage. "Hvornår er det sket? Jeg sagde til dem, at en af betingelserne var, at jeg skulle godkende samtlige operative indgreb. Var du vidende om det her?"

Meyer ryster på hovedet. "Jeg er først lige blevet informeret. Jeg fik strenge instrukser på ikke at fortælle noget til jer, og det har jeg heller ikke gjort. Så det I ved nu, har I baseret ud fra jeres egne iagttagelser. Jeg har ikke fortalt jer noget. Forstået?"

Operative indgreb? Mit hoved snurrer rundt. Hvis min konklusion er den samme som Natalies, så har samtlige dyr i vores zoo fået indopereret en sender uden vores viden trods alle forsikringer om, at det ikke ville ske. Vi burde sige op på stedet i protest, men den sørgelige sandhed er, at vi ikke har andre muligheder. Hvis vi ikke kunne være her, hvor så?

Så på den ene side er jeg i dette øjeblik rasende over at være blevet ført bag lyset, men omvendt glæder jeg mig over, at vores mu-

ligheder for at finde Rudolf er blevet væsentlig forbedret.

Jeg sukker. "Forstået. Lad os bare se at finde Rudolf."

"Natalie?" spørger Meyer.

Hun fnyser. "Det er noget pis, og jeg har ikke tænkt mig at lade det ligge. Men ja, lad os finde ham."

Natalie tager gps'en frem fra rygsækken og rækker den til Meyer, som omprogrammerer den ud fra de nye oplysninger. Displayet viser, at Rudolf befinder sig under en halv kilometer fra os.

"Jeg kommer tilbage med ham," siger jeg og bevæger mig i den rigtige retning. Af en eller anden grund følger Natalie med.

"Ikke for at være utaknemmelig, men jeg tror, det er bedst, hvis det kun er mig," siger jeg.

Hun ser tilbage på Meyer, som igen er optaget af sin mobiltelefon.

"Det var ikke på grund af pengene," siger hun.

"Hvad?"

"Det Meyer sagde om, hvorfor jeg tog jobbet. Jeg gjorde det ikke for pengenes skyld. Jeg gjorde det på grund af *dem*."

"Hvem?"

Mørket gør det svært at se Natalies ansigt, men jeg vil næsten sværge på, at hendes øjne er blanke.

"Jeg var fortabt fra den dag, jeg første gang så en af dem. Jeg stod foran glasset og så hende bevæge sig gennem vandet. Det var som at se en engel svæve gennem luften, elegant og yndefuldt, men også skarpt og præcist som et våben. Og så vendte hun sig pludselig om og stirrede direkte på mig med sine øjne, og det gik op for mig, at de var blå - ikke blå som hos mennesker, men koboltblå som havets bund. Jeg tror, det var i det øjeblik, at det gik op for mig, at jeg ikke længere var dér for at redde dem. Jeg ville bare være sammen med dem, studere dem, lære dem at kende. Jeg havde sagt ja til jobbet, om jeg så skulle arbejde gratis."

Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til Natalies enetale. Måske forventer hun ikke engang et svar.

"Jeg kan heller ikke forestille mig et liv uden Rudolf," er det eneste, jeg kan få frem.

Natalie smiler trist. Hun klapper mig på skulderen som for at

sende mig af sted mod Rudolf.

"Det er dit show fra nu af," siger hun.

Da jeg blev ansat i haven, undrede jeg mig over, at Meyer var den eneste i vores team, som ikke tog sig af et væsen. Jeg bemærkede også, at han engang imellem forsvandt med kort varsel og kunne være væk i op til en uge ad gangen.

Igen var det Natalie, som gav mig forklaringen. Ifølge hende modtager vi med jævne mellemrum rapporter om, at der er blevet set en levende kentaur. Meldingerne kommer med usvigelig sikkerhed altid fra de mest fjernliggende egne af verden og rangerer på linie med Loch Ness-uhyret på troværdighedsskalaen. Det forhindrer dog ikke Meyer i at tage af sted, og når han vender tilbage, er det med et udtryk som en lille dreng, der ikke har fået det, han ønskede sig til jul, og han er endnu mere kort for hovedet end normalt.

Som jeg går rundt i skoven og leder efter Rudolf, begynder jeg at forstå, hvordan han må have det på de ture.

"RUDOLF!"

Ifølge gps'en skulle han være lige i nærheden, men det er svært at orientere sig i mørket. Jeg er ikke blind over for ironien i, at jeg i mit julemandskostume går rundt og kalder på mit rensdyr. Det er altid noget, at det ikke er tåget eller julenat, for den sags skyld. Vi har sammen optrådt med dette nummer ved utallige lejligheder, men for første gang er det alvor. Den afgørende forskel er selvfølgelig, at rollerne er byttet om. Det er ham, som er farende vild, og ikke jeg.

Jeg kalder på ham igen. 47 meter, står der på displayet.

"Rudolf ... hvor er du, gamle dreng?" prøver jeg.

Og så ser jeg ham. Eller rettere, jeg ser hans røde næse.

Jeg ved ikke, hvordan hans skabere egentlig gjorde det. Men de sørgede for, at Rudolf selv har en vis kontrol over, hvor kraftigt næsen skal lyse. Lige nu stråler den så stærkt, at den er tæt på at kunne oplyse skoven omkring os. Jeg tager det som et tegn på, at han er glad for at se mig. Men det får mig også til at tænke på, hvor

bange han må have været undervejs.

I en ideel verden burde Rudolf kunne leve et liv i frihed, som de to unge dyreværnsfolk havde forestillet sig. Men sandheden er, at denne verden ikke har plads til ham - eller til mig. Det er derfor, folk som Natalie, Meyer og jeg har valgt at tilbringe dagene i vores selvvalgte eksil, mens vi håber, at dem udenfor vil glemme, at vi er til.

Jeg skal erkende, at jeg er rystet mig over det, jeg har lært i nattens løb, og at det et kort øjeblik har fået mig til at overveje vores situation. Jeg føler, at jeg er blevet forrådt, og at jeg selv har forrådt Rudolf, men jeg ved også, at det er i ham, jeg skal finde min tilgivelse. Og sådan vil det være for os alle.

Meyer vil atter få bragt orden i vores lille, eksklusive zoo og føle, at hans afgrænsede verden er under kontrol, indtil den dag hvor et opkald fra en obskur udørk tænder håbet og får ham til at finde den på forhånd pakkede kuffert frem. Jeg skal ikke afvise, at han inderst inde glæder sig over dette sikkerhedskoks, fordi det giver ham nogle flere folk, han kan være på nakken af.

Natalie vil rase videre de næste par dage, men jeg kender hende godt nok til at vide, at hun vil falde ned igen og resignere og fortsat være skuffet over sig selv, mens hun kigger på sine venner inde bag glasruden med et blik, der kan forveksles med kærlighed.

Og jeg? Jeg vil om få øjeblikke lægge min arm omkring Rudolf og give ham sit halsbånd på, selv om jeg nu ved, at han ikke behøver det. Jeg vil vide, at han har et fremmedlegeme inde i sin krop, og at jeg ikke magtede at beskytte ham mod det.

Vi vil genoptage vores begivenhedsløse, stille hverdag - kun afbrudt af vores få gæster - og en gang om året vil jeg klæde mig ud og lade som om, jeg ikke kan finde vej, og min eneste redning vil være Rudolf. Og det vil faktisk ikke engang være løgn.

Så da mit stakkels, gamle, bortførte rensdyr er så tæt på, at jeg næsten kan røre ham, mener jeg det, da jeg siger:

"Du fandt mig, Rudolf. Glædelig jul, gamle dreng."

Fremmedgjort

Novelle af Majbrit Høyrup

Den anden af de to vinder noveller fra årets novelle konkurrence var "Fremmedgjort" af Majbrit Høyrup

Forfatteren bor lidt nord for Århus.

Når hun ikke skriver, underviser hun i grafisk design og IT. Dette er den anden novelle, som hun får offentliggjort. Novellen handler om at gøre det rette ... eller at tro, man gør det rette. Den er inspireret af bl.a. "Into thin air" af Jon Krakauer og af een af forfatterens venner, som gerne ville have en ordentlig helt i den næste historie hun skrev.

Et par timer inde i startnatten hvor folk sover bedst, sneg Jonas sig gennem den frodige untellus rundt om Centeret. Han brød ind i Centerets sovehus og fandt Ees celle.

Han hviskede: "Ee, Ee. Det er mig, Jonas. Tag dit udetøj, jeg er kommet for at redde dig."

Hun svarede søvnigt: "Er det virkelig dig? Jeg troede du var rejst væk."

"Kom nu, inden det er for sent," bad Jonas.

"Jeg skal ikke reddes, Jonas," svarede Ee.

Så satte han sin maske på selvom de var indendøre og smed en dysser.

Han bar hende gennem startnatten. Selvom hun vejede alt, alt for lidt var det trættende og gik langsomt.

De havde ikke set hinanden i næsten en hel årstid og i den tid var han vokset og blevet en mand at se på, mens hun stadig lignede et magert barn.

Han løb i timevis mod forbjergerne med Ee på ryggen. Da hun vågnede fra den kemiske døs, var det blevet mere besværligt. Trods sin svækkede tilstand havde hun forsøgt at slippe fri. Men han fortalte hende, at hun kun havde en times luft i sin maske og at de var for langt borte til, at hun kunne gå hjem uden en generator. Hun var nødt til at følges med ham, så han kunne fylde hendes maske op med korte mellemrum.

"Gå foran mig," sagde han. Det var ikke godt at vide, hvad hun kunne finde på, når hun fik samlet sig.

"Jonas, jeg vil tilbage igen," sagde hun, "jeg er så tæt på målet nu. Jeg har spist untellus hver nat i flere måneder. Jeg er helt klar. Taurien vil acceptere mig."

"Du er så tæt på at dø af sult, at du fantaserer," svarede Jonas.

Hun vaklede. Først troede han det var skuespil, men da hun faldt om, lyste han på hendes udtærede ansigt med lykten og indså, at han havde fejlberegnet, hvor meget hun ville kunne gå. Han måtte bære hende hele vejen hen til gemmestedet i bakkerne.

De ankom til hans skjul mange timer senere, end han havde planlagt. Jonas regnede bekymret på sin plan.

Ee sagde, hun var tørstig. Jonas gav hende en brik med vælling beregnet til babyer. Hun drak det, inden hun fik tænkt sig om, og derefter begyndte hun at græde. "Hvis taurien kalder i morgen, vil den ikke tage mig med."

Jonas forhindrede hende i at stikke en finger i halsen og holdt om hende, til hun holdt op med at græde. Udmattet faldt hun i søvn igen.

Mens Ee sov, fandt Jonas ekspeditionsudstyret frem fra skjulet og samlede den enhjulede kærre. Han pakkede den om flere gange, før han fandt ud af hvordan han kunne have den sovende Ee på toppen af læsset. Han havde midlertidigt opgivet at få hende til at gå selv.

Jonas fulgte minitauriernes veksler op i bjergene i slutnatten. Kærren trak han efter sig; han havde fæstnet stængerne til sine hofter. Et par timer før dag gry vågnede Ee og sagde, hun havde kvalme og lidt efter kastede hun op. Jonas lod hende drikke en lille smule vand og lovede hende mere, hvis hun kunne gå lidt.

"Hvorfor rejste du væk fra Centeret?" spurgte Ee.

"Jeg rejste hjem til min familie for at tænke mig om," svarede han. "Jeg var ved at forvandle mig til en person, jeg ikke kunne lide."

"Du var min familie," sagde Ee. "Da du rejste, meldte jeg mig til de nye forsøg med taurien"

Jonas krympede sig. De gik lidt i tavshed.

Ee skammede sig over det, hun havde sagt; det var ikke kun, fordi hun følte sig fortabt, hun havde meldt sig til forsøget. Hun var helt opslugt af den taurus, de havde indfanget på Centeret. Ee havde tilbragt timer bag det kraftige og elektrisk forstærkede hegn til tauriens fold med at kigge på den farlige mobile. Netop denne tauri var berygtet for at vælte hegnet langs landevejen mellem Comeville og Atopos og mase de køretøjer, som mishagede den, flade.

Det var så utroligt, de havde kunnet fange den store, snedige taurus, at Ee mente, den måtte have ladet sig fange med vilje. Måske for at lave sin egen undersøgelse af menneskene? Taurien var næsten ni meter lang, når den

havde alle sine ti ben på jorden. Det midterste benpar var størst og frem mod forenden og bagenden blev benene mindre og mindre. Under bugen var der en række af ti omdannede pseudopodier. De mere primitive mobiler på Petece havde en radial opbygning med tre ben for hvert led, mens taurierne hvilede deres vægt på to af ben-sættets lemmer og brugte trediebenene som sanseorganer eller ligefrem en form for hænder. Taurien var dækket af massive, mørke, overlappende skæl. Der hvor minitaurierne stadig havde en talje, var taurien svulmet så meget op, at den i løbet af efteråret havde mistet sin vimse hurtighed. Da vinteren begyndte at nærme sig, gav den sig til at grave et enormt hul i folden. Det lignede nedslagskrateret til en meteor.

Taurien lod til at være klar over at den blev betragtet. Den slæbte sig nogen gange helt hen til hegnet og fulgte menneskene med sine forreste, gyldne øjensæt. Ee havde tænkt at den ville kunne mase eller grave sig ud af anlægget hvis den ville. Tauriernes adfærd var uudgrundelig; den mindede ikke om nogen jordiske dyr.

Ee havde overtrådt sikkerhedsreglerne og var gået hen til taurien en dag hun var alene nede ved folden. De stod ganske tæt på hinanden kun adskilt af de tykke, elektriske wirer. Taurien var mere end dobbelt så høj som Ee, det var som at stå i skyggen fra en stor klippe. Taurien udsendte kun en ganske svag duft. Den organiske kemi på Petece er så forskellig fra den jordiske, at menneskenæser knap kan opfange nogen lugt fra Peteces untellus.

Taurien havde stukket et snabelagtigt tredieben ud mellem to tremmer. Ee rakte sin hånd ud og rørte ved spidsen af tauriens pseudopodie. Taurien foldede de tre ende-tentakler om Ees håndled og trak hende varsomt nærmere hegnet. Den rørte ved hendes hoved, trak blidt i et øre med tentaklerne, undersøgte næsemasken længe.

"Du må ikke tage den af mig, så bliver jeg kvalt," sagde Ee.

Ved lyden af hendes stemme havde taurien brat trukket sit pseudopodie tilbage. Den fjernede

sig brummende og besværligt fra hegnet.

Himlen begyndte at rødme.

"Daggry!" udbrød de begge.

Der var en fantastisk udsigt over sletten. Centeret kunne ikke længere ses, kun et fjernt blåt og gult skær fra drivhusene sås i horisonten. De fleste mennesker boede langs kysten hvor luften var bedre, så højsletten var et landskab næsten uberørt af mennesker; det lå for højt, selv om sommeren og nu var Peteces lange år ved at gå på hæld; lufttrykket sank. De mest primitive mobiler trak ud til havet, andre vandrede mod Peteces ækvator. Kun taurierne ville overvintre på stedet.

Et par kilometer fra dem ved bjergenes fod bevægede en skikkelse så stor som et hus sig i lige linie mod dem. Jonas tog en kikkert frem fra kærren.

Jonas rakte kikkerten til sit gidsel. "Se der, taurien følger efter os,"

"Det er ikke vores, det er en anden" svarede hun allerede inden hun satte kikkerten for øjnene. "De kommer aldrig ind på hinandens territorier."

I kikkerten så hun det gigantiske væsen rejse sig på sine seks midterste ben og åbnene det forreste kæmpegab og sin noget mindre bagmund. Flere sekunder efter nåede lyden af dyrets dybe morgenbrøl frem. Tauriens kæmpekrop tegnede et asymmetrisk horn mod himlen. De små minitaurier svarede kaldet med deres lysere og mere melodiske dobbeltstemmer. Der steg en kakafoni op fra steppen.

Fra det fjerne lød andre tauriers hilsen til solen, nogle brøl så dybe, at det snarere føltes i kroppen end kunne høres.

Ee åbnede munden og tog en dyb indånding – gennem næsen – for at stemme i morgenhilsenen, men Jonas holdt hurtigt en hånd for hendes mund.

"Stille! Ellers opdager den os."

"Idiot," svarede hun med rumtegn og vrede øjne.

"De har ikke helt knækket dig," svarede han med flere rumtegnsvift med armene. "Nu kan jeg kende dig igen."

De gik langsomt opad et par timer.

Ee var svækket af underernæring og Jonas havde sprunget søvnen over to gange. De kom til svagt skrånede plateau og Jonas sagde: "Nu kan jeg ikke mere, jeg bli'r nødt til at sove et par timer."

Han trak et telt af kamelæondug frem fra oppakningen og slog det op, fæstnede det grundigt og sluttede generatoren til det, så de kunne tage deres masker af. Teltet ville være umuligt at se fra luften, med mindre man vidste præcis hvor det var. Jonas havde frygtet, at Centeret ville eftersøge Ee med helikopter.

"Når vi har sovet, så går vi tilbage, ikke?" bad Ee.

"Jo," løj Jonas.

Nyfalden tøsne lå ankeldybt da de vågnede til slutdagen. De sidste, store, våde fnug lagde sig tilrette på deres tøj, deres hår og i Jonas' skæg, mens det klarede op.

Luften følte tyndere og dårligere, så de trak deres masker ned over munden og talte sammen med rumtegn.

"Nu går vi ned," sagde Ee.

"Nej," sagde Jonas, "prøv at kigge på kortet her. Vi går over det pas der, ned gennem den lange dal der og over et pas mere og så kommer vi til frem til et samfund dér, som ikke er med på kortet. De fanger untellus fra højsletterne og sælger til trans-Petece'ere. De har altid brug for sådan nogle som os. Nogen med ekspertise i untellus."

"Jeg vil tilbage."

"Du bli'r nødt til at følges med mig. Jeg har generatoren. Og hvad tror du de gør med mig på Centeret, hvis jeg dukker op der nu? Du kan nok finde et fly i byen, der kan bringe dig tilbage, hvis du ikke kan lide at være der. Spis det her. Vi skal gå meget langt."

"Javel, præfekt," sagde hun for at håne ham. Men hun spiste en stor portion af den jordiske mad.

Ee blev syg igen et stykke tid efter, hun havde spist. Hun sagde, hun havde kvalme og hun blev meget varm. Jonas slog teltet op igen, selvom han ikke kunne finde et ideelt sted at stille det. Han ville ikke have, hun kastede op igen. Han tænkte bekymret på, om han var kommet for sent til at redde hende. Det var ligesom fattige eller overvægtige mennesker på kur, der spiste untellus for ikke at

mærke deres sult. Hvis de gjorde det for længe, mistede de evnen eller lysten til at spise rigtig menneskeføde og døde ganske smertefrit af sult.

Krisen drev over efter et stykke tid og Ee mente, hun kunne gå igen. Hun var begyndt at udsende en frygtelig stank. Det blev værre og værre efter de næste måltider. Det som en blanding af overmoden ost og sure sokker, våd hund; en slem, harsk lugt. Hun måtte hele tiden gå af sides. Jonas måtte hver gang minde sig selv om, at det ville være umuligt for hende at stikke af.

I løbet af slutdagen kom de højere op. Jonas skiftede kærrens hjul ud med en bred mede. Nu gik de i dyb frostsne. Ee kunne ikke længere gå foran, hun slæbte sig afsted i det spor, Jonas havde trampet og trukket med kærren. Han vendte sig hele tiden om og kiggede efter hende; han kunne næsten ikke høre hende. Den tynde blæst stjal lyden.

Jonas ville gerne nå over passet inden natten faldt på, så han bad Ee sætte sig på kærren igen. Alligevel gik det kun halvt så hurtigt, som da han havde gået ruten alene. Han fik hovedpine. Det gik op for ham at hans tanker havde været uklare i lang tid. Han viftede navnetegnet for Ee og fik et utydeligt svar fra hende. Kun fordi han havde øvet det mange gange, fik han stillet teltet op. Ee ravede fortumlet rundt; han smed hende kluntet ind i teltet. I teltets menneskevenlige atmosfære kom de hurtigt til sig selv igen.

"Har du overhovedet en plan B hvis noget glipper?" spurgte Ee med foragt i stemmen."

"Det her er plan B," måtte Jonas indrømme. Han fortalte, hvordan han havde prøvet at komme i kontakt med Ee, da han hørte rygter om de nye forsøg. "Det var sværere at komme tilbage til Centeret end jeg havde ventet. Det var aldrig meningen, jeg skulle blive væk en hel årstid. Hjemme hos min familie begyndte jeg at se anderledes på mange ting. Det er som om Centeret er en sekt, hvor alt hvad vi siger har en anden mening, end når alle andre taler. Jeg var rundt omkring. Der er også andre der arbejder med taurierne. Måske kan jeg lave

noget med dem. Jeg udsatte at sende semesterpapirerne ind, indtil det var for sent. Jeg skrev til dig mange gange, hvorfor svarede du aldrig? De andre fra vores årgang fortalte mig om dig over comsat. Og de ville ikke optage mig på centeret igen."

"Jeg har haft travlt, jeg fik aldrig nogen besked fra dig. Men du skal ikke begymre dig om mig," sagde Ee. "Jeg klarer mig fint uden dig. Jeg har ret til at vælge min egen vej. Hvis jeg vil overvintre i en taurus, så gør jeg det."

"Eller bliver ædt af en taurus," svarede Jonas. "Har du ikke studset over, at det netop er et hittebarn uden slægtninge, som skal være den første forsøgsperson? Er det ikke bare for belejligt? Du virker så naiv lige nu, at jeg knap kan kende den pige, som jeg beundrede. Hende der var sjov og skarp."

"Der var faktisk en ko og en hund som overvintrede sidste vinter i en taurus sammen med minitaurierne," påstod Ee.

"... Har du fået fortalt som barn," sagde Jonas.

De havde kun oplevet to vintre indtil nu i deres liv. Vintrene havde forekommet dem som uendelige fængselsophold inden-døre. At de stod på tærsklen til en ny vinter, var ikke rigtig til at holde ud for nogen af dem.

Den indvandrede første generation petece'ere tog ikke den lange tid indendøre i tunneller og kunstige miljøer så tungt. Det mindede dem om tilværelsen i rummet: Trykke, afgrænsede, menneskeskabte rum med en kunstig fireogtyvetimers døgnrytme. Men deres børn led.

Ee fortalte ingen, hvordan hun havde klaret sig som forældreløs gennem den sidste vinter, inden hun blev optaget på Centeret. Mørket, der sænkede sig over hende, når der blev snakket om vinterforberedelser gjorde, at ingen turde spørge hende om hendes oplevelser.

De stod op mens det mørknede. De krydsede passet med påspændte pandelamper mens det var koldest og mørkest. Hver anden time rastede de i teltet for at komme til hægterne igen. Jonas

insistede på at tjekke deres fødder hver eneste gang. Han holdt vejret mens Ee trak tøjet af. Lugten var i det mindste mere menneskeagtig nu. Hun så ud til at have det bedre.

De hvilede sig kun kort. Bjergene var livsfarlige at opholde sig for længe i. Hvis de indstillede teltet til et rart, højt tryk, ville de blive akklimatiserede og sidde fast i højden indtil deres forråd slap op.

I slutnattens sidste timer ankom de til den aflange, højtliggende dal mellem de to pas. Ee hjalp til med at slå teltet op. Jonas gav hende for første gang en portion af den mad, han selv spiste. Nu spiste hun uden protester.

De sov – helt usædvanligt for petece'ere – hen over daggryet og vågnede først et par timer inde i startdagen.

Ee undrede sig over, om der ingen taurier var i dalen, siden de ikke var blevet vækket. Der var spor efter minitaurier alle vegne. Mens de spiste morgenmad, så de en v-formet minitarus på størrelse med en stor so tumle sidelæns ud af den mandshøje, immobile untellus. Den var midt i deling og forenden og bagenden mente begge, de skulle bestemme retningen. Jonas og Ee grinede; det var det mest latterlige syn.

“Den har allerede smidt sine skæl,” sagde Ee bekymret. “Hvis her ingen taurus er, er den jo prisgivet, når vinteren kommer.”

Der var dejligt i dalen. De kunne rulle deres masker op på næsen igen og gå og snakke. Untellussen havde sat overvintringsorganer i alle mulige former og farver.

Ee etagevaskede sig, gysende i kulden, med vand fra en kilde. Hun kunne godt selv lugte, at hun stank.

Jonas fortalte om byen bag bjergene: “Byen leverer alle mulige untellusprodukter til kystbyerne og Den Høje Rumhavn. De sælger immobiler til tykke mennesker, der gerne vil tabe sig. De sælger taurier til folk i hele Tau Cetis system. Alle mennesker i hele verden synes taurierne er spændende. Man kan få penge for at fortælle om untellussen.”

“Men snart går taurierne i dvale og til foråret dør de?”

“Ja, det finder de jo ud af, når de har betalt! Med alt det du ved om untellus, kan vi finde på nye ting at sælge” lo Jonas.

“Se, der er drømmekrucker – har du nogensinde smagt dem?” spurgte Ee.

“Er det ikke narko?”

“En lille smule, prøv nu. Det snurrer så sjovt.”

De skar sig et par skiver af den fastsiddende untellus. Den var meget smuk. Alle immobilerne så smukke ud. Himlen var violet. Solen var orange. Alting strålede.

Jonas opdagede, han havde gået alene videre. Han kiggede på solens stilling og vidste ikke hvor længe. Generatoren slog tungt mod hans ryg; han blev helt kold og frygten føltes som myrer overalt under hans hud. “Ee!” skreg han.

Han løsnede kærren og løb tilbage i sit eget, siksakkende spor. Han løb indtil han kom tilbage til stedet, hvor de havde spist af drømmekrukken, før det lykkedes ham at finde Ees fodspor. De var så lette at overse. De havde fulgtes et stykke vej, kunne han se. Så var Ee begyndt at falde. Og dér havde hun kravlet et stykke. Og han var bare fortsat! Han kaldte på Ee igen. Hendes spor fortsatte ind i en tæt bevoksning af immobiler; der fandt han hende. Han kunne høre alarmen fra masken.

Hun lå helt livløs, bleg, med blå læber. Masken var tom, men hun havde beholdt den på for filterets skyld. Han rev sin egen maske af og gav Ee den på. Han holdt vejret indtil han fik sluttet generatoren til den tomme maske. Først derefter prøvede han at finde en puls på Ees hals. Han holdt sit øre mod hendes mund for at høre, om hun trak vejret. Han kunne ikke afgøre, om han hørte noget. Han indstillede masken til at puste luften i hende. Han opdagede, at han græd ved at se tårerne, der dryppede ned fra hans til hendes ansigt.

Hans helvede strakte sig ud i de næste fem, uendelige minutter, indtil Ee fik en normal hudfarve igen. Næsten i søvne stillede hun selv masken tilbage til autoindstilling med et ærgerligt grynt. Jonas omfavnede Ee.

Ee rystede sig fri. “Hvad er nu det med dig,” sagde hun. “Her, tag din maske tilbage, den er fuld af skæg.”

De gik frem til stedet, hvor Jonas havde stillet kærren fra sig. Der hvor den skulle have været, var der et bredt spor fra en taurus. Den var gået tværs over kærren og havde trådt den i stykker. Oppakningen var mast ned i muddret. Ee og Jonas samlede tavse de dele op, de kunne finde.

“Har du en nødsender med?” spurgte Ee endelig.

“Havde,” svarede Jonas. Han viste hende de glitrende stumper. “Men jeg har et nødblus om halsen.”

Efter lang tids søgen fandt de endelig teltet af kamæleonsdug. De havde mange gange gået lige hen over det. En stav fra kærren var blevet trykket gennem dugen, der var et firkantet hul i.

“Status:” begyndte Jonas, “Vej at gå: Med vores hastighed nu, tre døgn eller atten måltider, uanset hvilken vej vi går. Telt, som skal repareres og vi har ikke det rigtige grej til det. Ingen kærre, ingen rygsæk, men måske kan vi bære provianten i teltet. Lygterne er væk. Maskerne virker og generatoren virker, men uden telt må vi skiftes til at sove, når vi kun har een af dem.” Han kunne ikke se Ee i øjnene, efter det sidste, han havde sagt, men stirrede ned mod enden af dalen, hvor bjergenes rødder løb sammen og tvang stien opad mod det næste pas.

“Måske kommer der nogen andre denne vej?” håbede Ee.

“Jeg valgte denne vej, fordi næsten ingen bruger den.” Nu måtte Jonas kigge på sine fødder.

De samlede krystalrod. Ee sagde, de mest bestod af vand.

“Nu er de vel ikke også euforiserende?” spurgte Jonas.

“Ikke så meget som drømmekrucker ... Jeg tror de drømmekrucker var lidt stærkere her i bjergene end jeg er vant til ... “ Ee rømmede sig: “Fordelen ved krystalrod er, at de aldrig fryser, uanset hvor koldt det bliver, så har vi noget at drikke i passet.” Ee kendte untellussen fra sin barndom, ikke bare fra Centerets forskning og undervisning.

Jonas' mor havde sagt:

“Ordentlige mennesker spiser jordmad og bruger jordting. Untel-lus er for underklassen.” Nu gik han og gravede i jorden efter immobiler med en knækket stage.

Efter en længere diskussion besluttede de at prøve at krydse passet i mørke, for ikke at spille proviant på at vente på den næste dag. Uden teltet ville de ikke kunne raste på bjerget, men måtte fortsætte med at gå, til de kom ned igen. Jonas mente, det ville tage atten timer.

Ee fandt nogle tørre grene af en anden immobile, som kunne bruges som fakler. Mens de skiftede til at sove et par timer i det ødelagte telt testede de, hvor længe en gren kunne brænde.

De nåede et godt stykke op i passet i aftenmørket. Solen hang på bjergkædens kant i timevis. Det bekymrede dem at se skyer trække op. De slap ikke for snevejr. Sneen slukkede hele tiden faklerne, til sidst var det håbløst at få ild i de våde grene. Ee lagde dem fra sig, så hun havde mindre at bære på. Jonas samlede to af de længste grene op igen og gav Ee den ene igen.

Snart kunne de næsten ingen-ting se. Ee stak sin arm ind under Jonas' arm. Han gik efter sin erin-dring. De stak grenene ned i sneen for ikke at falde i usynlige huller. Jonas stoppede ofte og mumlede for sig selv. Til sidst indrømmede han, at han ikke længere vidste, hvor de var. Når han hverken kunne se bjergene eller stjernerne, nyttede det ikke noget. De måtte vente de tyve timer på daggryet i en rimelig højde, så de ikke blev syge. De vendte om, og forsøgte at følge deres egne fodspor i sneen, men sneen havde snart dækket deres spor. Til sidst nærmest krøb de; følte foran sig med grenene, som var de blinde og hver gang de fandt en sti, der førte nedad, valgte de den, uden at vide hvor den vej ville ende.

De hørte en mekanisk brummen.

“Et fly, et fly!” råbte Ee, hun havde hurtigt rullet masken op på næsen, “skynd dig, tænd dit nødblus.”

Jonas' fingre var frosne og følelsesløse i vanterne, han fumlede længe med udløseren,

endelig lykkedes det. Nu kunne de se, de var i en rund dal med bjerge hele vejen rundt. I en fordybning i midten af dalen lå en stor klippe. Sneen blev farvet rød af nødblus-set. Snefuggene omkring dem lignede et øjeblik rosa, dalende rosenblade. Flyets brummen blev først højere, så lavere.

“Så de os ikke?” spurgte Ee.

Jonas trak på skuldrene og så blev det mørkt igen.

“Vi kan ikke finde længere ned i mørket, så her bli'r vi natten ud. Lad os slå teltet op. Det kan da skærme os lidt.”

Jonas stolede ikke længere på sin egen dømmekraft. Han slog alarmen til på generatoren og sluttede den til Ees maske. Generatorens lille, grønne display virkede som en betryggende fikspunkt, på trods af at den fortalte dem, at de var for højt oppe og havde været det for lang tid. Det var det absolut eneste, de kunne se.

Den peteceiske nat havde aldrig forekommet dem så lang før. De blundede lidt, lyttede til stormen, tjekkede deres masker, flyttede generatoren fra den ene til den anden. Deres vejtrækning lød besværet; de havde fået vand i lungerne.

De spiste ikke andet end små bidder af den næsten smagløse, men læskende krystalrod. De var ikke sultne, kun lidt tørstige og øre. Det virkede uoverkommeligt at åbne en pakke selvopvarmende rejseproviant i mørket.

I nattens sidste timer hørte de en rumlen og skraben. De kunne ikke se rumtegn i mørket, så Jonas spurgte hæst: “Er det et skred?”

“Nej, så var det holdt op, det bli'r ved.” De fæstnede deres masker over munden igen og lyttede videre. Ee puttede sig ind mod Jonas. Han lagde armene om hende og følte hundredevis af ting på en gang.

Endelig lysnede det.

“Vågn op, Jonas,” kvækkede Ee. Han kæmpede sig ud af en ond drøm og ind i en virkelighed, der ikke var bedre.

“Kom ud og se!” Ee lød glad.

Det, de havde troet var en klippe om natten, var en halvt nedgravet taurus. Den var ved at

grave sin fordybning større med sine bagerste bensæt. Grus og halvstore sten fløj op i byger og lagde sig oven på sneen. Da solens første stråler viste sig over bjerg-kammen, holdt den op med at grave og rettede begge ender op. Den var ikke stor af en taurus at være, måske kun syv meter. Ee tænkte, den var gået op i bjergene, fordi den havde været for lille til at tilkæmpe sig et territorium på sletterne.

Jonas havde aldrig før været så tæt på en taurus. Deres telt stod ikke mere end et par hundrede meter væk fra udgravningens forhøjede kant.

Taurien begyndte på sit morgenkald. Jonas og Ee holdt sig for ørerne. Lyden var så kraftig, at den summede i deres knogler. Der kom et enkelt spædt svar fra en minitauri. Taurien kaldte igen, denne gang var det ikke et brøl, men dybe, indsmigrende melodier. Dens øverste stemme bevægede sig omkring kvinten over den nederste stemme. Dens to ender sang ikke det samme, men der var tydeligvis en fælles bevidsthed der styrede polyfonien. Minitaurien svarede, meget tættere på denne gang. Minitaurien dukkede op – den var ikke meget større end en kat. En fed, nøgen kat med ti ben og hoved i begge ender. Fugaen for de de to mobilers fire stemmer fortsatte, mens minitaurien kred-sede om taurien. Taurien fulgte minitaurien med alle sine stilkede, gyldne øjne. De sang samtidig, med hver deres melodier. Det passede forunderligt sammen, selvom det ikke var i nogen jordiske tonearter. Taurien åbnede sit enorme for-gab, så de kunne se dens sorte, spadeformede tænder. Forsigtigt sænkede den sin foren-de og lod minitaurien spadserere ind.

Taurien kaldte et par gange mere. Den drejede sin forende i Ees og Jonas retning, kikkede og kaldte. Så gav den sig til at grave igen.

Ee sagde med rumtegn: “Vi kommer ikke over passet, før det bliver forår. Se hvor meget det har sneet i nat.”

“Fortæl mig om teorien bag eksperimentet,” sagde Jonas.

“Taurien hjælper de små minitaurier igennem vinteren, ja,

nej?” sagde Ee. Hun citerede een af deres lærere og efterlignede hans dialekt med armene. “Hele den kolde vinter, han gi’r dem luft og vand, ja, nej?”

“Og noget sukkerstof,” indskød Jonas.

“Og noget sukkerstof som lige så godt kunne være af jordisk oprindelse. Noget, som får minitaurierne til at gå i dvale. Og som også kan få kvæg og hunde til at gå i dvale.

Om foråret, den stakkels taurus er død. Alt har den givet til minitaurierne. Ikke mere tilbage, kun en tom skal, som minitaurierne bryder igennem, cyklussen starter forfra, de største bagender forvandler sig til nye taurier.”

“Den parrer sig med minitaurierne, mens de er i dvale,” sagde Jonas.

“Ja, det er det fine ved det, ikke? Når minitaurierne deler sig, bruger de af det lager af genetisk materiale som taurien har givet dem med. Bagenden bliver forskellig fra forenden. Vi får evolution, på petece-vis.”

“Ja men ...”

Det gik op for Ee, hvad der bekymrede Jonas og hun grinede

halvkvalt. “Vi har hverken de rigtige organer eller et DNA, der passer sammen. Du bliver ikke gravid med taurilinger. Og du kommer ikke til at dele dig. Du må høre efter i den biologitime, eller du får dumpe til eksamen!”

“Hvis det ikke virker, dør vi af langsomt af sult i tauriens mørke mave. Eller bliver kvalt. Eller fordøjet.”

“Hvis ikke vi prøver, dør vi med sikkerhed i løbet ... af ...” hun aflæste generatorens display: “firefemogtredive timer.”

De rullede deres tøj ind i teltet sammen med generatoren og de sidste proviantpakker. De klippede deres hår af så tæt på huden, som de kunne med Ees lille lommekniv. De hyperventilerede i nogle minutter før de tog deres masker af og lagde ind i pakken. De rullede pakken ind i Jonas’ selvlysende vest. Pakken satte de i spænd i en klippespalte halvtreds meter fra tauriens grube. Jonas havde lagt i lille brev i pakken, hvis nu, nogen mod al sandsynlighed, skulle komme forbi i løbet af Peteces ulideligt lange vinter.

De kravlede hen mod taurien. Den betragtede dem med begge ender og udstødte et prøvende båt.

“Hiiiiii-huuuu,” råbte Ee. Hvert åndedrag sved i lungerne.

Jonas efterlignede også minitauriens kald så godt han kunne.

Taurien svarede med en hel symfoni for tågehorn.

Jonas og Ee kravlede og sang sig nærmere og nærmere. De havde ikke kræfter til at cirkle en omgang.

Taurien rykkede på sig, så stene i dens grube raslede. Dens mund var et åbent, sort hul foran de to krybende mennesker. De havde ikke luft til at synge mere og de var for matte til at røre sig. Taurien proppede dem ind i sin mund med sine pseudopodier. Den lukkede langsomt sit gab, pustede sig op, så den blev kuglerund, lod sig synke lidt sammen, så dens skæl stod i spænd. En rystelse i dens krop fik kanten på gruben til at skride sammen over den, så kun en lille bue af dens ryg var over jorden.

Efter et par timer var taurien helt dækket af sne.

Lys og Skygge

Ny udgivelse på dansk fra forlaget Ny Science Fiction: *Lys og Skygge* af Fantasticon æresgæsten Catherine Asaro. Bogen indeholder 2 prisvindende lange noveller, to kortere historier samt ekstramateriale. Pris 250 kr + forsendelse. Bestilles via nysciencefiction.dk eller sf@flasch.dk

Lys og Skygge
Catherine Asaro

Ny Science Fiction

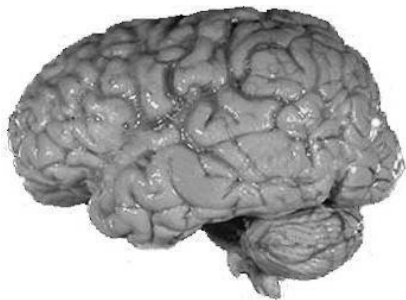
- På grund af en hveps ændrede Larrys liv sig dramatisk

Tegning: Preben Pedersen

Ide: Thomas Winther

Den fantastiske virkelighed

Af Flemming R.P. Rasch

I dette øjeblik sidder milliarder af neuroner og sender små kemiske beskeder til hinanden. Hvad fanden foregår der? Det er sgu da mig der tænker, ikke de små dimser der sidder og laver avanceret kemi oppe i mit hoved! Hermed er vi startet på emnet for denne gang: Den menneskelige hjerne.

Kan en hjerne forstå en hjerne?

En gang i 1800-tallet gik en ung læge rundt og spekulerede over hvordan han kunne få styr på hvad der foregik inde i hjernen. Hvordan kom man fra et stykke blævrende hjernemasse til en tanke eller en følelse? For ikke at tale om hvordan sådan en klump celler kunne have en følelse af at eksistere, af et jeg.

Den unge læge opgav til sidst at finde ud af det ved hjælp af datidens naturvidenskab. I stedet lavede han sig nogle teorier for hvordan tanker og følelser i en hjerne hang sammen, uden at spekulere over den underliggende biologi og kemi.

Lægen hed Sigmund Freud, og blev meget berømt på sine teorier om det ubevidste, om vores psykologiske forsvarsmekanis-

mer og meget andet. Men havde Freud levet i dag, er det slet ikke sikkert han havde udviklet de teorier. For med nutidens teknologi kan man faktisk komme meget tættere på sammenhængen mellem cellerne i hjernen og det at være et tænkende, følende væsen.

Man kunne måske indvende at hvorfor udforske det? Hvis det viser sig at alle vore tanker og følelser blot er noget avanceret kemi, og man oven i købet kan kortlægge præcis hvordan det virker, bliver livet så ikke meningsløst? Eller kan opdagelsen af hjernens inderste hemmeligheder give os en dybere indsigt i hvordan hele universet er skruet sammen? Nogle af tidens store tænkere, som Roger Penrose, mener det, mens en som Daniel Dennett mener at hele vores forestilling om at vi er mere end summen af nogle kemiske processer, kun er en meget overbevisende illusion.

Jeg ville undtagelsesvis være tilbøjelig til at mene at der trods alt er grænser for hvad vi har brug for at vide, når det er noget der går så tæt på vores grundlæggende natur som bevidste væsener, hvis ikke det var for det som drev Sigmund Freud og alle de andre til at forske: Den syge hjerne. Man kan sige for og imod om videnskabens landvindinger overhovedet har hjulpet os mennesker, men på et punkt er der ingen tvivl: Vores lægevidenskab er langt, langt bedre end det har været i nogen anden historisk periode, og alt tyder på at den vil blive endnu bedre i de kommende år.

Fra dåre til patient

I tidligere samfund var dem med syge hjerner ofte noget specielt. De havde kontakt med Guderne. Jack Sparrow fra de kendte piratfilm er vel sådan en type: Han går rundt og laver tossede ting og mumler så man knapt kan høre hvad han siger, men han har meget mere styr på hvad der foregår her i verden end dem med perfekt udtalt engelsk og klare røster. Siden hen gik

kontakt med guderne af mode, og man spærrede de gale inde, de mest besværlige af dem i dårekister.

Der var ikke rigtigt noget man kunne gøre for de gale. Man forsøgte sig med åreladning, med at give dem forskellige kemikalier eller brugte hårdhændede opdragelsesmetoder og håbede at man kunne tæve sygdommen ud af dem. Somme tider hjalp det. Somme tider slog man den syge ihjel.

Med Freud kom psykoanalysen, som viste sig i stand til at kurere nogle af de milde former for psykisk sygdom. Senere kom diverse mirakelkure: Elektrochok, som bestod i at en elektrisk strøm blev sendt gennem hjernen og lavede kaos i hjernecellerne, hvilket vel svarer til det med at sparke til noget elektronik som ikke virker som det skal: Med lidt held bliver det derinde rystet på plads igen. Eller også kommer det til at virke endnu dårligere. Man havde dog en vis begrænset succes med metoden, trods de mange bivirkninger.

En tragisk episode fra midten af det 20. århundrede var lobotomi: En meget populær behandling udviklet i 1930'erne bestod i at stikke et instrument op forbi øjet og ind i hjernen, hvor nogle bestemte forbindelser mellem hjerneceller blev skåret over. Metoden var relativ enkel og hurtig, og kunne fjerne mange af symptomerne hos alvorligt syge. Men det viste sig desværre at lobotomi ikke kurerer en sygdom, men kun fjerner nogle symptomer, samtidig med at patienten bliver forvandlet til en slags menneskelig grøntsag med uhelbredelig hjerneskade.

De første egentlig effektive behandlingsmetoder kom omkring 1950. Det var psykofarmaka, medicin der påvirker hjernes funktion. Men trods deres effektivitet, var de fyldt med bivirkninger. I filmen A Beautiful Mind følger man John Nash, som lider af en alvorlig psykisk sygdom, men bliver helbredt af medicin. Problemet er at den medicin som holder hans

sygdom i skak, som en bivirkning også fjerner hans helt usædvanligt store talent for matematik.

Den måde medicinen virker på, er at påvirke hjernens signalstoffer, de stoffer som cellerne bruger til at kommunikere med hinanden. En psykisk sygdom kan medføre at nogle af signalstofferne findes i forkerte koncentrationer. Man kan da få disse niveauer ændret til det normale og håbe på at det også får sygdommen til at gå væk, hvilket ofte sker, selv om årsagerne til sygdommen kan være meget mere komplicerede end blot en kemisk ubalance.

Kort over hjernen

Vor tids psykofarmaka er blevet lidt bedre, kan bedre virke præcis mod den sygdom de er beregnet til, og har ikke så mange bivirkninger. Men det er stadig ikke nogen helt eksakt videnskab at finde den rette behandling til en patient. Det er muligvis ved at ændre sig nu. For det første kan man lokalisere selv meget små skader på hjernen. Man kan også undersøge folks gener og se om de er disponerede for bestemte sygdomme. Men hjernecellernes signaler kan nu kortlægges med større og større præcision, så man nærmest kan se hvad der sker, når noget i hjernen ikke virker som hos raske mennesker.

Allerede for næsten hundrede år siden kunne man lave et EEG, dvs. sætte nogle elektroder på hjernen og måle aktiviteten derinde. Når en hjernecelle kommunikerer, udsender den nemlig udover signalstoffer også en svag elektrisk strøm, og den kan man måle noget af uden på hjernen. Siden er en lang række andre måleinstrumenter blevet opfundet:

CT-skanner: Der tages en lang række røntgenbilleder, som ved hjælp af en computer laves til et 3D billede af hjernen. Kan lokalisere skader og svulster på hjernen. Udviklet omkring 1970. MRI-skanner: Virker ved at man udsætter kroppen for et meget

kraftigt magnetfelt og måler på det magnetfelt som kroppen udsender på grund af denne påvirkning. Udviklet gennem 1970'erne.

- PET-skanner: Patienten får indsprøjet et radioaktivt stof (med meget lav halveringstid), hvis stråling man følger på blodets vej gennem kroppen. Udviklet i 1980'erne.
- fMRI-skanner: Varriant af MRI, hvor man kan se og følge blodet. Udviklet i 1990'erne.
- MEG-skanner: Måler det magnetfelt den elektriske aktivitet i hjernen udsender. En slags EEG, men med magnetfelt i stedet for elektrisk strøm og meget mere følsomt. Sidste nye type skanner.

Hvert instrument har sine fordele og ulemper. CT og MRI laver et statisk billede af hjernen, mens PET, fMRI og MEG kan vise aktivitet i hjernen. Ved at kigge på aktiviteten i hjernen og holde øje med hvad patienten laver imens, og sammenholde det med hvad man ved fra studier af folk med hjerneskader, kan man finde ud af hvor de forskellige tanke- og føleprocesser foregår i hjernen. Selv med de nyeste skannere kan man dog ikke følge det ned til mindste detalje, for eksempel hvordan jeg skriver denne artikel, men vil som minimum kunne se forskel på hvornår jeg bruger min hukommelse til at huske noget og hvornår jeg prøver at finde på noget smart at skrive.

For sygdomme betyder det at man kan se hvor i hjernen det går galt. For eksempel har man lokaliseret et lille område dybt inde i pandelappen (area 25), som ser ud til at have ret meget med depression at gøre, da der forekommer meget høj aktivitet her i mennesker der lider af depression. I stedet for som tidligere at give hele hjernen elektrochok eller påvirke signalstoffer i hele kroppen, kan man i fremtiden nøjes med at behandle dette ene lille område, som på en eller

anden måde er kommet ud af kontrol. Derved opnås både meget mere effektiv behandling og man slipper for de fleste af bivirkningerne.

Tilsvarende har man lokaliseret mange andre psykiske lidelser til ganske bestemte områder i hjernen. Behandlingsmetoderne er endnu i færd med at blive udviklet, men med de enorme menneskelige og økonomiske omkostninger der er ved psykiske sygdomme, kan det ikke vare længe før vi har fået meget mere effektive måder at behandle de sygdomme på. De mest alvorlige kan det godt tage noget tid med, og nogle psykiske sygdomme vil måske vise sig at være meget vanskelige eller umulige at blive af med, men i det mindste vil man kunne udvikle behandlingsmetoder der ikke har så mange bivirkninger.

Man kan så spørge om ikke vi er i færd med at fjerne alle anderledes fungerende hjerner. Fjerner man ikke også kreativiteten og de store følelser fra folk? Nej! En velfungerende hjerne kan netop fungere på mange forskellige måder. Det er en misforståelse at tro at fordi mange mennesker i historiens løb har lidt af både alvorlige sygdomme og har haft store evner i en eller anden retning, så er de to ting forbundne og uadskillelige. John Nash levede fint og havde en "smuk hjerne", indtil den blev syg af skizofreni. Det ville svare til at sige forfatteren Rune T. Kidde blev en stor historiefortæller, fordi han blev blind: Han var en stor historiefortæller og tegner før han blev blind. Nu er han tilfældigvis kendt både for at være blind og for at fortælle historier, men det ene forudsætter ikke det andet.

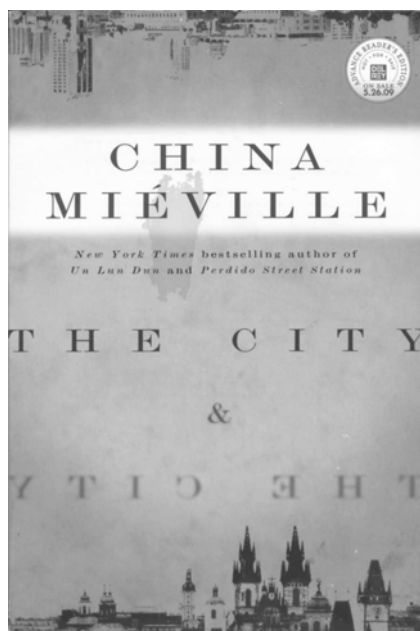
Men nok om hjernen. Nu er det tid til at bruge den til noget, ikke snakke om den. I næste nummer kommer der helt sikkert noget om CERN's LHC. Nu må de da snart finde et eller andet interessant med alt det energi - elektrisk og menneskeligt - de brænder af dernede!

NYT OM FANTASTIK

af Klaus Æ. Mogensen

Kilder til nyhederne er hovedsageligt Ansible og Locus

Priser og andre nyheder

Priser

Årets **Hugo-priser** er blevet uddelt på Worldcon, der denne gang fandt sted i Australien. Priserne bliver uddelt på baggrund af en afstemning blandt Worldcons deltagere og gik til:

- Roman: Delt mellem Paolo Bacigalupi for *The Windup Girl* og China Miéville for *The City & The City*
- Kortroman: Charles Stross for *Palimpsest*
- Langnovelle: Peter Watts for "The Island"
- Novelle: Will McIntosh for "Bridesicle"
- Faglitteratur: Jack Vance for *This is Me, Jack Vance!*
- Grafisk værk: Kaja & Phil Foglio for *Girl Genius, Volume 9: Agatha Heterodyne and the Heirs of the Storm*
- Dramatisk værk, langt: *Moon*
- Dramatisk værk, kort: *Doctor Who: "The Waters of Mars"*
- Redaktør, lang form: Patrick Nielsen Hayden
- Redaktør, kort form: Ellen Datlow
- Kunstner: Shaun Tan
- Semiprozine: onlinemagasinet *Clarkesworld*
- Fanskribent: Frederik Pohl
- Fanzine: *StarShipSofa*
- Fankunstner: Brad W. Foster
- John W. Campbell Award for bedste nye forfatter: Seanan McGuire

Sidewise Award for bedste alternate history er gået til Robert Conroy for romanen *1942* og Alistair Reynolds for novellen "The Fixation".

John W. Campbell Memorial Award (der uddeles af et dommerpanel og ikke skal forveksles med ovennævnte John W. Campbell Award) er gået til Paolo Bacigalupi for romanen *The Windup Girl*.

Dødsfald

Skuespillerinden Patricia Neal, som udtalte de udødelige ord "Klaatu barada nikto" i filmen *The Day the Earth Stood Still*, er død, 84 år gammel. Hun var gift

med forfatteren Roald Dahl 1953-83.

Den britiske forfatter **James P. Hogan** er død, 69 år gammel. Han slog stort igennem med debutromanen *Inherit the Stars* fra 1977 og dens efterfølgere, men hans senere bøger har ikke opnået samme popularitet. Han nåede at skrive omkring 30 bøger før sin død, hvoraf den sidste, *Migration*, udkom i maj i år.

Tegneserietegneren **Harvey Pekar** er død 70 år gammel. Pekar er mest kendt for sin selvbiografiske tegneserie *American Splendor*, som blev filmatiseret i 2003.

Andet

Nobelpristageren i økonomi **Paul Krugman**, der også er science fiction-fan, har beregnet befolkningstætheden for planeten Trantor fra Isaac Asimovs *Foundation*-bøger: omkring 235 mennesker per kvadratkilometer. Til sammenligning bor der omkring 430 per kvadratkilometer i New York. Ikke så galt endda...

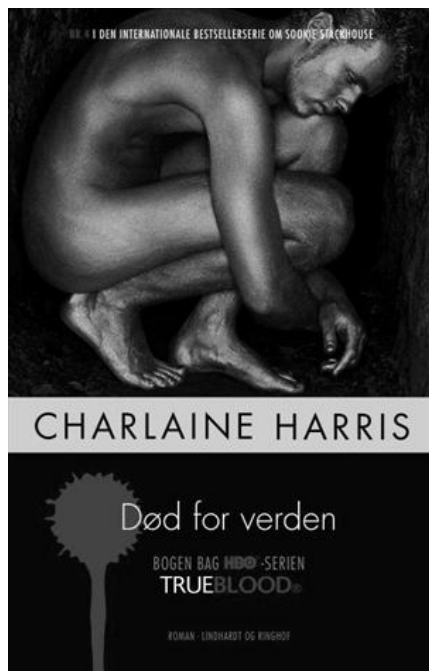
Filminstruktøren **George Pál** (bl.a. *War of the Worlds*) og Percy Greg, forfatter til den klassiske Mars-roman *Across the Zodiac* (1880) har fået opkaldt Mars-kratere efter sig. Denne ære er tidligere tilfaldet sf-forfatterne Isaac Asimov, Edgar Rice Burroughs, Robert A. Heinlein, Kurd Lasswitz, Alexei Tolstoy, Stanley G. Weinbaum og H.G. Wells. Ray Bradbury må vente til han er død, og Leigh Brackett er højst uretfærdigt ude af betragtning fordi der allerede findes et månekrater opkaldt efter en anden Brackett.

En britisk novellekonkurrence for forfattere under 25, udskrevet i forbindelse med den årlige H.G. Wells-festival, fik ingen deltagere trods en førstepræmie på £1000 – antageligt fordi kravet var håndskrevne indlæg, der ikke måtte være science fiction.

NYT FANTASTIK PÅ DANSK

af Janus Andersen

Listen i denne udgave
gælder fra juli og til og
med december 2009.

- Ajvide Lindqvist, John: *Menneskehavn*. Forum, 464 sider, kr. 299,95
- Flanagan, John: *Clonmels konger (Skyggens lærling, 8)*. Borgen, 478 sider, kr. 169,00
- Flanagan, John: *Halt i livsfare (Skyggens lærling, 9)*. Borgen, 523 sider, kr. 169,00
- Harris, Charlaine: *Død for verden (Den internationale bestsellerserie om Sookie Stackhouse, nr. 4)*. Lindhardt og Ringhof, 319 sider, kr. 199,95
- Harris, Charlaine: *Stendød (Den internationale bestsellerserie om Sookie Stackhouse, nr. 5)*. Lindhardt og Ringhof, 317 sider, kr. 199,95
- Larsen, Brian Roland: *Ragnarok (Solar;6)*. Mellempgaard, kr. 239,00
- Løfqvist, Mattis: *Pixi - personificeret intelligens XI*. Books on Demand, 124 sider, kr. 99,00
- Schätzing, Frank: *Den femte dag*. Punktum, 941 sider, kr. 349,95
- Svolgart, Helene Th.: *Livets barske lektie II*. Balatana, kr. 249,00
- Trussoni, Danielle: *Englen – angelologi*. Lindhardt og Ringhof, 618 sider, kr. 299,95
- kr. 99,95
- Cast, P. C.: *Utæmmet (Nattens hus, #4)*. Tellerup, 305 sider, kr. 199,95
- Donbavand, Tommy: *Zombiens kød (Gysergaden Scream Street, 4)*. Alvilda, 125 sider, kr. 79,95
- Einspor, Henrik: *Morder-huset*. Gyldendal, 67 sider, kr. 145,00
- Eybye, Pernille: *I Pandoras æske*. Tellerup, 190 s., kr. 298
- Kadi, Nadia: *Mareridt*. Nyt Dansk Litteraturselskab, 159 sider, kr. 198,00
- Kjær, Jan: *Kannibalens bytte (Menneskejægeren; 3)* Carlsen, kr. 229,95
- Kjær, Jan: *UtzEkko (Ekko-Basens helte)*. Gyldendal, 48 sider, kr. 141,25
- Lauridsen, Irma: *Er alting forbi?* Gyldendal, 62 s., kr. 145,00
- Lyngvild, Jim: *Urials krone (Kongen; 2)* Carlsen, kr. 249,95
- Maguire, Eden: *Summer (Beautiful dead ; 3)*. Politiken, kr. 99,95
- Mead, Richelle: *Frygtens skole (Vampyrakademiet, Bog 1)*. Borgen, 292 sider, kr. 199,00
- Mercer, Sienna: *De tre prøver (Min søster, vampyren, nr. 3)*. Alvilda, 196 sider, kr. 99,95
- Meyer, Stephenie: *Bree Tanners korte liv efter døden : en formørkelsefortælling*. Carlsen, 175 sider, kr. 199,95

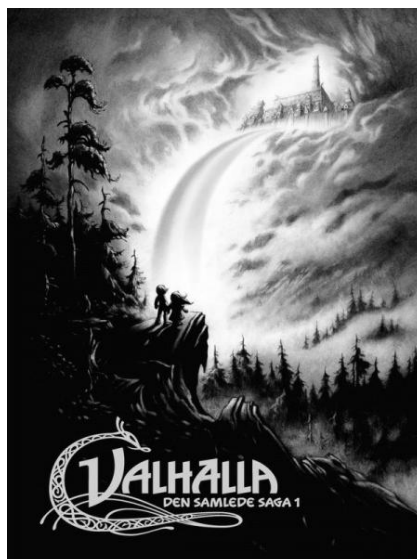
BØRNE- OG UNGDOMSBØGER

- Abildgaard, Poul: *Legendernes tid (Djævelbaronen ; 3)*. Svalen, 213 sider, kr. 190,00
- Armstrong, Kelley: *De dødes kald (Mørkets kræfter, 1)*. Carlsen, 390 sider, kr. 299,95
- Becker, Tom: *Nedteilling (Darkside, 4. bind)*. Flachs, 297 sider, kr. 288,00
- Blade, Adam: *Bjergkæmpen Arcta (Monsterjagten, 3)*, 2. udgave. Flachs, 111 s., kr. 168
- Blade, Adam: *Søslangen Sepron (Monsterjagten, 2)*, 2. udgave. Flachs, 109 s., kr. 168
- Bødker, Benni: *Fredens vej (kimura ; 8)*. Gyldendal, 46 sider, kr. 141,25
- Bødker, Benni: *Skyggebyen (Projekt Kerberos ; 1)*. Gyldendal, kr. 99,95
- Bødker, Benni: *Yakuzaen (Projekt Kerberos ; 2)*. Gyldendal,

- Til sidste blodsdråbe (Vampyr, 2). Thorup, 152 s., kr. 199,00
- Uth, Alex: *Marskens konge* (Marskens hemmelighed ; 2). People's Press Jr., 157 sider, kr. 169,00
- Weinreich, Jacob: *De tusind djævles by* (Kaptajn Blodskæg, bind 2). People's Press, 93 sider, kr. 89,00
- Weinreich, Jacob: *Stemmer i mørket* (Gyserklubben, 2). Dansklærerforeningen, 43 sider, kr. 100,00
- Weinreich, Jacob: *Voodoo-duken* (Gyserklubben, 1). Dansklærerforeningen, 41 s., kr. 100
- Weinreich, Jacob: *Ånden i glasset* (Gyserklubben, 3). Dansklærerforeningen, 42 sider, kr. 100,00

TEGNESERIER

- Amstrup Jeppesen, Svend: *Flush Royale eller Historien om drengen, der drog ud for at finde glæden : en vanvittig historie*. Blækfabrikken, 91 sider, kr. 129,95
- Crisse: *Nautiliaa (Atalante ; 2)*. Donovan Comics, kr. 99,95
- *Fantasmagori : en antologi, bind 1*. Ondskabens Flydende Vatikan, kr. 30,00
- Jansson, Tove: *Mumitrolden : de samlede striber. 3. bind*. Carlsen, kr. 249,95
- Kappel, Jakob: *Staaltraad : en rock und roll comic book : den sande historie om bandet, som alle hadede, men ingen kunne stove til!* Forlæns, 30 s., kr. 68
- Larsen, Knud V.: *Dr. Albert Merlings samlede bedrifter, Bind 1: Strip 1-907*. Forlæns, kr. 399,00
- Madsen, Peter: *Valhalla : den samlede saga, bind 1*. Carlsen, kr. 299,95
- Madsen, Peter: *Valhalla : den samlede saga, bind 2*. Carlsen, kr. 299,95
- Meyer, Stephenie: *Twilight graphic novel – tussmørke, 1. del*. Carlsen, kr. 149,95
- *Sprit : nye talenter*, redaktør: Paw Mathiasen/Steffen P. Maarup. Fahrenheit/Aben maler, 120 sider, kr. 79,00

FAG- OG ANDRE UDGIVELSER

- Skyggebjerg, Anna Karlskov: *Komplet umuligt*. Dansklærerforeningen, 70 sider, kr. 145,00

GENUDGIVELSER (udvalgte)

- Blixen, Karen: *Syv fantastiske fortællinger*, 2. udgave med moderne retskrivning, 11. udgave. Gyldendal, 481 sider, kr. 79,95
- Bradbury, Ray: *Fahrenheit 451*, 6. udgave. Gyldendal, 221 sider, kr. 69,95
- Bøgh Andersen, Kenneth: *Himmelherren : drengen med de violette øjne*, 3. udgave. Høst, 344 sider
- Henkel, Ayoe Quist: *Fantasy*, 3. oplag. Gyldendal, 31 sider, kr. 107,00
- Jakobsen, Lars: *Den mystiske palæotyp (Mortensens mon-dæne meritter ; 3)*, 2. udgave. Wisby & Wilkens, 44 sider, kr. 129,00
- Madsen, Svend Åge: *Mange sæere ting for*, 2. udgave. Gyldendal, 410 sider, kr. 79,95
- Sandemo, Margit: *Et glimt af ømheden (Sagaen om Isfolket, 43)*, ny udgave. Jentas, 256 sider, kr. 129,95
- Sandemo, Margit: *Stilhed før stormen (Sagaen om Isfolket, 42)*, ny udgave. Jentas, 280 sider, kr. 129,95

Kalender

Caféaften

TID: den 2. og 20. hver måned kl. 19:00

STED: Varierer (se kalender på www.fantastik.dk eller følg med på café-listen i forummet)

Uformel caféaften. Kaffe, øl og hyggesnak i afslappende omgivelser. For tiden er det Cafe Asta, (Valby Langgade 62) der er tilholdsstedet

Fantastik Julefrokost

TID: Lør. 4/12 2010

STED: Hos Klaus Æ. Mogensen, Pile Allé 41, 2. tv., Frederiksberg

Tilmelding til: klaus.ae.mogensen@gmail.com.

Forfatter-foredrag: H.G. Wells

TID: 25.10.2010 kl. 18:00

STED: Blågårdens Bibliotek, Blågårds Plads 5, 2200 Kbh. N. Åbent for alle. Ingen tilmelding nødvendig

Klaus Æ. Mogensen fortæller om Herbert George Wells' forfatter-skab.

Collectormania 2010

TID: 20-21/11 2010

STED: DGI Byen.

Medieorienteret festival.

Gæster: David Prowse, Kenny Baker, Armin Schirmerman m.fl.
Info: www.collectormania.dk

Eurocon 2011

TID: 17-19/6 2011

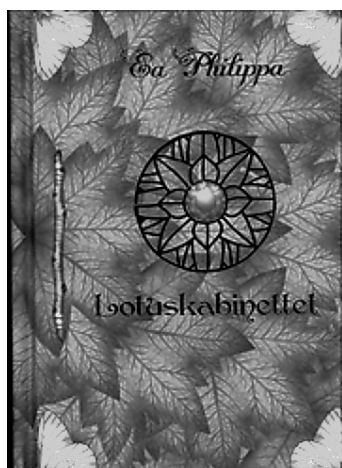
STED: Stockholm, Sverige
Første gang Eurocon holdes i Sverige!

Æresgæster: Elizabeth Bear, Ian McDonald, Jukka Halme, John-Henri Holmberg m.fl.

Info og forhåndstilmelding: www.eurocon2011.se

Musik fra en fjern galakse

Af Klaus Æ. Mogensen

Besøg Ea Philipppas hjemmeside for at høre prøver på hendes musik: www.eaphilippa.dk

På den i skrivende stund, netop overståede festival Fantasticon 2010, havde vores udsendte medarbejder den fornøjelse at høre en lille koncert med musikeren Ea Philippa og bagefter interviewe forfatteren Ea Philippa. Som optakt dertil havde han læst hendes debutroman *Lotuskabinetet*. Denne artikel er et referat af disse begivenheder blandet med en anmeldelse af bogen.

Romanen *Lotuskabinetet* er kulminationen på mere end seks års arbejde for multikunstneren Ea Philippa. Det er ikke nogen helt almindelig udgivelse, for indbygget i bogen tykke omslag er en mp3-spiller med 23 sange – et for hvert kapitel i bogen. Det er meningen at man skal høre musikken mens man læser bogen og derved få en dybere oplevelse – eller i hvert fald blive bragt i den rette stemning til at nyde kapitlet som det er tænkt fra forfatterens side. Det er ikke første gang at der er lavet en bog med indbygget musik, men det er mig bekendt første gang at forfatteren selv har skrevet og indspillet musikken.

Inden jeg interviewer Ea Philippa på Fantasticon 2010, hører jeg hende synge mange af sangene fra bogen til en lille koncert. Hun er kun ledsaget af et flygel, hun selv spiller på, og i et enkelt tilfælde et instrument, der lyder som når man spiller på et vinglas. Jeg kender flere af sangene fra hendes første CD *Fjerne Himle*, som jeg købte efter hendes korte optræden på Fantasticon 2005. Dengang fortalte hun at planen var at

lave en CD mere og en tilhørende bog, og det er nu, fem år senere blevet en realitet.

Musikken på *Fjerne Himle* er karakteriseret af et komplekst lyd-tæppe med samplede lydeffekter og en mængde strygere, og jeg er spændt på hvordan musikken fungerer i mere skrabet arrangement. Iscenesættelsen er i hvert fald i orden. Ea Philippa, iført en tætsiddende sort dragt om sin slanke skikkelse og med sommerfugle i sit opsatte røde hår, går op på en scene overstrøet af rosenblade. Det viser sig hurtigt at musikken ikke bare overlever; faktisk er der en hel del mere dynamik end på pladen, enten fordi Ea har udviklet numrene i de mellem-liggende år eller fordi hun kompenserer for det enkle arrangement ved at lægge mere energi i fremførelsen. Kontakten med publikum er god, og Ea nævner bagefter at hun har nydt at have så opmærksomt et publikum.

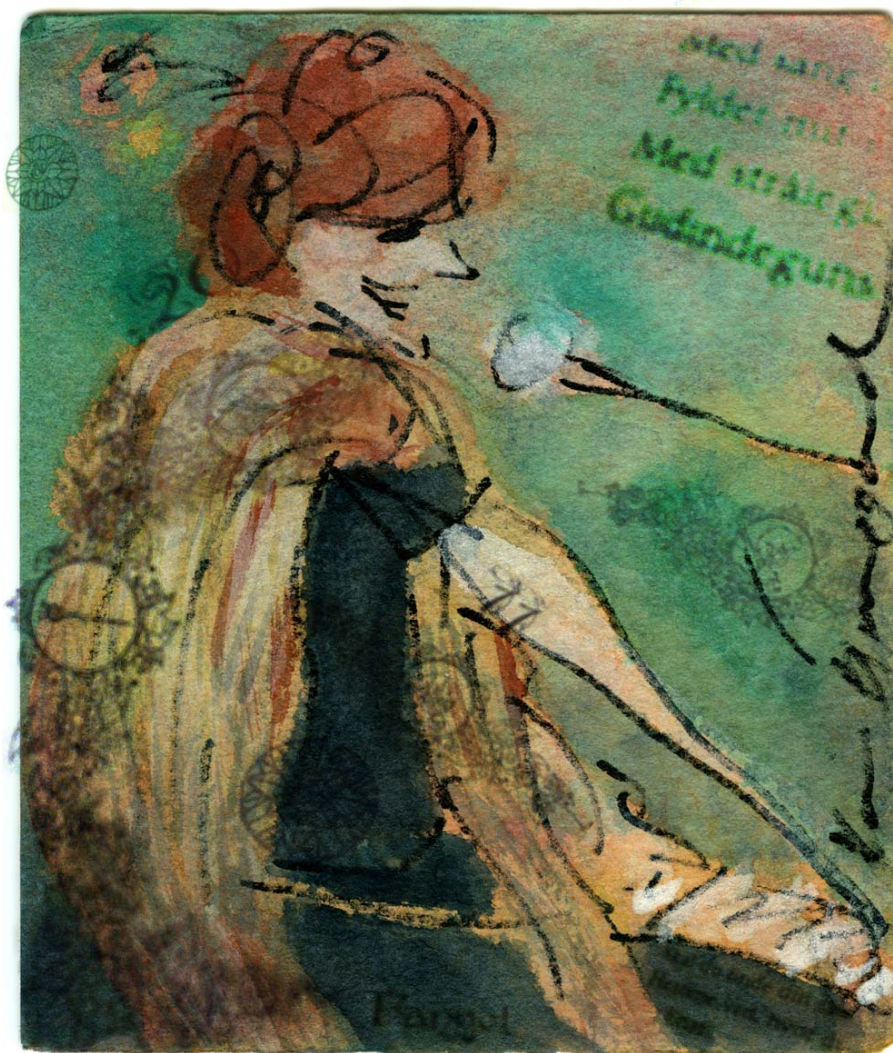
I starten af interviewet bemærker jeg at forlaget bag bogen hedder Belliana ligesom en af planeterne i bogen, og Ea bekræfter at det er hendes eget forlag. Hun har valgt selv at udgive både plader og roman for at bevare fuld kontrol over dem og få dem som hun ville. Hendes tilgang har været professionel; hun har hyret en erfaren forlagsredaktør til at redigere bogen, og til både plader og bog har hun allieret sig med illustratoren Kristian Funder, som har lavet ornamenter og vignetter efter Eas instruktion. Det betyder at helheden er kommet til at fremstå meget mere professionelt end man ellers ofte ser det fra små, personlige forlag.

Det er ikke nogen billig udgivelse, og for at få hjælp til at udgive den, har Ea efterspurgt villige sponsorer, der ville komme med et bidrag mod at blive nævnt i bogen. Der er fire sponsorer, hvoraf de tre er beskæftiget inden for alternativ terapi, og Ea indrømmer at en stor del af hendes netværk er at finde i det miljø. Det afspejler sig også i bogen, der emmer af new age.

Bogen starter med at den smukke, grønhårede kvinde Phililippa Principippa Principjeska vågner op i et eventyr-rige på planeten Wollonvilja, som ligger i en fjern galakse. Hun husker kun sit navn og drager ud for at finde sin identitet, hjulpet på vej af alfer, elverfolk, en galaxerytter, en drømmevæverske og flere andre fantastiske skikkelser hun møder i de kulørte egne, hun rejser igennem. Hun er blevet spået at hendes identitet og skæbne er knyttet til den mystiske lidelse, der har ramt Wollonvilja: Alle levende væsener på planeten har et indre lys, men i de senere år er mange af disse lys begyndt at blegne og gå ud, med døden til følge.

På mange måder er dette en klassisk fantasyhistorie hvor hovedpersonen skal rejse rundt i verden og 'indsamle plotkuponer' for at redde verden. Men *Lotuskabinettet* adskiller sig ved at problemerne ikke skal løses ved at svinge sværd og vinde sag, men gennem at Phililippa skal finde sin egen indre styrke, der gør hende i stand til at klare alle udfordringer. Det er et bevidst valg fra Eas side at det skal være sådan, og håbet er at læserne selv ved hjælp af de metoder, der er nævnt i bogen, selv skal kunne finde deres egen indre styrke. Det er en smagssag om man kan lide det eller ej. Jeg havde det selv svært ved det meget pastelfarvede univers, da jeg læste bogen, men jeg tilhører indrømmet heller ikke kernepublikummet for bogen, som ifølge Ea er tiltænkt et overvejende feminint publikum. Det feminine i bogen afspejler sig også i at langt størstedelen af Phililippas hjælpere er kvinder, mens skurkene er nogle magtsyge, arrogante troldmænd. Ea forsikrer dog at bogen ikke er tænkt som et feministisk kampskrift, blot som en fremhævelse af feminine værdier.

Det er ikke et tilfælde at der er stor lighed mellem hovedpersonens fornavn og forfatterens efternavn. Ea Philippa skabte galakseprinsessen Phililippa

som et alter ego, der kunne huse alle de ting hos Ea, der var lidt sære og mærkelige. Efterhånden som historien skred frem i musik og prosa, fik Phililippa dog sit eget liv og er ikke længere en afspejling af forfatteren.

Når jeg spørger til Eas inspirationskilder til *Lotuskabinettet*, indrømmer hun at hun faktisk ikke har læst voldsomt meget fantasy, men *Ringenes herre* og Ursula Le Guins bøger om Jordhavet har da haft en vis indflydelse, selvom det meste i bogen er hendes eget.

Umiddelbart har Ea ikke planer om at skrive flere bøger, men hun er ikke færdig med Phililippa og planeten Wollonvilja. Hun har i noget tid rejst rundt til skoler, hvor hun har fortalt historier for børn – især piger – krydret med musik og tanker om at finde styrke til at klare problemer som mobning og manglende selvtillid. For nylig har DR tv vist interesse i at

lave konceptet om til en udsendelsesrække for børn med Ea som vært. Ingenting er dog afgjort endnu, og Ea kan ikke fortælle for meget om de nærmere tanker med programmet, og der vil under alle omstændigheder gå et år eller to før det bliver til virkelighed.

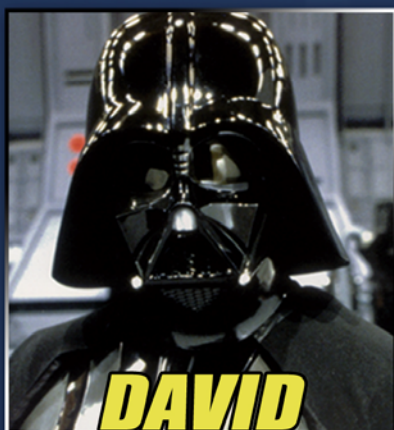
Efter interviewet køber jeg Eas anden CD, *Forvandlingsfrugtbar*, og får en autograf på billedet i den. Ligesom med den første CD er indpakningen lidt speciel: Coveret er en origami-lotusblomst, der skal foldes ud for at man kan få fat i selve CD'en og et hæfte med tekster og fotos af en elveragtig Ea i en stor blomsterkjole. Mens jeg skriver denne artikel, lytter jeg til pladen og drømmer mig til en pastelfarvet planet i en fjern galakse.

Akvarel fra koncerten malet af Karina Bjerregaard
Koncertfoto af Palle Rasch

COLLECTORMANIA KØBENHAVN 2

FILM - COMIC - GAME - CONVENTION

**MØD DINE FAVORIT STJERNER PERSONLIGT
OG FÅ DERES *AUTOGRAFER!**

**DAVID
PROWSE**
M.B.E.

**JEREMY
BULLOCH**

**KENNY
BAKER**

**ARMIN
SHIMERMAN**

**TILMELD DIG VORES FORUM FOR NYHEDER OG FLERE GÆSTER
DGI-BYEN - TIETGENSGADE 65 - 1704 KØBENHAVN V.
LØRDAG 20. & SØNDAG 21. NOV. 2010**

ÅBNINGSTIDER - Standard: LØRDAG: kl. 11-18 / SØNDAG: kl. 11-17 Entré 50,- (Billetter købes i døren)

Tidlig adgang: LØRDAG: fra 10.00 / SØNDAG: fra 10.00 Entré 100,- (Billetter købes i døren)

**CELEBRITY STAR PROFESSIONEL MERCHANDISE GUEST TALKS
SIGNINGS! FOTO STAND AND COLLECTABLES & MEGET MERE**

SE HJEMMESIDEN FOR FLERE DETAILJER, E-MAIL INFO@COLLECTORMANIA.DK, TELEFON (+45) 20 59 61 16

KÆMPE MERCHANDISE-MARKED

WWW.COLLECTORMANIA.DK

Gæster kan aflyse pga. arbejde. *Autografer betales ved siden af entréen. Ikke alle gæster er på messen begge dage.